СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 5 ТРАВНЯ 2000 ЧИСЛО 18 VOL. CVII FRIDAY, MAY 5, 2000 No. 18

Керівник податкової адміністрації України викриває підприємницьку діяльність депутатів

Перший заступник голови Верховної Ради України Віктор Медведчук подав 24 квітня запит до керівника Державної податкової адміністрації України щодо 202 народних депутатів, які, згідно з повідомленнями керівника податкової адміністрації Миколи Азарова, керують підприємницькими структурами.

Про це він повідомив, коментуючи журналістам відповідну інформацію М.Азарова. Перший віце-спікер зазначив, що "не вірить", що аж 202 депутати керують підприємствами, при цьому він не виключив "перекручування фактів". В.Медведчук наголосив, що у діях народних депутатів, які володіють акціями, "немає і не було протиправних дій", оскільки закон про підприємництво, що діяв донедавна, не забороняв народним депутатам бути засновниками підприємницьких структур.

Заява керівника Державної податкової адміністрації Миколи Азарова про те, що 364 народних депутати отримують прибутки від комерційної діяльности, контролюють левову частку імпорту та експорту української економіки, а 202 з них ще й порушують Конституцію, посідаючи офіційні посади керівників підприємств, – викликала в оглядачів абсолютно

(Закінчення на стор. 17)

Клінтон збирається в Україну

Ростислав Хомяк,
власний кореспондент "Свободи"
у Вашінґтоні

ВАШІНҐТОН. – До кінця каденції Президента Клінтона залишилось вісім місяців, і його адміністрація має на меті працювати безперервно протягом того часу, щоб допомогти Україні вийти на чисті води. Не випадково, що на початку червня – в ході своєї поїздки до Европи – Президент Клінтон плянує втретє завітати до України. Це його особисте бажання, яке він доручив здійснити своїм помічникам, коли вони плянували його чергову подорож. В четвер, 27 квітня, про це говорили три високі чиновники адміністрації, які відають справами американської допомоги Україні. Вони зустрілись з представниками українських громадських організацій, щоб поінформувати їх про розвиток американсько-українських взаємин, зокрема про свої недавні зустрічі у Києві.

Амбасадор Вільям Тейлор – координатор програм технічної допомоги Україні у Державному департаменті, Дон Преслі – один з керівників Аґенції Міжнародного Розвитку (USAID), і Джон Тідстром – співробітник Ради Національної Безпеки в Білому Домі були в Києві кілька днів перед візитом до столиці України Державного секретаря Меделин Олбрайт. Вони, як і Державний секретар, радилися з українськими керівниками про те, яка допомога буде найбільш корисною для України в наступних місяцях. Після київських зустрічей, сказав амбасадор Тейлор, він, Преслі і Тідстром заїхали до Брюсселю, осідку Европейської Комісії – "уряду" Европейського Союзу (ЕС), – де розглядали пляни ЕС в галузі допомоги Україні, щоб таким чином координувати цю допомогу, щоб програми Америки й Европи в Україні були якомога ефективніші. Дон Преслі нагадав, що цього року Конґрес США зменшив бюджетні асиґнування в галузі міжнародної допомоги, в тому числі і для України, тому його агенція нині володіє меншою сумою, ніж у попередніх роках, і змушена зосереджуватись на найважливіших заходах.

А Джон Тідстром запевняв присутніх, що інтенсивність заходів, які мають на меті допомогти Україні, в урядових колах Америки не зменшиться. Він звернув увагу на те, що з погляду американського уряду протягом останніх майже 9 років Україна зробила гідний подиву поступ в галузі міжнародних справ. Джон Тідстом, зокрема

(Закінчення на стор. 6)

УРДП-УДРП за рішенням з'їзду припинили свою діяльність

22 квітня ц. р. в Чикаго відбувся Перший з'їзд Фундації ім. І. Багряного. Хвилиною мовчання вшанували делегати пам'ять членів Фундації, які відійшли у вічність. За діяльність Фундації звітував Анатолій Лисий. З'їзд заслухав також звіти скарбника Олексія Коновала, секретаря Олександра Скопа, головного редактора газети „Українські вісті" Сергія Козака, звіт Контрольної комісії.

В обговоренні доповіді і звітів взяли участь Іван Заковоротний, Олексій Коновал, Сергій Козак, Олександер Скоп, Василь Kocoгор, Павло Коновал, Микола Співак, Петро Майсюра та інші.

На наступний чотирирічний період обрано Управу Фундації в такому складі: Олександер Скоп, Олексій Коновал, Галина Воскобійник, Олексій Воскобійник, Федір Гайовий, Микола Співак, Віра Боднарук. Головою Фундації ім. І. Багряного обрано відомого громадського діяча, мецената багатьох відомих видань, літератора, члена редакційної колегії „Українських вістей" Олександра Скопа. До Контрольної комісії увійшли: Іван Деркач – голова, Іван Заковоротний – секретар та Павло Коновал – член.

23 квітня ц. р. в Чикаго відбувся 12-ий з'їзд УРДП-УДРП, на якому зі звітом виступив голова партії Олексій Коновал. Заслухано також звіти скарбника Федора Гайового, голови Контрольної комісії Павла Коновала. В обговоренні звітів взяли участь Олексій Воскобійник, Галина Воскобійник, Петро Майсюра, Василь Пономаренко, Анатолій Лисий, Олександер Скоп, Василь Олійник та інші.

З'їзд прийняв рішення з кінцем травня припинити діяльність УРДП-УДРП. З цього питання прийнято відповідну декларацію, яку буде опубліковано.

Пресова референтура Фундації ім. І. Багряного

До передплатників газети „Українські вісті"

З кінцем травня припинить свій подальший вихід газета „Українські вісті", яку заснував український письменник і громадсько-політичний діяч Іван Багряний.

Перше число газети з'явилося 19 листопада 1945 року в Новому Ульмі в Німеччині.

„Українські вісті" – газета середовища Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП) – з самих початків існування Українського Державного Центру в екзилі та Української Національної Ради включилася в їх працю та пропагування демократичних поглядів та ідеалів УНР.

„Українські вісті" є єдиною газетою з тих, які розпочали свою історію після Другої світової війни і утрималися при житті 55 років, тобто аж дотепер. В роки примусової репатріяції українців зі східніх та центральних областей України на „родіну" газета „Українські вісті" стала в обороні цих

(Закінчення на стор. 17)

"Українські вісті" з Дітройту вибрали "Свободу"

Це велика честь для редакції газети "Свобода" й УНСоюзу в цілому, що Фундація ім. І Багряного, прийнявши рішення припинити видання "Українських вістей" і шукаючи за газетою, в яку можна було б влитися, вибрала "Свободу" з-поміж усіх українських видань діяспори. Це правильний вибір з кожного огляду. "Свобода" – найстарша українська газета у світі, яка без перерви виходить уже 107 років і є єдиним і справжнім виразником інтересів української діяспори у світі. Сьогодні "Свобода" виходить на стабільний фінансовий рівень. Вдалося припинити падіння числа передплатників, не-

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна на шляху до Европейського Союзу

КИЇВ.– Із 17 умов, які належить запевнити, щоб Україна могла формально говорити про асоційоване членство в Европейському Союзі (ЕС), на сьогодні в стадії "ефективного вирішення" перебувають 12. Прем'єр-міністер В. Ющенко повідомляє, що Україна зацікавлена в інтеграції до міжнародних структур, зокрема до ЕС та Світової організації торгівлі, і це є одним із основних напрямів діяльности нинішнього уряду. За його словами, для України досить цікавий досвід Литви, яка на сьогодні вже є асоційованим членом ЕС. Він також зазначив, що Україна тепер розв'язує окремі проблеми, зокрема митної політики, з тим, щоб відповідати критеріям торгових принципів країн, що входять до ЕС.

18.29 млн. на енергозберігаючий проєкт

КИЇВ. – Посол України в США Костянтин Грищенко і перший заступник голови Київської міської державної адміністрації Віктор Падалка у вівторок, 2 травня, у Вашінґтоні підписали угоду із Всесвітнім банком щодо отримання Україною кредиту у розмірі 18.29 млн. дол. на впровадження в Києві енергозберігаючого проєкту. Створений у 1996 році для підтримки енергетичного сектору, цей проєкт протягом 10 років має заощадити понад 109 млн. тонн вугілля. Він включає роботи з покращення енергозбереження 1300 шкіл, інших навчальних закладів, лікарень та житлових будинків Києва. Його загальна вартість становить 30.4 млн. дол., з яких 10.1 млн. дол. вже виділено Київською державною адміністрацією, а 2 млн. дол. було надано урядом Швеції.

Уряд Японії передав ліки для військовиків 43-ої ракетної армії України

КИЇВ.– Відбулася урочиста церемонія передання сучасного високоінформативного медичного обладнання Головному військово-медичному управлінню Міністерства оборони України від уряду Японії. Реактиви до раніше отриманих ляболяторних аналізаторів дозволять продовжити якісну діягностику і лікування військовослужбовців 43-ої ракетної армії, ліквідаторів ядерної зброї та усіх хворих у Збройних Силах України, які потребують спеціяльної допомоги.

Росія запропонувала спільне виробництво автомобілів

КИЇВ.– На зустрічі з прем'єр-міністром України Віктором Ющенком керівництво російської компанії "АвтоВАЗ" запропонувало розпочати виробництво автомобілів на українських підприємствах, врахувавши сприятливі умови співробітництва України і Росії, що склалися після візити нового Президента Росії Владіміра Путіна в Україну. При цьому російська сторона розраховує основну частину автомобілів виробляти в Україні, де є клясичні технології. Плянується, що на початку виробництво російських автомобілів в Україні сягатиме 30 тис. на рік.

Владики церковних епархій Івано-Франківщини закликають купувати книжки С. Бандери

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ.– Владики трьох церковних епархій Івано-Франківської области – Єпископ-ординарій Української Греко-Католицької Церкви Софрон Мудрий, Митрополит Галицький та керуючий епархією УАПЦ Андрій, Єпископ УПЦ КП Іоасаф звернулися до вірних з проханням купувати друковані праці Степана Бандери, які видавництво "Нескорені" Музею визвольних змагань Прикарпатського краю підготувало до друку і оголосило обласний збір коштів на друкування. "Степан Бандера – вождь української нації, – говориться у зверненні, – кришталево чистий душею, він вірив у Бога, любив Бога і знав його закон". Автори звернення вважають, що книжка "актуальна для молоді, для деяких політиків, які ще далекі від Бога і Церкви".

VIII Ялтинська міжбанківська конференція країн СНД і Балтії

ЯЛТА.– В четвер, 27 квітня, почалася VIII Ялтинська міжбанківська конференція країн СНД і Балтії. В роботі конференції беруть участь представники 212 установ. Серед них центральні і національні банки, асоціяції комерційних банків Росії й України.

Дві спроби незаконного вивезення срібла

КИЇВ.– 3,833 ланцюжки, 620 хрестиків зі срібла намагалася незаконно вивезти з території України провідниця потягу "Харків-Владивосток". При огляді потягу в пункті пропуску "Тополя" в Харківській області схованку зі сріблом виявили прикордонники. Провідниця зізналася у причетності до контрабанди ювелірних виробів. Її затримано і разом з виробами зі срібла передано представникам митниці для розслідування. Кілька тижнів тому незаконну переправу понад 500 кілограмів цього металу прикордонники виявили в Луганській області.

Перешкоду в кредитуванні України усунуто

КИЇВ.– Посол США в Україні Стівен Пайфер та голова правління Державної акціонерної компанії матеріяльних резервів Євген Червоненко заявили на прес-конференції про усунення основної перешкоди у продовженні пільгового кредитування України за американською програмою PL-480, в ході якої Україна отримала 95 млн. дол. і сподівається отримати ще 40 тис. тонн м'яса, 200 тис. тонн соєвих бобів, та 800 тис. тонн кукурудзи. Цією перешкодою була заборгованість Кутейніківського комбінату хлібопродуктів американській компанії Land O'Lakes, що на травень минулого року становила 3.6 млн. дол. Заборгованість взяла на себе Державна акціонерна компанія з матеріяльних резервів.

СС-18 "Сатана" став "Дніпром"

КИЇВ.– Українсько-російське спільне підприємство "Космотрас" підписало угоду на запуск ракетоносієм "Дніпро-1" маляйзійського космічного апарату. Крім того, мають бути запущені 54-кілограмовий італійський космічний апарат, два савдівських і апарат, виготовлений в Римському університеті. Ці ракетоносії серії "Дніпро" з'явилася внаслідок модернізації військових міжконтинентальних балістичних ракет СС-18 ("Сатана") для використання їх в комерційних цілях. Частка України в "Космотрасі", який проводить модернізацію бойових ракет, становить 50 відс.

(УНІАН)

ТІЛЬКИ ФАКТ

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я маштаби Чорнобильської аварії та її наслідки значно перевищують оцінки 1986-1987 років – первинна онкологічна захворюваність щитовидної залози торік становила 290 осіб на 100 тис. населення.

◆

Міністер оборони України звільнив командуючого ракетними військами і артилерією генерала Володимира Терещенка "за недоліки в організації проведення навчань, необ'єктивну оцінку результатів бойових стрільб та введення в оману керівництва Міністерства оборони України".

◆

За даними соціологічної служби Українського центру економічних і політичних досліджень, 29 відс. громадян висловилися за розвиток взаємин з країнами Европейського союзу, 27 відс.– з Росією.

◆

Перший авкціон з продажу нафти і газу 27 квітня показав конкурентоспроможність вітчизняної нафти – ціна її збуту дорівнює ціні російської нафти на українському ринку.

◆

За останні п'ять років кількість офіційно зареєстрованих безробітних у Запорізькій області збільшилася у 13.1 раза і на 1 квітня становила 39.9 тис. чол.

◆

У першотравневих заходах, що відбулися в Києві, взяли участь близько 4 тис. чоловік.

◆

Капітан турецького корабля "Яврам Ахмет" М. Ялчин, який минулого місяця незаконно ловив рибу в морській економічній зоні України, за рішенням суду м. Севастополя має сплатити Україні 85 тис. грн.

◆

Перший президент Російської Федерації Борис Єльцин прийняв запрошення Президента України Леоніда Кучми відвідати Україну.

◆

Близько 200 прибічників комунізму за ініціятиви харківської обласної організації Комуністичної партії поклали вінки до пам'ятника Леніну з нагоди 130-річчя з дня його народження.

◆

Починаючи з 28 червня, українці, аби відвідати Чеську республіку, повинні будуть мати спеціяльну візу.

◆

3 травня вперше в Україні журналісти святкували Міжнародний день захисту свободи слова.

◆

Загальний обсяг прямих чужоземних інвестицій в економіку Івано-Франківщини становить 37 млн. дол.

◆

Уряд змінив правила оформлення візових документів для в'їзду в Україну.

◆

Внаслідок нещасних випадків на шахтах України загинуло: з початку року – 146 осіб, з початку квітня – 15 осіб, за минулий тиждень – 9 осіб.

◆

Курс валют НБУ на 25 квітня:

1 долляр США	–	5.40 гр.
1 евро	–	4.90 гр.
1 німецька марка	–	2.51 гр.
1 рубль Росії	–	0.19 гр.

"Барвіночок" знайомить британців з українським мистецтвом

Одним із завдань міжнародного фестивалю "Нашого цвіту - по всьому світу", оргкомітет якого очолює заступник прем'єр-міністра Микола Жулинський, є ознайомлення іноземців, що перебувають в нашій державі, із кращими зразками української культури. Минулої середи у приміщенні Посольства Великобританії в Україні його працівників потішили своїм виступом вихованці столичної державної хореографічної студії українського танцю "Барвіночок". Виконані вокальною групою (у складі якої 7–14-літні дівчатка) композиції "А ми просо сіяли", "Весняночко, паняночко, де ти зимувала?" та весняна гра "Шум" не залишили байдужими присутніх.

У виконанні солісток Сусанни Карпенко та Олени Янчук прозвучали українські народні пісні "Ой, у полі колосочок настоявся" та "Калина, малина над яром стояли".

Найбільше ж оплесків заслужили "Українські музики" – інструментальний ансамбль українських народних інструментів, який супроводжує танцювальні номери "Барвіночка". Запальні і журливі "Жайворонок", "Українська полька" та буковинські мелодії, виконані ними, надзвичайно сподобались присутнім.

Чимало теплих слів вдячности за надану можливість долучитися до українського народного мистецтва колектив "Барвіночка" почув (бездоганною українською !) від Посла Великобританії пана Роланда Сміта та його дружини пані Катрен. Навзаєм – досконале володіння подружжям доволі складної як для уроджениців туманного Альбіону мови викликало захват у виконавців.

Про рівень майстерности "Барвіночка" свідчить те, що студія – єдиний з України дитячий колектив, який представлятиме в липні цього року українське мистецтво на міжнародному фестивалі в Ланголені (Великобританія) в номінації "народні танці", який проходитиме під патронатом Принца Валійського. І також єдиний з дитячих колективів, що братиме участь у телемарафоні "Пам'ять" 9 травня на Першому національному телеканалі.

Невдовзі "Барвіночок" має намір подарувати радість спілкування з українським народним мистецтвом працівникам посольств Німеччини, США, Канади, інших країн.

Ігор Винниченко,
голова секретаріяту фестивалю

ТЕМА ТИЖНЯ

Боротьба за реґентство почалася

Посада глави адміністрації Президента може виявитися зручним стартовим майданчиком для боротьби за президентство

Замість пояснень пресі про значення вислову в посланні Президента до парляменту щодо внесення поправок до Конституції – "відповідні заходи", до яких Президент начебто збирається вдатися в разі невиконання Верховною Радою волі народу, – глава адміністрації В.Литвин 27 квітня вирішив розтлумачити інше – додатковий зміст отриманих на референдумі "результатів". На його думку, референдум продемонстрував не лише високу довіру до Президента Кучми й недовіру до опозиційних політичних партій, але й довіру населення до своїх місцевих начальників.

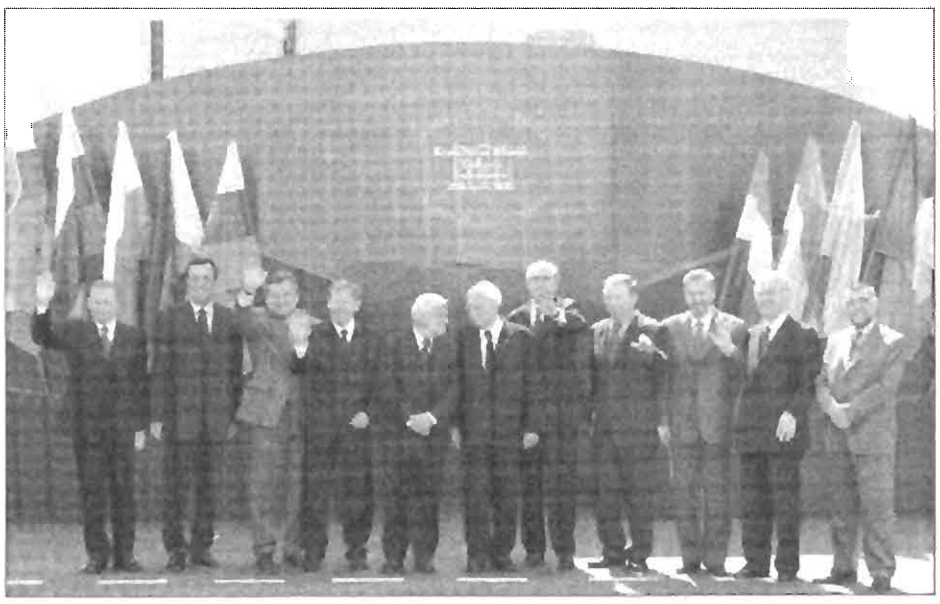
Окрім того, як з'ясував В.Литвин, референдум так ударив по конкурентах Кучми в політичному просторі, що тепер всі політики, котрі йому опонували, мають зійти з політичної арени, на виборах Президента 2004 року вони взагалі не матимуть змоги конкурувати, а на їхнє місце прийде нова ґенерація політиків.

Можна поставитися з розумінням до бажання глави президентської адміністрації, як одного зі співавторів референдуму, відмежуватися самому і якимось чином відсунути на задній плян безпосередні наслідки "народного волевиявлення", що примушують Кучму розпочати конституційну реформу, яка може призвести до встановлення парляментсько-президентської форми правління. Адже відповідати перед Президентом, коли задум моментального захоплення влади обернеться її втратою, доведеться насамперед саме йому.

"Відкриття" Литвина щодо "нової ґенерації" політиків, які витіснять з політичної арени "стариків", цікаве не лише тим, що він фактично йде проти волі самого Президента, який не радив нікому розмірковувати про його наступника. В.Литвин, висловлюючись саме про "нову ґенерацію", натякає на потребу в розширенні кола осіб, котрі сьогодні розглядаються як можливі конкуренти на майбутніх президентських виборах: В.Ющенко та В.Медведчук.

(Закінчення на стор. 17)

Леонід Кучма — за солідарність

Групове фото учасників 7 реґіонального саміту керівників держав Центральної Европи, зліва направо: Рудольф Шустер (Словаччина), Петер Стоянов (Болгарія), Олександер Квасневський (Польща), Вацлав Гавел (Чехія), Арпад Гьонц (Угорщина), Томас Крестіл (Австрія), Леонід Кучма (Україна), Еміль Константінеску (Румунія), Йоганн Рау (Німеччина) і Стайп Мезик (Хорватія) в Секешфегерварі (Угорщина) на початку дводенного форуму.

Фото Ассошіейтед Пресс – УНІАН

27 квітня в угорському місті Секешфегерварі відбулася зустріч керівників 12 країн – учасниць Центральноевропейського діялогу, в якій взяв участь Президент України Леонід Кучма. Під час зустрічі він сказав, що Европейська інтеґрація є "основним двигуном процесів", які відбуваються і відбуватимуться в Центральній Европі. Сьогодні в різних країнах цей двигун (інтеґрація в Европу) або працює на повну потужність, або "лише набирає обертів", вважає Президент. У той же час "зупинити цей єдиний механізм уже не до снаги нікому". Л. Кучма вважає, що нині країнам Европи необхідно відповісти на такий "виклик часу", як нерівномірність темпів економічного розвитку в реґіоні. "Урівноважити їх – одне з актуальних та невідкладних спільних завдань", – сказав він. На думку Л. Кучми, Центральна Европа має унікальні можливості для забезпечення необхідних критичних мас евроінтеґраційних перетворень. Президент переконаний, що, рухаючись у Евросоюз, країни Европи "не повинні переставати бути центральними европейцями". Центральна Европа "була і має залишитися стабілізуючим компонентом усього континенту", зазначив він.

Президент також виокремив чотири наріжних камені, на яких країни Центральної Европи можуть будувати підмурівок свого співробітництва в третьому тисячолітті: взаємна підтримка, солідарність і взаємодопомога, обмін досвідом на шляху до Евросоюзу.

(За матеріялами газети "День").

АМЕРИКА І СВІТ

Ракетний плян США може пошкодити зв'язкові безпеки

ВАШІНҐТОН. – Колишній генеральний секретар НАТО Хавіє Солана стверджує, що офіційні чинники Европи занепокоєні можливими негативними наслідками оборонного пляну уряду Президента Билла Клінтона. На думку Х. Солани, якщо Европа не буде захищена американським ракетним щитом, то такий плян може довести до розколу військових зв'язків між США та іншими членами НАТО. „Якщо США, нас не оборонятимуть то це може спричинити відчуження", – підкреслив він при зустрічі з репортерами. Х. Солана тепер є провідним рушієм Европейського союзу у намаганнях створити оборонну силу, котра б доповнювала НАТО. Прибувши до Вашінґтону для обговорення оборонних плянів Европейського союзу, він підкреслив, що коли б американський плян став дійсністю, то ні вякому разі він не повинен „загрожувати трансатлантійським зв'язкам" чи провокувати „кризову ситуацію з Росією".

Намагаються позбавити Піночета недоторканости

САНТЬЯҐО, Чіле. – Тут у приміщенні апеляційного суду чілійської столиці закінчилися переслухування щодо того, чи позбавляти Августо Піночета парляментської недоторканости. Рішення стосуватиметься і статусу довічного сенатора, а отже, й парляментського імунітету, а це може привести до суду над колишнім генералом, якого звинувачено в порушенні прав людини. У ході засідань судді заслухали доповідь адвоката Хуана Гузмана, котрий подав 92 кримінальних позови до Піночета. За словами правозахисників, є незаперечні докази, що наказ про вбивства понад 70 політв'язнів по всій країні, скоєних бойовиками з «Каравану смерти», віддавав особисто Піночет. Захист же наполягає на тому, що колишній диктатор дуже хворий, аби постати перед судом.

Переконані у демократизації преси в Україні

НЬЮ-ЙОРК. – Члени делеґації України на чолі з народним депутатом України, співкоординатором фракції "Трудова Україна" Андрієм Деркачом під час 2-го Світового конгресу російської преси, який проходив у Нью-Йорку, провели у п'ятницю, 28 квітня, зустріч з представниками Білого Дому, Конґресу США, котрі висловили переконання у подальшій демократизації преси в Україні. Світовий конгрес російської преси - це незалежна міжнародна неурядова організація друкованих та електронних засобів масової інформації (ЗМІ), виробників і розповсюджувачів усіх видів масової інформації російською мовою. Від імені американських законодавців і представників виконавчих органів влади губернатор штату Нью-Йорк Джордж Патакі висловив сподівання і переконання щодо демократизації преси в незалежній Україні. А. Деркач від імені української делеґації, в складі якої - головні редактори 15 столичних і реґіональних ЗМІ, наголосив, що результати президентських виборів в Україні, референдуму з народної ініціятиви дають підстави для того, щоб ЗМІ України активно включилися в процеси розвитку і становлення демократичної незалежної держави.

Шість найбільших у світі летунських компаній створюють віртуальну галузеву біржу

КИЇВ. – Летунська компанія "Бритіш ейрлайнс" повідомила, що біржу буде створено у вигляді спільного підприємства, яке обслуговуватиме новий торговий вузол у системі Інтернет. Головна мета проєкту - забезпечення оптимального зв'язку між світовими авіаперевізниками і постачальниками промислових товарів і послуг у сфері летунської індустрії. Передбачуваний щорічний обіг становитиме близько 32 млрд. дол. Засновниками нової компанії є "Бритіш ейрлайнс", "Амерікен ейрлайнс", "Дельта ейрлайнс", "Ейр Франс", "Юнайтед ейрлайнс", "Контінентал ейрлайнс". Технологічного партнера нового підприємства ще не обрано. Головна-квартира нової компанії буде розташована у Нью-Йорку. Передбачається, що нове підприємство дозволить істотно зменшити супутні витрати у взаєморозрахунках, обробці даних та інвентарній контролі. Через новий торговий портал проходитиме торгівля паливом і пов'язаними з його поставками послугами, компонентами літаків, двигунів тощо.

Нове правило в інтересах глухо-німих інвалідів

ВАШІНҐТОН. – Федеральна комісія зв'язку схвалила правило, котре вимагатиме від станцій телебачення, що повідомлення про будь-які непередбачені ситуації мусять бути супроводжені текстами повідомлень для глухо-німих глядачів. Це правило є частиною пляну зробити технологію зв'язку більш доступною для американських інвалідів. Повідомлення непередбачених ситуацій включатимуть подробиці уражених зон і околиць, наказами шляхів евакуації та відповідних схоронищ. Голова згаданої комісії Вільям Кеннард підкреслив, що це правило стосуватиметься гураґанів, повеней, снігових буревіїв і землетрусів. Крім того, це також включатиме дощові бурі, отруйні розливи, врату електричного струму та індустріяльні вибухи.

Джон МекКейн у В'єтнамі

ХАНОЙ, В'єтнам. – Минулого тижня зі стежками своєї в'єтнамської молодости знайомив 13-річного сина Джека сенатор-республіканець з Арізони Джон МекКейн. Крім звичайних туристичних місць сенатор з дружиною Синді та сином оглянули темні келії, де в одній з них Дж. МекКейн перебував два з половиною роки дуже часто зі залізними кайданами на ногах. Проводячи рідних похмурими коридорами залишеної під музей частини колишньої тюрми, котру колись американські в'язні саркастично назвали „ханойським Гілтоном", він оглядав себетюремника на поЖовклих світлинах і був помітно зворушеним. Джон МекКейн потрапив у полон 26 жовтня 1967 року, коли під час В'єтнамської війни бомбардував Ханой. Стрибнувши зі збитого літака, зламав обидві руки і ногу й у такому стані потрапив у полон. Звільнили його у 1973 році. Незважаючи на всі пережиття, він завжди був прихильником відновлення взаємин з В'єтнамом.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклямa - Марія Осцісловська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Комп'ютеризація і цивілізація

Кожному з нас у дитинстві старші розповідали історії, які називаються казками, про килим, що літає, черевики, в яких можна рухатися швидше за коня, або дзеркальце, в якому видно, що робиться в іншому краю. Це було цікаво і ні в кого не викликало особливих сумнівів – напевне думалося, що колись це обов'язково побачимо. Так воно й сталося. Люди поважного віку пам'ятають враження від революційної появи першого автомобіля, літака, телевізора, комп'ютера. Ще кілька десятиліть тому простенький і малопотужний, як на сьогодні, комп'ютер був чудом техніки. Спочатку цей винахід застосовувався за своїм прямим призначенням – рахував. Потім він почав рахувати швидше. Тепер ця швидкість подвоюється майже щорічно, а комп'ютер використовується у всіх сферах людської діяльности, включаючи підготовку цієї газети. Життя прискорилося у тисячі разів. Так само виріс обсяг інформації.

Хоча країною найрозвиненіших комп'ютерних технологій вважаються США, Україна всіма силами намагається також називатися розвинутою країною. Незважаючи на те, що там відсталіші технології, це значною мірою компенсується загальним розвитком та високою освіченістю населення. Тільки в Києві кілька років тому існувало щонайменше два ринки, де на прилавках продавалися не ковбаси, а електронні деталі, з яких можна було скласти комп'ютер потрібної потужности. Саме це робили і, напевне, роблять багато умільців в Україні. Звісно, для цього потрібна відповідна освіта, яка здобувається самотужки, через книжки та обмін досвідом, чому сприяє високий загальноосвітній рівень шкіл. Слід також відзначити, що недоліки українського законодавства також допомагають поширенню комп'ютерів. Мається на увазі "піратське" програмне забезпечення, яке дуже широко представлено на ринках, у станціях метро, та й просто на вулицях великих міст, де компакт-диски продаються поряд з "Кока-колою" та газетами. Якби закон був досконаліший, коп'ютеризація України була б значно повільнішою, оскільки мало хто сьогодні заплатив би, наприклад, за Windows кілька сотень долярів, у той час як ціна 7-8 гривень є цілком доступною для тих, хто може дозволити собі мати комп'ютер. Правда, останнім часом, намагаючись знову ж таки виглядати "розвиненим", уряд України почав приділяти більше уваги цьому питанню, влаштувавши кілька демонстративних вилучень та знищень "піратських" компакт-дисків, що було широко проілюстровано у пресі. З цінами на користування Інтернетом ситуація інакша. Останнім часом все більше американських фірм пропонують повністю безкоштовне користування Інтернетом за те, що в цей час на екрані вашого комп'ютера блиматиме реклямне віконце (не кажучи вже про безкоштовну електронну пошту, яка вже давно стала звичайним явищем), в той час, як в Україні це задоволення коштує до 50 долярів на місяць.

В кожному разі, все це разом робить Україну країною з високим людським потенціялом у комп'ютерній сфері – недарма однією з найпопулярніших професій серед представників "четвертої" хвилі є програмування. Можна радіти. Але не слід забувати, що цей світ є діялектичним – все має свою зворотню сторону. Коли найновіші досягнення техніки використовуються у військових цілях, а з історії відомо, що саме там вони застосовуються перш ніж перестануть бути таємницею і перейдуть до вживання у мирних цілях, – це небезпечно. Діти, що мають доступ до комп'ютера змалку, не вміють писати і не хочуть цьому вчитися – на той час їм це непотрібно для життя, хоча пізніше ускладнює. Через Інтернет можна швидко дістати інформацію на яку завгодно тему з усіх областей знання, але інформаційне перевантаження дає психологічні розлади і відчуття неповноцінности. Або, наприклад, подивіться в очі комп'ютерному фанатикові – у значній більшости випадків вони будуть сховані за склом окулярів.

Розвиток суспільства нічим не зупинити і здобутки цивілізації треба використовувати. Але як саме? Над цим варто думати.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про шукання за весною і святочним настроєм

Ні, це ніяка не помилка. Усі календарі показують кінець квітня, а сіре небо і низька стрілка термометра радше нагадують початок березня. Справді, з цією весною в 2000 році щось не так, як завжди. Цілий останній місяць, що звичайно справді відповідав своїй назві та був квітучим і соняшним, тим разом убрався в теплу шубу. До того ж, майже щоденно сірі хмари заступали синє небо, а холодний вітер видавався ще холоднішим, ніж узимку, саме тепер, коли ми вже і психічно, і фізично були приготовані на теплий легіт.

Але цей дивний весняний холод огорнув не лише наше американське довкілля, а також дався взнаки в Европі, а з цим і у нашій батьківщині. А там він був особливо прикрий, зі скупим паливом і таким же світлом. Чи ж би у новому сторіччі змінювалася також природа? А може, це тільки ми маємо надто великі вимоги?

Яка б, однак, не була причина, ми усі тремтіли від холодного вітру продовж цілого квітня, а майже щоденні хмари, поєднані ще із частим дощем, ніяк не сприяли святочному настроєві Великодніх Свят.

А втім, як можна справді радіти Великодневі у великому американському місті, де на кожній вулиці продають розкішні квіти з теплиць, але ніде не дістанете нашого традиційного барвінку для прибрання великодніх дарів, де на обличчях перехожих не бачите ані дрібки святкового настрою, а гудки соток авт не нагадують мелодії гагілок? На додаток до холоду, в природі ніяк не можна було знайти цього радісного вичікування нашої Воскресної неділі, коли до усіх газдів пакосна рура в хаті, де живете, трісла саме у Великодню суботу, і не дозволила не лише спекти традиційну паску, але навіть зварити одного яєчка до посвячення. Але яйце „позичають" любі молоденькі сусідки-пластунки, паску передають господині молодшого покоління, і можна таки приготовити, як завжди, кошичок та понести до свячення. І ось тут, враз із ним, традиційно вирізаним ще львівським мистцем, все змінюється, немов від помаху чарівної палички. Десь зникають хмари за високими хмарочосами Нью-Йорку, ясне сонце своїм теплом пригадує, що вже останні дні квітня, а святочний, такий численний гурт наших земляків плине безперервною рікою до церкви та із церкви. Дарма, що серед жінок із святковими кошиками так вже мало знайомих облич. Зате ці обличчя молодечі, а говір вказує на те, що вони недавно з України. Але ми спільно і так святочно співаємо „Христос Воскрес" і одна одній засвічуємо свічечки у кошеликах.

А я вертаюся із Сьомої вулиці в останніх проміннях призахіднього сонця і радію, що принаймні на мить віднайшла справжній великодній настрій, хоча у моєму кошику – „позичене" яйце, а замість так пам'ятного запаху фіялок, що витав у Великодню суботу в городі між приходством і церквою у правіда, в ніздрі б'є гострий запах індійських приправ з численних чужинецьких ресторанів на Другій авеню.

А все ж прийшов Великдень, а з ним наш Господь подарував нам сонце і трішки тепла таки просто із неба!

І з цим почуттям так хочеться, як колись давно, заспівати:

„Прийшла до нас весна красна
Гаївочку нам принесла:
Для дівчаток гаївочку,
Для парубків мандрівочку.
Станьте, дівчата, в коло,
Заспівайте си весоло..."

О-КА

Читацька премія не повинна забуватися

Подяка з Казахстану

Від імені Товариства української мови ім. Тараса Шевченка „Рідне слово" в Караганді дозвольте висловити через „Свободу" велику подяку за гуманний вчинок – грошову допомогу українцям Караганди від Івана Буртика і Євгена Ваґнера з Америки. Нелегкі часи переживають українці в Казахстані, які не з власної волі опинилися на схилі літ на чужині, тому кожний вияв пам'яті і уваги до нас нам дорогий.

Мирослав Зеленяк, голова товариства,
Омелян Михильчук, заступник голови,
Іван Запорнюк, А. Ярмолюк, М. Стацюк, члени товариства

Від редакції. *Нагадаємо історію цієї грошової допомоги. Наш читач Євген Ваґнер визначив свою, читацьку премію за кращу публікацію у „Свободі" дла Івана Буртика за його розповідь про українців в Казахстані.*

Нагороджений автор вирішив передати премію тим, про кого він писав. Дізнавшись про це, Євген Ваґнер додав ще одну тисячу долярів. Цю суму Іван Буртик поділив по 50 долярів між 40 родинами, які найбільше потребували допомоги.

Ми вміщуємо подяку з Казахстану, нагадуючи, що останнім часом дещо призабувся ледве народжений звичай читачів відзначати особистими преміями кращі публікації „Свободи".

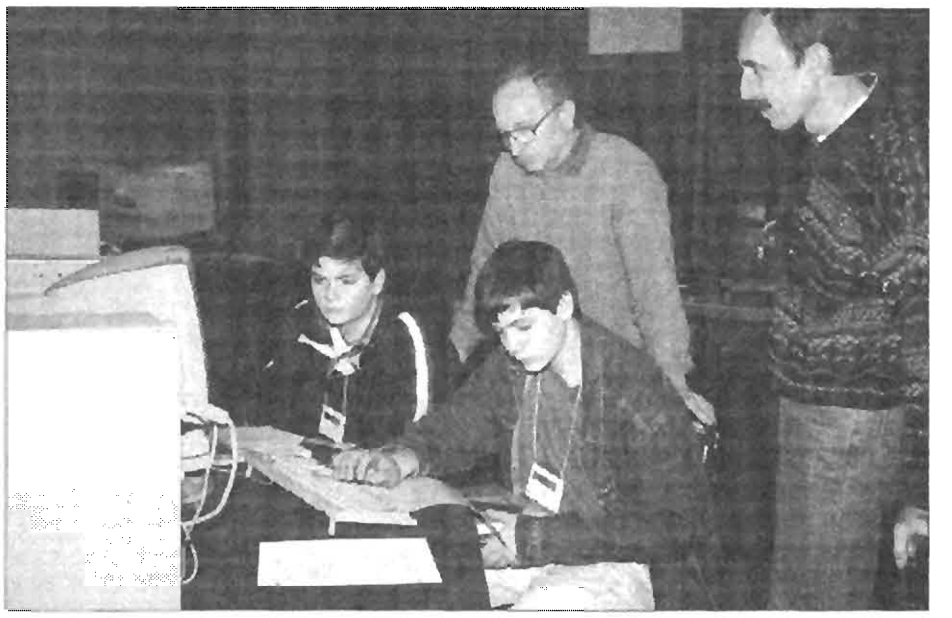
Наведений вище приклад доводить, що з таких нагород можуть скористатися не лише автори кращих статтей. Тож запрошуємо приятелів „Свободи" продовжити добру справу, відзначати своїми преміями ті матеріяли, які вам сподобались.

Світова конференція СУМнет

Мережа електронного зв'язку СУМнет об'єднала українську молодь з чотирьох континентів

Сумівський сайт в Інтернеті www.CYM.org. служить ефективним інструментом зв'язку між членами СУМ, які діють на чотирьох континентах світу. За ініціятивою Комітету СУМнет, Світова Управа СУМ підтримала ідею проведення Світової Конференції СУМнет, до участи в якій запрошувалися як досвідчені в галузі Інтернету та комп'ютерних технологій фахівці, так і новачки, звичайні користувачі, що мають бажання чомусь навчитися або поділитися з однодумцями нетехнічними ідеями.

1–2 квітня ц. р. сумівська Оселя в Елленвілі, Нью-Йорк, вітала понад сто учасників Світової конференції СУМнет з Австралії, Великої Британії, Канади, Німеччини, США і України. Конференція відбувалася із застосуванням сучасної електронної техніки. Голова Крайової Управи СУМ в Америці друг Юрій Наконечний офіційно відкрив конференцію, після чого методикою Streaming Video учасників привітали голова Світової Управи СУМ подруга Віра Гайдамаха та голови крайових управ Спілки Української Молоді. Головну доповідь виголосив член Комітету СУМнет Ігор Симчич (Київ, Україна). Наступні дві доповіді мали на меті створити підґрунтя для подальших фахових викладів. В доповіді „Що таке СУМнет?" Андрій Бебко (Лондон, Велика Британія) – перший голова СУМнету – розповів про історію СУМнетівського руху, його цілі, учасників і головні проєкти. Про основи Інтернету, принципи його роботи і побудови, історію розвитку і перспективи говорив Павло Фіголь (Пассейк, США). Під керівництвом Ігоря Стецка (Нью-Йорк, США) присутні пройшли короткий практичний курс вивчення основ програмування в середовищі (Інтернету HTML) і навіть створили свої власні веб-сторінки. В конференційній залі-лябораторії було встановлено мережу з кількох десятків комп'ютерів, які цілодобово були доступними бажаючим практично закріпити отримані знання. Виклад з HTML органічно доповнювався ознайомленням з основами комп'ютерної графіки, які подавав Роман Панчишин (Чикаго, США). Практичні методи використання комп'ютера у підготовці цікавих інтерактивних виховних матеріялів продемонструвала співголова Крайової Виховної Ради СУМ в Америці подруга Даня Нагольник (Нью-Йорк, США). Створена нею в програмі Hyperstudio електронна гутірка, яка прямо з комп'ютера проєктувалася на великий екран, справила сильне враження на всіх присутніх.

Два покоління вивчають комп'ютер.

А Маріянна Знак, друга співголова Виховної Ради СУМ Америки і член осередку в Пассейку, провела дискусійну сесію „Виховна праця і комп'ютери", під час якої виховники ділилися думками, наводили приклади і давали конкретні пропозиції щодо майбутньої виховної діяльности і залучення новітніх технологій до роботи з юнацтвом.

Цікавими і корисними були поради адвоката Володимира Ганчука щодо юридичної сторони функціонування веб-сайтів в Інтернеті, виклад „Журналістика для Інтернету" Михайла Бицка (Клівленд, США), та доповіді Андрія Бігуна про специфіку створення веб-сторінок на сервері www.CYM.opg і, що особливо важливо, про українізацію персонального комп'ютера, електронної пошти і Інтернету. Світовий веб-майстер Андрій Бебко говорив про безпеку в мережі Інтернет. Інтерес авдиторії викликала доповідь Юрія Стецка (Нью-Йорк, США) про корисні для сумівців сайти, які можна знайти в світовій мережі. Загальне захоплення викликала демонстрація на тому ж таки екрані знайдених в Інтернеті на сайті Terraserver космічних знімків сумівської оселі, на якій саме відбувалася конференція. Після повернення додому багато хто розшукав космічне фото власного будинку, про що радісно повідомляв своїх друзів електронною поштою.

Сумівська молодь творить особисті веб-сторінки.

Підготовчий комітет Світової Конференції СУМнет, який складався з представників американського терену, провів величезну технічну, організаційну і пропагандистську роботу з метою втілення в життя задуманого проєкту. До його складу входили Ірина та Володимир Когути, Ліда Микитин, Павло Фіголь, Ігор та Юрій Стецки, Христя Бігун. Душею усього проєкту був Андрій Бігун, голова Комітету СУМнет. Нова адміністрація оселі забезпечила умови перебування учасників Конференції.

Успіх конференції ми завдячуємо також і щедрості спонзорів – компанії 12 Technologies Inc., „Авіялініям України", Федеральній кредитовій кооперативі „Самопоміч" (Нью-Йорк), Федеральній Кредитовій Кооперативі СУМА (Йонкерс), Першому Українському федеральному щадничому банку „Певність", тижневику „The Ukrainian Weekly", Українсько-Американській кредитовій спілці „Самопоміч", Федеральній кредитовій кооперативі „Самопоміч" (Клівленд), тижневику „Америка" та Союзові Українців Католиків „Провидіння".

Ігор Симчич,
Київ

На світовій конференції СУМнет.

Австрія подякувала за врятування дівчинки

КИЇВ.– Австрійська влада висловила подяку військовому коменданту посольства України в Австрії Ігореві Ромашцю за врятування життя австрійської дівчинки.

16 квітня І. Ромашець під час прогулянки з сім'єю в одному з віденських парків побачив дівчинку, яка тонула. Витягнувши її з крижаної води, військовослужбовець надав дитині першу медичну допомогу.

Наказом командувача Прикордонних військ України старшого прапорщика І.Ромашця нагороджено Знаком "За мужність в охороні державного кордону".

УНІАН

XIX - XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Поміч Україні завжди актуальна!

Коли сьогодні, в 2000 році, раз-у-раз читаємо заклики про фінансову поміч нашим братам в Україні – то мусимо знати, що така поміч була в США завжди на першому місці в обов'язках українських поселенців. Ось перед нами „Свобода" з 19 квітня 1919 року. Це її Великоднє число, в якому поруч із вістками про воєнні події читаємо редакційну статтю під заголовком: **„До Українського народу в Злучених Державах".** А далі вона цілком присвячена закликові до українських поселенців складати з приводу Великодніх свят, чи пак продовжувати збирати фонди на оборону України. В ній читаємо дослівно: *„Вже пятий місяць минає з того часу, як Український Народний Комітет вперве звернув ся до українського загалу в Злучених Державах з покликом до зложення 100-тисячного фонду на оборону нашої Галичини.*

На сей поклик український загал відізвав ся щиро і приняв його, як свій клич, за клич свого серця, і своєї любови до рідного краю, котрий він лишив невільним, а котрому тепер його братя, що остались на рідній землі, здобувають волю своєю кровю і своїм житєм.

Фонд оборони нині вже виносить майже 50.000 дол. Отже майже половину суми, приреченої українським загалом в Злучених Державах. Се є вимовним доказом любови Українців до свого краю і його волі. Але мусимо признати, що та сума рішуче замала як на жертву цілої української іміґрації в Злучених Державах на оборону галицької України в теперішню хвилю, на яку поневолений український нарід чекав століття.

Українці і Українки в Злучених Державах!

Ви, братя і сестри, є найліпші союзники Українців, що нині борють ся проти заборчої Польщі.

З нагоди Великодніх сьвят складайте і збирайте жертви на 100-тисячний Фонд оборони Галичини!

Всї ми приложім до того свою помічну руку, а тоді жаден ворог не переможе зєдиненої української сили".

Сьогодні, вісімдесят років пізніше – ми знову пильно і ревно збираємо для наших братів по крові. Щоправда, збираємо не на воєнну боротьбу і не проти того самого ворога, що в 1919 році. А все ж заклик із того Великоднього числа „Свободи" залишився і сьогодні дуже актуальний: „Всі ми приложім до допомоги свою руку, а тоді ніякий ворог не переможе з'єднаної української сили!"

Імперія російського слова чи рятування популярности?

Нотатки з Другого світового конґресу російської преси

Левко Хмельковський

25–30 квітня ц. р. в Нью-Йорку відбувся Другий світовий конгрес російської преси. Перший був минулого року в Москві і Сочі, третій очікується наступного року в Києві. Конгрес в Америці скликала створена після першого конгресу Всесвітня асоціяція російської преси (ВАРП) з допомогою спонзорів за активної участи газети „Новое русское слово" з Нью-Йорку. Понад двісті журналістів і видавців з ряду країн світу прибули на зустріч в готелі „Шератон" на Мангеттені. Конгрес обговорив,в основному, три теми: „Росія сьогодні", „Російські громади зарубіжжя", „Російська Америка". Були почесні гості, серед яких особливу увагу викликали колишній президент СССР Михаїл Горбачов, видатний музикант Мстислав Ростропович. Були прийоми у Вашінґтоні, вітання, обіди, екскурсії, – як це завжди буває на таких імпрезах. Але журналісти – люди кмітливі, допитливі, тому багатьох учасників інтригувало питання: з якою метою і хто створив ВАРП – незалежну міжнародну неурядову організацію російських друкованих і електронних засобів масової інформації?

„Якщо завтра в Україні зросте популярність української газети, то 90 відсотків російської преси зникне", – сказав на конгресі редактор Сергій Сухопаров.

Ніколай Мейнерт з Фінляндії заявив з трибуни конгресу: „Ми – статисти у великій грі". Головний редактор „Нового русского слова" Валерій Вайнберґ з тієї ж трибуни сказав: „Нам не простять нащадки, якщо ми не скористаємось історичним шансом і не створимо інформаційний простір для 250 мільйонів російськомовних сучасників". Проте у залі і серед промовців був відчутний поділ учасників за інтересами. Журналістів Росії передовсім хвилювали можливості відновлення колишніх теренів впливу колись всесильного московського слова. Шеф-редактор „Комсомольської правди" Владімір Мамонтов сказав: „Надії в російському суспільстві у зв'язку з обранням Владіміра Путіна помітно посилились". Надії – на що?

Ректор Московського інституту міжнародних відносин Анатолій Торкунов: „Створення висókопрофесійного товариства пишучих російською мовою сприяє тому, що ми зробимо потужний кидок вперед". Вперед – до чого?

Відповіді на ці запитання менше цікавили журналістів, яким пощастило приїхати з країн СНД на теренах колишнього СССР. Пощастило, бо поїздку значною мірою оплачували самі учасники, а при нинішніх злиднях далеко не кожен знайде у своєму бюджеті півтори тисячі долярів, щоб побувати в Америці. Тож тепер видавці і журналісти з Казахстану, Середньої Азії, Закавказзя, Балтії тривожилися проблемою виживання російської преси в нових умовах і потиху очікували фінансової допомоги Москви і діяспори. Переважна більшість з них видає періодику промосковської орієнтації. Головний редактор журналу „Огоньок Казахстану" Світлана Галієва з Алмати похвалилася підтримкою московського „Огонька", завдяки якій вони тепер видають „майже свій" журнал в Казахстані. Я переглянув кілька чисел цього видання: осудження чеченських бойовиків як дикунів і звірів, прославлення колишніх комуністичних провідників Брежнєва і Кунаєва, пророкування близької загибелі США, які будуть охоплені кризою і громадянською війною вже за нового президента. Як говориться: хто платить, той замовляє музику. Хоча серед регіональних видань є чимало таких, які помітно уникають „високої політики", сприяючи розвиткові економічних реформ і налагоджуванню життя на теренах свого поширення. Таким мені видався регіональний тижневик „Молодость Сібірі", головний редактор якого Борис Коновалов похвалився в розмові зі мною, що серед його читачів є чимало місцевих українців, об'єднаних у національному товаристві. Їх вабить саме діловитість видання. Про численних українців в Казахстані натякнув мені також заступник голови Українського національно-культурного центру в Кустанаї Сергій Харченко з приватної російської газети „Кустанайскіє новості", хоча в розмові з ним мені було важко позбутися враження, що цей українець побоювався бути скомпрометованим спілкуванням з колегою, на одязі якого видніється ідентифікатор української „Свободи". Коли б не відмовили в субсидіях на „приватну" газету...

Окремою групою стояли російські видавці з країн Европи, яких більше від політики цікавив ринок збуту і реклями. Наслідувати їх у такому комерційному ставленні до

(Закінчення на стор. 12)

Генеральний директор ІТАР-ТАСС Ві. Іґнатенко (в центрі) дає інтерв'ю редакторові „Свободи" Л. Хмельковському.

Билл Клінтон...

(Закінчення зі стор. 1)

назвав такі успіхи, як угода з Росією, "історичне" зближення України з Польщею, з прибалтійськими країнами, з Північно-Атлантичним Союзом (НАТО). Але, сказав він, в Україні все ще багато старих совєтських залишків. Новий уряд, що його очолив прем'єр-міністер Віктор Ющенко, на думку американської сторони, має найкращі досі шанси впровадити потрібні реформи, і США намагаються зробити свій вклад, щоб допомогти урядові здійснити ці пляни. При тому американська сторона свідома, що в Україні і поза Україною активно діють сили, які намагаються захитати цей уряд. Про це натякнув у своєму виступі Дон Преслі з Агенції Міжнародного Розвитку. На сторону позитивів американська сторона вписує такі дії Президента Леоніда Кучми і уряду, як скорочення кількости міністерств, реструктуризація сплати боргів і схвалення Верховною Радою економічної програми уряду. Але, наприклад, все ще "заважає" така річ, як збільшені тарифи на вивезення соняшникового зерна, що обмежує міжнародну торгівлю України і доходи валюти з-за кордону. (Клясичне явище політично-економічної проблеми: вивезення зерна за кордон принесе потрібну валюту, але забере сирівець від вітчизняного виробника олії, якого парламент хоче захистити, оподатковуючи експорт).

На думку Джона Тідстрома з Білого Дому, який особисто знає і шанує Прем'єр-міністра Ющенка вже декілька років, Ющенко і його уряд мусять якомога скоріше показати конкретні позитивні наслідки нової політики, і то так, щоб це відчуло населення України. Особисто Тідстром хотів би бачити ще цього року справжню, прозору приватизацію одного-двох великих підприємств України, бо розв'язкою для України є не порівняно мала державна допомога, а приватні інвестиції – свої і закордонні. Тим часом офіційний і діловий Вашінґтон чекає візити Прем'єр-міністра Ющенка 7 травня – для дальшого шліфування програми співробітництва між Сполученими Штатами й Україною. Помічники Клінтона розписують пляни його поїздки до Европи в травні-червні, яка включає відвідини України.

* * *

Те, що Президент Билл Клінтон втретє вибирається з візитою в Україну, – явище не випадкове, стверджують люди з його оточення. Ще на початку свого урядування в Білому Домі він дав доручення своїм помічникам здійснити щось значуще для двох країн у світі: однією з них була нова тоді на політичній карті світу Україна; другої країни ці особи не назвали. У січні 1994 року Президент Клінтон зупинився на кілька годин на Бориспільському летовищі під Києвом – по дорозі з Москви, коли зустрівся з Президентом Леонідом Кравчуком, і згодом з'явилась тристороння угода, в якій Україна відмовилась від ядерної зброї, а в заміну за це дістала гарантії від США і Росії щодо своєї безпеки. В травні 1995 року Президент Клінтон здійснив повну державну візиту до Києва. Тоді він виступив з промовою перед тисячами переважно молодих людей, які заповнили Володимирську вулицю і парк перед Київським університетом. В листопаді 1997 року дружина Президента, Гіллярі, відвідала Львів. Віце-президент Ал Ґор був у Києві в серпні 1994 року, кілька тижнів після того, як Леонід Кучма став Президентом України. Влітку 1998 року віце-президент знову був у Києві. на черговій нараді міждержавної комісії, знаної як Комісія Кучма-Ґор. Так що протягом своїх двох каденцій в Білому Домі Билл Клінтон особисто включився у здійснення свого бажання зробити щось значуще для України, а люди, які працювали і працюють в його адміністрації, утримують широкі зв'язки зі своїми відповідниками і громадськими діячами в Україні.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Анжела Качунь, дочка Люби і Ярослава Качунів, нова членка 234 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою внучку до УНС дід і бабця Василь і Марія Качуни.

Дафне А. і Юстин Е. Верз – нові члени 352 Відділу УНСоюзу. Діти Марії Е. і Крістопера М. Верз. Записали своїх внуків в члени УНС дідо Роберт І. і бабуся Ірена М. Бондарська Лонг.

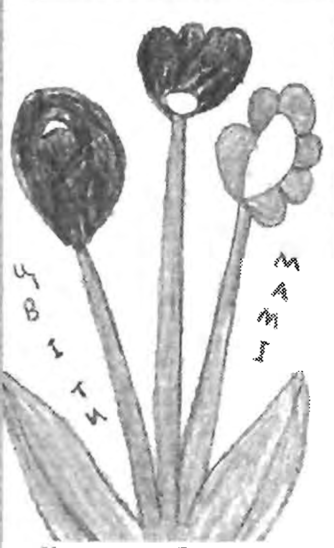
Софійка-Анна Ратевосян-Павлів нова членка 434 Відділу Українського Народного Союзу Пластового Відділу в Монтреалі. Записала свою внучку в члени УНС бабуся Ірина Павлів.

14 Травня – День матері –

Діти вітають своїх Матерів

Український Народний Союз знову запросив дітей привітати своїх мамів з нагоди Дня Матері. Цього року наші видання „Свобода" і „Український Тижневик" помістять 237 привітань. У цьому проєкті Українського Народного Союзу беруть участь наймолодші члени нашої громади. УНСоюз постійно сприяє українській громаді – і чи є кращий спосіб заохотити наймолодшу частину нашого суспільства, наших дітей, брати участь у цьому проєкті, де вони можуть проявити свої здібності у мистецтві і поезії? Цей проєкт заохочує наших дітей навчатися у суботніх українських школах і дає їм особливу нагоду привітати своїх мамів. Цим шляхом ми заохочуємо усіх наших читачів і членів сприяти іншим подібним проєктам, підтримуючи наші обидва видання. З цієї особливої нагоди Український Народний Союз спільно з усіма учасниками проєкту складає Матерям найкращі побажання з нагоди Дня Матері.

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів УНС

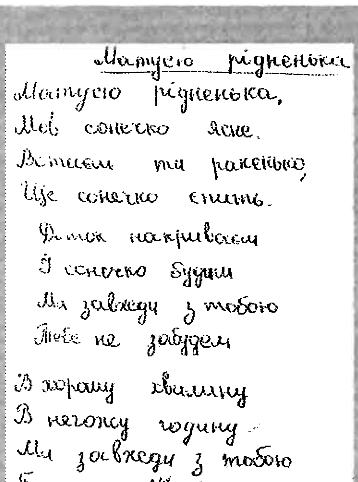
Христинка Темницька, 7 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

Тома Мандич, 2-га кл., Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

Александер Леськів, 8 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

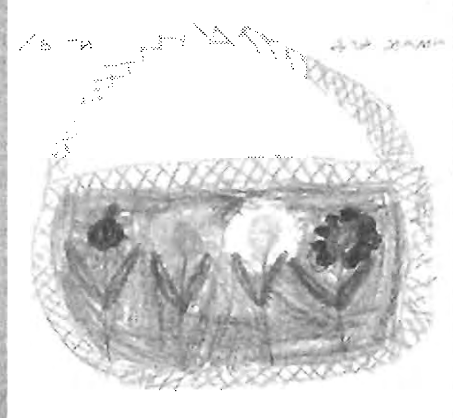
Юля Мариконь, 11 років, Верхньо-Висоцьке, Україна

Любомир Нагорняк, 10 років, Школа Українознавства - СУМ, Ню Йорк, НЙ

Павлик Темницький, 5 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

Марійка Карпій, 6 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

Андрій Баран, 10 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

Алікс Шевчук, 2-га кл., Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

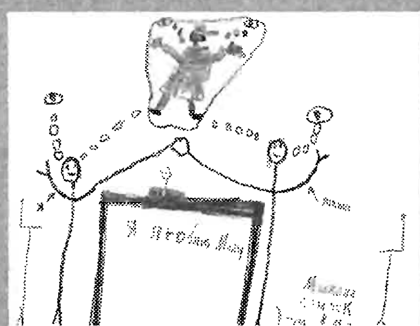

Наталка Чучман, 8 років, Рідна Школа, Бофало, НЙ

Продовження на стор. 8

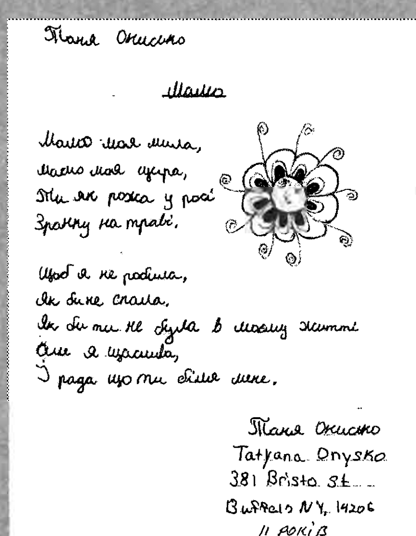
Меліса Колашибета, 6 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

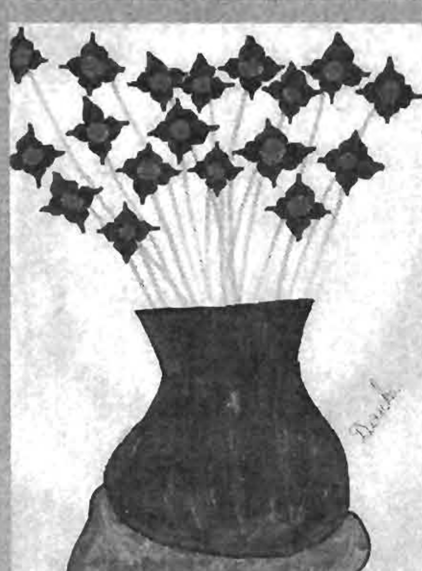
Микола Сейлик, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

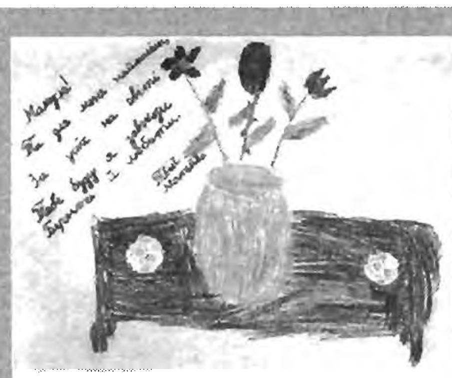
Марійка Блаженко, 11 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

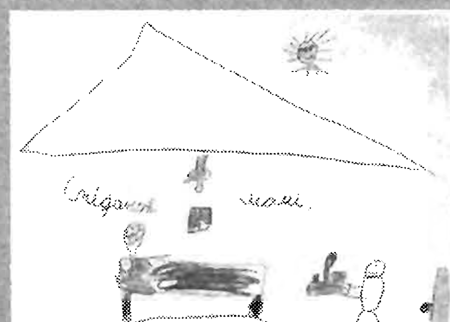
Таня Онисько, 11 років,
Рідна Школа, Бофало, НЙ

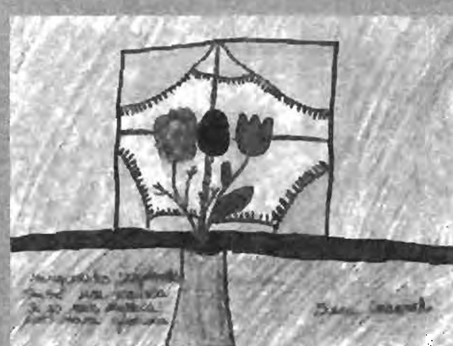
Діянка Клапіщак, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

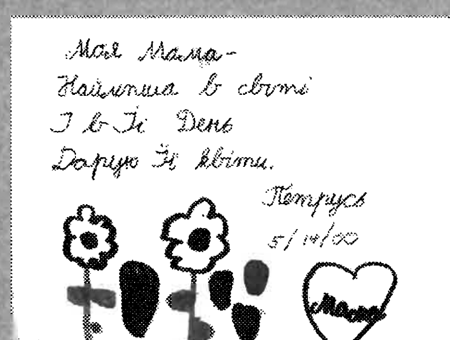
Матвій Головко, 9 років
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

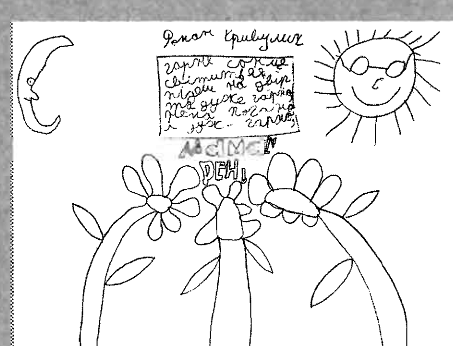
Данилко Мочула, 7 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

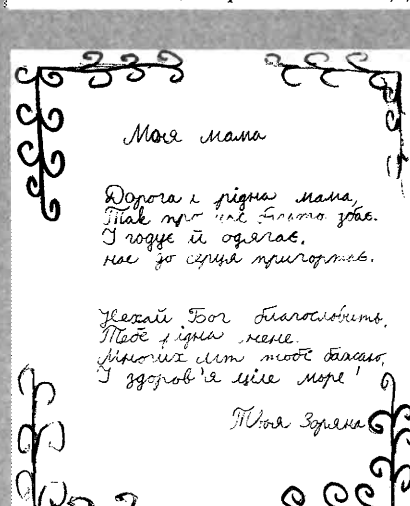
Діяна Станчак, 8 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

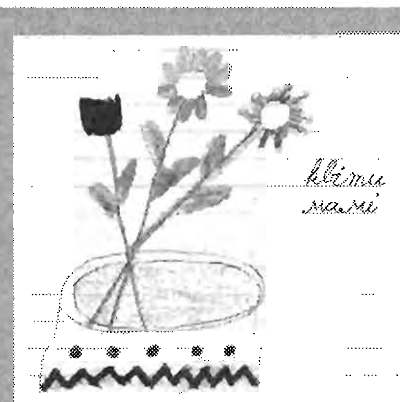
Петрусь Раковський, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

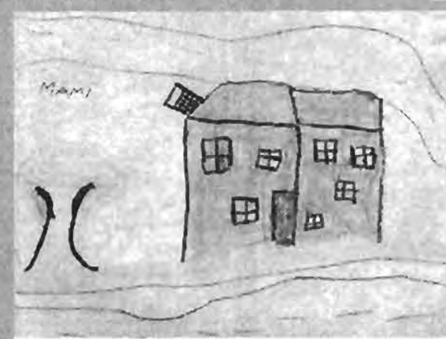
Роман Кривулич, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

Зоряна Боєчко, 10 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

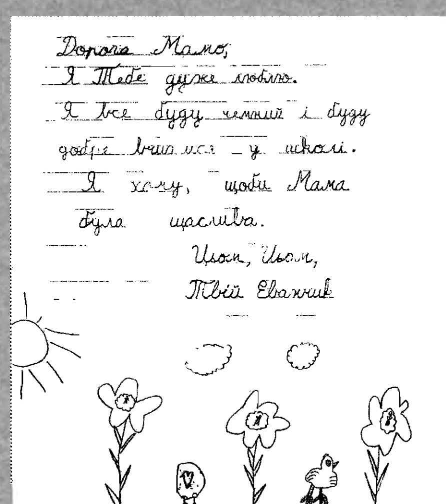
Роман Леськів, 7 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

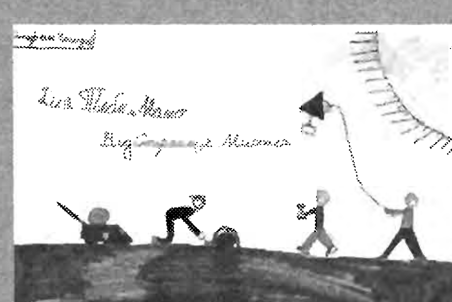
Адріяна Головко, 6 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

Даньо Максимович, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

Еванчик Мекінтаєр, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

Стефан Колодій, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

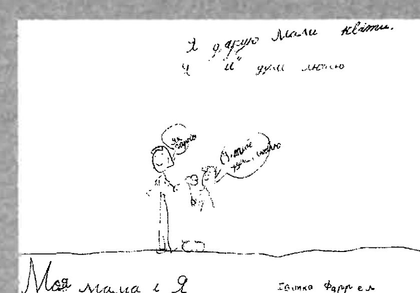
Матейко Бетлей, 6 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

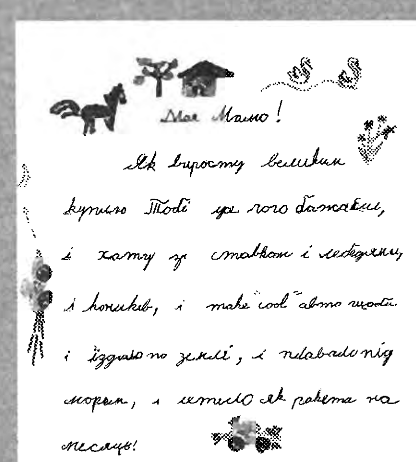
Михась Бетлей, 4 роки,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

Марта Левко, 7 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

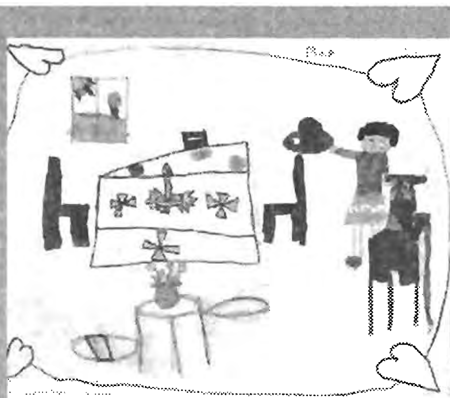
Іванка Лазірко-Фаррел, 2-га кл.,
Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

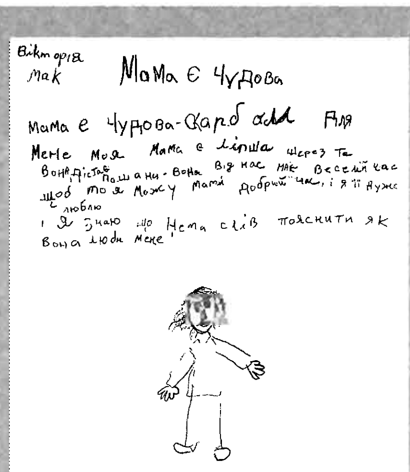
Володар Блажанко, 10 років,
Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

Василько Середюк, 8 років,
Рідна Школа, Бофало, НЙ

Мая Ставнича, 2-га кл., Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

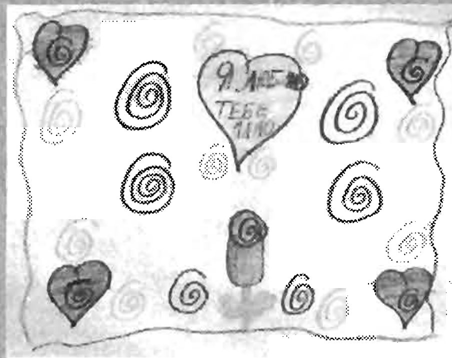
Вікторія Мак, 2-га кл., Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

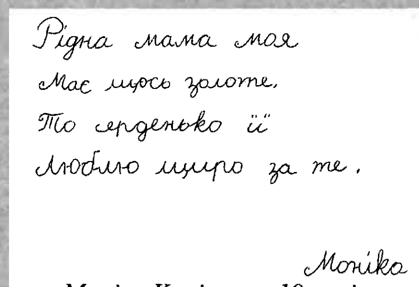
Алекса Патті, 2-га кл., Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

Таня Боєчко, 9 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

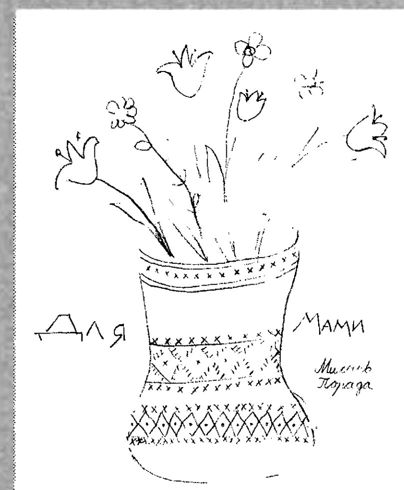
Катерина Миквиґен, 7 років, Рідна Школа, Бофало, НЙ

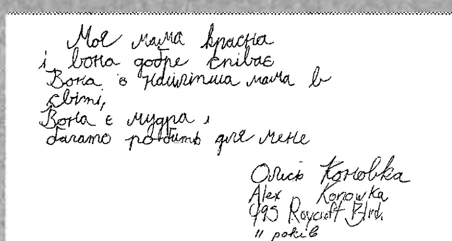
Моніка Капітула, 10 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

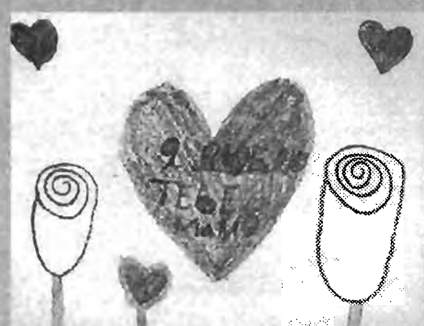
Катруся Букало, 8 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

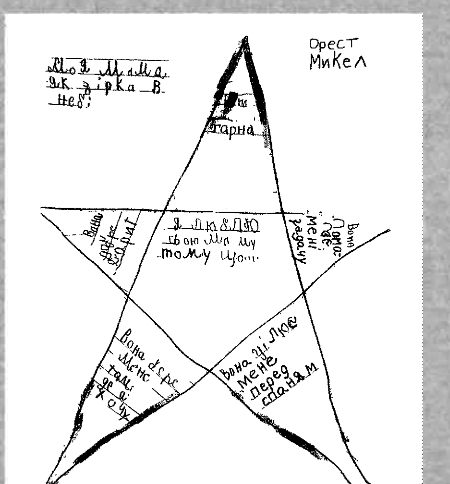
Михайло Порада, 9 років, Рідна Школа, Пассейк, Н.Дж.

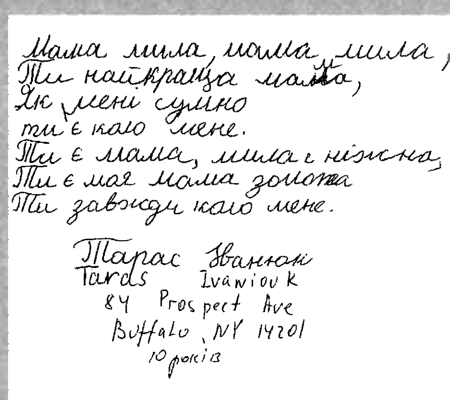
Олесь Коновка, 11 років, Рідна Школа, Бофало, НЙ

Квітка Печончик, 9 років, Рідна Школа, Бофало, НЙ

Орест Микел, 2-га кл., Рідна Школа, Моріс Кавнті, Н.Дж.

Тарас Іванюк, 10 років, Рідна Школа, Бофало, НЙ

Микола Середюк, 6 років, Рідна Школа, Бофало, НЙ

Ляна Хутко, 11 років, Рідна Школа, Бофало, НЙ

14 ТРАВНЯ ДЕНЬ МАТЕРІ

Рідна мати моя

Моя мати, Марія Корецька (Колодій), народилась в США, в Нью-Йорку, в сім'ї українців-емігрантів. В гімназії вчилась в Україні (Золочів, потім Дрогобич). Виховувалась у чудовій родині св. п. професора Д. Бурка. Серед учителів її були істинні патріоти України, прекрасні педагоги: Іван Чмола (колишній полковник УГА, організатор Січового Стрілецтва і Пласту в Галичині), поет Петро Карманський, професор Бараник, брати Попелі. Вогонь любови до свого народу, чесність, безкорисливість, самопожертву, якими наповнили великі учителі серце своєї учениці, моя мати пронесла через усе життя.

Війна розлучила нашу маму з батьками і чоловіком. Назавжди, в 25 років лишилась одна з двома маленькими дітьми на руках. Без права працювати, адже вона була громадянкою США.

У 1947 році маму разом з дітьми викликали до НКВД.

– Корецька, як громадянка Америки, ви можете їхати туди, але діти – громадяни СССР і вони звідси не поїдуть. Ми віддамо їх у дитячий будинок, поміняємо прізвища. Їхньою матір'ю буде совєтська держава. Отже, вибирайте – або чоловік і батьки, або діти.

Нас відразу забрали від мами. Протягом кількох днів вона зовсім посивіла. І вибрала нас. Батьки і чоловік нічого не знали, а правди написати їм не могла.

Залишившись в СССР, наша мати пройшла сім кругів сталінського пекла. Не могли знищити її фізично, то постійно вбивали морально. Але вона вижила, бо мала в собі дух своїх великих учителів. Мужньо несла свій хрест по життю. Працювала, вчилась сама, вчила інших. Закінчила університет, інститут чужоземних мов. Виховала і дала нам вищу освіту, допомогла виховувати наших дітей, посадила сад і море квітів. Відсвяткувала 40 випусків у рідній школі. Пішла від нас несподівано, назавжди...

Батько повернувся з еміграції із США в Україну в 1992 році, а матері вже не було. Серце його теж не витримало, коли довідався усю правду. Тепер вони разом. В батьковому щоденнику знайшла поезії, присвячені нашій мамі. Вона їх не читала, але все життя вірила, надіялась і любила...

Теодор Корецький

Марії

В синім небі, ген далеко від землі
Пролітали сизокрилі журавлі.
Вранці-рано прокричали наді мною.
– Якщо хочеш, ми візьмем тебе з собою.
– Я б полинув з вами аж до тої хати
Де лишились сині очі, як блавати
Та мені піднятись в небо вже несила,
Зла недоля обламала мої крила.
Ви ж летіть, мої кохані журавлі,
Поклоніться рідній батьківській землі.
Подолайте злі вітри і сіру стужу.
Моїй милій передайте, як я тужу...

А це мої власні вірші в пам'ять найдорожчої людини.

Дивлюся мовчки на рушник,
Що мати вишивала.
Мов чую, гуси зняли крик,
Зозуля закувала.
Знов чорнобривці зацвіли,
Запахла м'ята.
І тихо бджоли загули,
Всміхнулась мати.
І біль із серця раптом зник,
Так тепло стало...
Цілую мовчки той рушник,
Що мати вишивала.

***

Як рано Ви, матусю, нас лишили
І подалися вдаль, де синя мла.
В саду черешні до землі схилились,
І посивіла хата край села.
Стою в печалі тихій коло брами,
А вітер плаче і калину гне.
Кричу у небо: – Поверніться, мамо!
Але ніхто не слухає мене.

Ірина Корецька,
Львів-Вашінгтон

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

75 РОКІВ СУА

„Славними слідами у XXI сторіччя"

18 березня у святково прибраній залі при церкві св. Йосафата у Ворені голова Окружної Ради СУА Дітройту Ліда Колодчин вітала учасників ювілейного бенкету.

Присутні зворушливо відспівали гимн Союзу Українок та хвилиною мовчанки вшанували союзянок, які відійшли у вічність. Д-р Маруся Бек, одна із засновниць СУА, голова СУА Ірина Куровицька та Ліда Колодчин приступили до урочистого запалення трьох свічок.

Д-р М. Бек як засновниця місцевого 26-го Відділу СУА, який був недавно включений до Мишиґенського будинку слави, запалила свічку, репрезентуючи піонерок-засновниць, запалена І. Куровицькою друга свічка символізувала Союз Українок Америки, а свічка Л. Колодчин – місцеву Округу. Ведення програмою Л. Колодчин передала Наталії Гевко.

Головну промову виголосила І. Куровицька, яка коротко з'ясувала минулу працю СУА та представила пропозиції на майбутнє, насвітлюючи проблему збільшення членства, зокрема залучення до діяльности СУА представниць „четвертої хвилі" еміграції. І Куровицька висловила певність, що СУА й надалі підтримуватиме дітей в Україні через програму „Булочки з молоком".

Наталя Даниленко подякувала Ювілейному комітетові і як заступниця голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) передала щирий привіт від голови Оксани Соколик та побажала дальших успіхів у праці.

Голова СУА І. Куровицька та Л. Колодчин вручили союзянкам Грамоти признання: почесній голові Округи – Орисі Лончині, почесній членці Округи – Дарії Конюх; Грамоту вдячности Христині Липецькій. Крім того, Грамоти признання отримали – Олена Лисківська, Рома Дигдало, Наталя Гевко, Марта Шехович, Олександра Лятишевська, Ірина Тарнавська, Мирослава Цап, Ксеня Антипів, Ірина Прийма, Оля Соловій, Марта Василькевич, Еміля Ониськів, Квітка Іваницька, Анна Мацілинська, Марія Лончина-Лісовська, Стефанія Оглабяк, Мирослава Бараник, Оля Гищак, Мирослава Хомяк, Марія Зарицька-Червійовська та Марта Йованович; Грамоти за 50-літнє членство у рядах СУА отримали: 5-ий Відділ – Текля Гриньчук, Євдокія Климишин та св. п. Павлина Будзол – колишня почесна голова Округи; 23-ий Відділ – Софія Гудзинська, Анна Кібзей та Марія Сівак; 26-ий Відділ – Катерина Кобаса, Анна Зяць, Михайлина Масловська та св. п. Зеновія Камінська; 45-ий Відділ – Олександра Лятишевська, Марія Дяків; 58-ий Відділ – Джозефіна Попович-Бобовська, Елсі Козаченко-Додсон, Соня Маланяк-Гейс, Марія Попович-Малішевська, Юстина Маляняк-Неліґен, Ольга Качнер-Оніл, Анна Седорак, Гелен Седорак, Роза Слипецька, Анастазія Седорак-Сосновська, та Йоанна Драгінда-Кульчицька; 63-ий Відділ – Олена Гевко, Ірина Іваницька, Ольга Макар, Марія Цісарук; 76-ий Відділ – Ольга Савчук, Станислава Гайда.

Дітройтська Округа одержує Деклярацію з нагоди 75-ліття СУА від стейтового уряду Мишиґену. Зліва: Ліда Колодчин, Аня Мацілинська, представники стейту Арт Міллер, Дженіфер Фонтс, Пол Войно, Наталка Гевко, Олена Лисківська.

75-ий ювілей СУА в Дітройті (зліва): І. Куровицька, Дженефер Фонтс, д-р Маруся Бек, Ліда Колодчин, Наталя Даниленко (СФУЖО), Пол Войно, Наталка Гевко. Анна Мацілинська.

Наступною точкою був виступ дітей зі світличок під патронатом 53-го та 76-го відділів. Діти від трьох до шести років виконали в'язанку пісень та віршиків і радували публіку поведінкою та своїм народним одягом.

Програму дбайливо приготовили вчительки Олександра Бедеон, Леся Перчик та Леся Шеретило. Програму закінчено в'язанкою пісень з „Наталки Полтавки", виконавці: Маруся Назаренко, Юрій Розгін та меццо-сопран Христина Липецька. З фортепіяновою точкою виступила Марія Лончина-Лісовська.

Молитву перед вечерою провів українською мовою Владика Олександер Биковець та англійською мовою – о. декан Василь Салковський, ЧСВВ. По вечері представники Стейтового уряду Мишигену Дженіфер Фонс та Пол Войно, прочитали привіти з нагоди 75-ліття СУА.

Оля Лисківська-Морґан виконала історичний огляд праці СУА дітройтської Округи з допомогою нової компютерної техніки „Павер Пойнт" (Power-Point) ілюструючи духовний зв'язок союзянок впродовж 75 років співпраці.

Марта Шехович із притаманним гумором та сентиментом прочитала свій вірш „В 75-ліття СУА", в якому характеризує безліч харитативних подій та чутливо передає дружбу та посвяту учасниць як зразок для нового покоління союзянок.

У своєму заключному слові Наталя Гевко сердечно подякувала всім союзянкам, які причинилися до успіху цього пам'ятного вечора. Отець ігумен Роберто Лукавий ЧСВВ провів заключну молитву.

Ювілейну емблему СУА виконав місцевий художник Юрій Козак у пам'ять своєї матері св. п. Марії Козак. Слід згадати, що під час вечері піяністка Ольга Соловій грала на фортепіяні.

Опісля ще довгий час присутні розглядали виставку знимок із праці відділів, дбайливо підготовлену Комітетом під проводом Марти Василькевич, і поверталися додому духово збагачені.

Марія Зарицька-Червійовська,
пресова референтка

Учасниці святкування ювілею СУА – Дітройт.

ОСЕРЕДКИ УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОСТИ

Благослови, душе моя, Господа...

В неділю, 12 березня у Дженкінтавні відбулося посвячення новозбудованої каплиці Пресвятої Трійці.

На посілостях Сестер св. Василія Великого на Факс-Чейсі у Дженкінтавні, Па., красується дерев'яна каплиця з трьома дахами, завершеними золотими хрестами. Ця каплиця Пресвятої Трійці була давньою мрією Сестер-Василіянок, яка збулася після 89 років чекання.

Філядельфійська Провінція Сестер Чину св. Василія Великого була створена в 1911 році, коли три сестри-піонерки прибули з України до Америки, щоб опікуватися сиротами українського походження. Той дух відваги і любовного служіння, який наповнював життя Василіянських засновниць, одухотворює життя Сестер-Василіянок і сьогодні.

У 1926 році були створені Василіянський монастир та новіціят, а Мати Йосафата Теодорович стала верховною настоятелькою Американської Провінції Сестер-Василіянок. У 1930 році Мати Йосафата збудувала новий монастир для Сестер, а в 1931 році відкрила Академію св. Василія для релігійного навчання Сестер і молодих жінок українського походження. Вже тоді Сестри мали намір будувати каплицю, але не було фондів. У 1947 році Мати Йосафата заснувала Менор Джуніор-коледж. Сестри поширили свою харитативну працю на всі ділянки освіти та на царини церковного і народного мистецтва.

Бажанням Сестер було забезпечити місце для духовного оновлення. В давній традиції Василіянської гостинности, Сестри бажали відкрити свої двері перед тими, хто хоче поглибити свою любов до Бога. Духовний Центр включає навчальні і літургійні приміщення для вірних, котрі бажають молитися спільно зі Сестрами. Заплановано бібліотеку, архіви, конференційні залі.

Каплиця з'єднана критим коридором з мешканевим будинком монастиря, щоб хворі і немічні Сестри змогли відвідувати молитовні відправи.

Всередині каплиці Пресвятої Трійці.

Контрактором будови була корпорація Марсіко з Піттсбургу, архітект Ван Поттерґей, консультант Тит Геврик; розмальовував внутрішні стіни іконограф Святослав Макаренко. Отже, 12 березня ц.р. відбулося посвячення каплиці. Його здійснив Високопреосвященніший Митрополит Стефан Сулик, співслужили йому Владика Роберт Москаль з епархії св. Йосафата у Пармі та Владика Василь Лостен з епархії Стемфорду, отці-шамбелани Джордж Апплеярд, Тома Саюк і о. Іван Бура, та отці Іван Цюрпіта, Іван Філдс, Євген Гіттер, Едвард Гіґґінс, Василь Харук, Ярослав Курпель, Богдан Лукі, Михайло Мічлік, Алексій Михаленко, Орест Михалюк, Михайло Шір, Сильвестер Гладкий і Василь Сівінський, диякони – отці Павло Макар і Михайло Вак. Під час урочистої Служби Божої співав хор Сестер-Василіянок. Змістовну проповідь виголосив о. шамб. Джордж Апплеярд, а привітальне слово Митрополит Стефан. Святочна гостина відбулася в залі Академії св. Василія. Бенкетом провадив д-р Річард Ганусей. Молитву провів о. Іван Цюрпіта, парох церкви св. Михаїла у Черрі Гіл, Н.Дж. Тост піднесла Аліс Куликовська. Д-р Річард Ганусей представив гостей за головним столом.

Головне слово мала Сестра Міріям Кляра Коваль, ЧСВВ, директорка школи св. Йосафата у Пармі, Огайо, колишня настоятелька Чину Св. Василія Великого у Філядельфії і президентка Менор Джуніор- коледжу. А з заключним словом виступила Сестра Доротея Анна Бусовська, ЧСВВ, настоятелька Провінції. Вона коротко розповіла про зусилля, докладені до завершення каплиці і духовного центру, та щиро подякувала всім жертводавцям і приятелям Сестер-Василіянок. Кінцеву молитву провела Сестра Марина Бохневич, ЧСВВ, директорка Василіянського духовного центру. З молитвою, наполегливістю і послідовною працею Сестри св. Василія доконали ще одне велике діло. Центр буде заохочувати до цінування східньої християнської духовности, до глибшого ознайомлення з українською іконографією, архітектурою, літургічною музикою і обрядами.

Анна Максимович

Зовнішній вигляд каплиці Пресвятої Трійці на Факс-Чейсі у Дженкінтавні, Па

УККА перед важливими заходами

Крайова Рада Українського Конгресового Комітету Америки, яка від 1942 року є найвищим в період між конгресами, керівним органом цієї української громадської централі в США, провела своє чергове квартальне засідання (у власному приміщенні, 204 Друга авеню в Нью-Йорку). Нарадами керував голова Крайової Ради Ігор Смолій. Звітував про свою діяльність президент УККА Аскольд Лозинський. Зокрема мова ішла про взаємини УККА з урядами США і України, про справи організаційні, про допомогу українцям у Казахстані і в Україні, співвідношення між Українською Всесвітньою Координаційною Радою (УВКР) і Світовим Конгресом Українців (СКУ), як також про черговий, XVIII конґрес Українців Америки, який відбудеться в Чикаґо 13–15 жовтня 2000 року. На конґрес вирішено запросити ієрархів усіх українських віровизнань в США, президентів США та України, віцепрезидента США, прем'єр-міністра України, другого кандидата на президента США, обох сенаторів США від стейту Іллиной, губернатора стейту та конґресменів і посадника міста Чикаґо.

Крім звітів керівних органів, відповідних комісій конґресу, привітів від особливих гостей і політиків, з доповіддю виступить представник Суспільно-політичної ради УККА. Затвердження кандидатів на Шевченківську Грамоту Волі перенесено на чергове засідання Крайової Ради, після узгіднення справи з Президією Екзекутиви УККА.

Цілий комплекс важливих питань буде обговорено, разом з доповідями віце-прем'єра України Миколи Жулинського і президента СКУ Аскольда Лозинського, на спеціяльній сесії під час цьогорічних червневих нарад Крайової Ради. Редактор англомовного квартальника УККА проф. Володимир Стойко повідомив, що під час недавньої поїздки в Україну відвідав деякі міністерства, де його повідомили, що уряд України запланував чотири проєкти, для реалізації яких потребуватиме підтримки діяспори.

Орест Бараник звітував, що бюро УККА у Вашінґтоні, УНІС, натрапляє на різні перешкоди, особливо брак відповідних фінансових фондів. Комісія зовнішніх зв'язків рішила провести збіркову акцію для потреб УНІС на теренах Чикаґо, Дітройту, Бафало, Нью-Джерзі й інших відділів УККА.

Михайло Савків, керівник УНІС (Українська національна інформаційна служба) у Вашінґтоні повідомив, що мав зустріч з новим послом України до США Костянтином Грищенком. Часто радиться з конґресменами і сенаторами Конґресу США в справі стосунків Америки та України. Іван Буртик, звітуючи, вказав на успішну благодійну акцію Ради оборони й допомоги українцям (РОДУ), яку він очолює.

Скарбник Михайло Шпонтак представив фінансовий звіт за 1999 рік та прибутки і видатки за період від 1 січня до 9 березня ц. р. На рахунок УНФ надійшло за звітний час 31,427 дол, але на поточні потреби бюра УНІС у Вашінґтоні, надійшло тільки 5,980 дол., а видатки бюра за той сам час становили 16,500 долярів. Без придбання фондів на поточні потреби не буде можливости далі затруднювати професійні сили, тому треба буде шукати керівників бюра у Вашінґтоні з числа старших громадян-емеритів, котрі б на громадській базі зі скромною платнею (на покриття особистих видатків) жертвували свій час і працю для добра української громадської централі в США. Тамара Ґало, директор канцелярії УККА в Нью-Йорку, звітувала про працю канцелярії.

Після звітів голови Екзекутиви УККА і референтів розвинулась дискусія, в якій взяли участь Мирослав Шміґель, Іван Буртик, Лев Футала, Квітка Семанишин, Марія Дупляк, Володимир Янів, Ігор Смолій, Михайло Шпонтак, Мирон Свідерський, Аскольд Лозинський. На пропозицію Мирона Свідерського, присутні схвалили діяльність керівних органів УККА.

Голова нарад Ігор Смолій подякував присутнім за активну участь і закрив засідання. Секретарював Володимир Янів.

М. Ш.

Українська громада відзначила 40-річчя Сан-Сити

У святкуванні 40-річчя заснування міста Сан-Сити в Арізоні взяв участь Український клюб пенсіонерів, заснований Володимиром Дециком у 1983 році. Клюб діє згідно з програмою. Раз на місяць відбуваються сходини членів, на яких обговорюються справи загального заінтересування, переглядаються відео-касети з України. Належить відзначити дружню співпрацю віруючих обох християнських церков.

Клюб відзначає церковні і національні свята, влаштовує пікніки і прогулянки. Важливою ділянкою є допомога Україні дітям, потерпілим від Чорнобильської аварії, сиротам та лікарні ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові.

У 1993 році відійшов у вічність невтомний провідник товариства Володимир Децик й відтоді перший фестин кожного року присвячений пам'яті В. Децика, а дохід призначений на поміч Україні. Сьогодні обов'язки голови виконує Дарія Яворівська.

1 квітня у Сан-Сити відбулося святкування з нагоди 40-ліття його існування. У святковому поході більш як трьохсот „ґольф"-візків клюб сеньйорів був представлений двома по-мистецьки прикрашеними візками. Їх прибирали і провадили члени управи клюбу Д. Яворівська, І. Гринів, Ліда Ємець і Б. Фостяк. Це був показ надбань нашої культури. Присутні нагородили українців оплесками.

Біля святкового візка – голова Українського клюбу Дарія Яворівська.

Яків Яворівський, Богдан Фостяк,
Сан-Сити, АЗ

Делегація українських освітян перебувала в Ізраїлі

Впродовж тижня в Ізраїлі перебувала делегація з України, яку очолював міністер освіти та науки, президент Академії педагогічних наук, академік, дійсний член Національної Академії Наук України Василь Кремень. В числі делегатів був відомий вчений, ректор Львівського інституту політичної освіти Юрій Рудавський. Гості прибули на запрошення ізраїльського міністра освіти Йосі Сарида. В результаті цієї зустрічі були підписані угоди про дальші взаємозв'язки. Про перспективи співробітництва двох держав я попросила розповісти Василя Кременя.

– Підписана угода , – сказав міністер, – спрямована на співпрацю в галузі освіти і передбачає обмін досвідом між учителями, зустрічі школярів та студентів. Продовжиться робота над визнанням обома державами дипломів про вищу освіту, здобуту як в Україні, так і в Ізраїлі, дипломів про науковий ступінь. Під час зустрічі з моїм ізраїльським колеґою Йосі Саридом ми домовилися, що на основі цієї угоди будуть розроблені конкретні пропозиції щодо зближення обох культур, що дасть можливість вийти на новий рівень взаємин. Україна та Ізраїль – стратегічні партнери на ділянці освіти і освітянської культури. Нас єднає історія і майбутнє.

– Яке ваше враження від ізраїльських шкіл?

– Ми були у двох школах, в тому числі й в українській при Єврейському університеті. Мені сподобалося, що діяльність в них спрямована на виховання особистости. Діти уміють спілкуватися з іншими людьми. Це дуже важливо за сучасних умов, коли людина стає громадянином світу.

Освітяни з України відвідали школу для вчителів. 800 педагогів щороку вивчають тут спеціяльний курс історії катастрофи єврейства, а потім розповідають про це юним ізраїльтянам, учням з інших країн світу, юнакам і дівчатам у війську. Курси проводяться трьома мовами. Школа діє при інституті історії Яд Вашем. У цій школі відбувся невимушений обмін думками, в ході якої Василь Кремень навіть промовив до присутніх українською мовою:

– В Україні у кожній області діють інститути підвищення кваліфікації вчителів. Як було б добре, коли б вчителі з кожної области побували в Ізраїлі, а потім передали своїм учням відомості з історії!

Посол України в Ізраїлі Дмитро Марков висловив надію, що спеціялісти цієї школи допоможуть розробити своїм колеґам матеріяли для проведення таких уроків і в школах України, особливо напередодні дня відзначення трагедії в Бабиному Ярі.

– Хочу зазначити, – продовжив далі Василь Кремень, – що зараз в українських підручниках немало розповідей про катастрофу єврейства, про історичні взаємини наших народів. Водночас в Україні діють єврейські школи, вищі навчальні заклади, скажімо, Соломонів університет. Ми намагаємося виховувати не лише дітей, але й дорослих. Маю надію, що і в Ізраїлі будуть вивчатися українські традиції, культура, мова.

– Які враження від Ізраїлю?

– Це мої перші відвідини Святої Землі. Враження – позитивні. Цікава країна, з багатим минулим. І якщо тут так бережуть минуле, а в цьому ми переконалися в Яд Вашемі, то у країни є майбутнє.

Українська делегація познайомилася з меморіяльним комплексом і поклала квіти до пам'ятника шести мільйонам євреїв, що загинули в роки Другої світової війни.

Світлана Глаз,
Єрусалим

Посол України в Ізраїлі Дмитро Марков, кореспондент „Свободи" Світлана Глаз, Василь Кремень під час зустрічі в школі.

Імперія слова...

(Закінчення зі стор. 6)

справи закликав голова Національної асоціяції радіо і телебачення Росії Едуард Сагалаєв: треба заробляти на ярмарках поліграфічної техніки, видаванні книжок, рекламі...

Особливу мою цікавість викликали редактори російських газет в Україні. Слухаючи їхні промови і спілкуючись з ними у перервах, важко було не зауважити певної подвійности. З трибуни конгресу вони переважно говорили про те, як важко видавати російську газету в Україні, бо...:

Сергій Сухопаров („Площадь Свободи", Херсон): „Російська преса перебуває в Україні в часі між винесенням і виконанням вироку. Якщо завтра в Україні зросте популярність українських газет, то 90 відсотків російської преси зникне. Скликання третього конгресу преси в Києві викличе нове напруження".

Володимир Кузенко, Запоріжжя: „В Україні готується проєкт закону про податки з російських книжок і газет на користь українських видань. Ми будемо змушені давати гроші на їх видання. Проведення третього конґресу в Києві викличе його скандальне висвітлення. Українські газети кричатимуть: знову Москва дає нам вказівки?".

Але головний редактор київської газети „Столічнює новості" Володимир Кацман і в промові, і особистій бесіді виявив безсумнівну підтримку української державности. З трибуни він закликав не порушувати питань „високої політики", а тим більше не теревенити про погрози, податки і утиски, бо цього не зрозуміють „ні там, ні тут". Він сказав, що серед російськомовних видань в Україні є й такі, які більше піклуються про інтереси України, ніж деякі газети, що виходять українською мовою. З цим не можна не погодитись: переважна більшість україномовних, колишніх комуністичних обласних і районних газет не зрушила з своїх колишніх позицій. Водночас газета Володимира Кацмана не тільки підтримує незалежну політику України, а й вміщує огляди російської політики щодо України і світу, які варто читати й російською мовою. Особливо ж приваблює його спроба випускати додаток „Деловая газета", з якого можна не тільки багато дізнатися про економіку України, а повчатися самим творцям цієї економіки.

Ледь прихованим докором тим, хто виходив на трибуну зі скаргами на власний уряд, стала промова Президента ВАРП, генерального директора ІТАР–ТАСС Віталія Ігнатенка, який сказав, що російська журналістика в країнах СНД є більшою проблемою, ніж у самій Росії, але минулися часи „старшого брата" і „вже немає центрів, які намагалися б управляти українською чи вірменською пресою". Хотілося б, щоб ці слова відповідали дійсності. Я попросив Віталія Ігнатенка поділитися його баченням становища російської преси в Україні. Він сказав:

– Не треба вважати російську пресу в Україні чиєюсь агентурою, бо вона переважно захищає інтереси України російською мовою. Це – реґіональні проблеми, задоволення інформаційних запитів населення, яке не володіє українською мовою, особливо на півдні України, а також поінформування читачів про життя Росії. Не можна відразу перекрити цей інформаційний потік, люди потребують інформації за умов тісного родинного і ділового пов'язання обох країн. Крім того, є ще питання культури, моралі, етики, солідарности суспільства, за які несуть відповідальність усі журналісти, незалежно від мови, якою вони пишуть. Оскільки в Україні є росіяни, треба прищеплювати їм відповідальність за Україну. Щодо діяльности нашого інформаційного агентства, то ми відмічаємо постійні замовлення з Росії на інформацію з України, особливо з тих видань, які виходять в сусідніх з Україною областях. Час диктує свої вимоги.

Народний депутат України, видавець Андрій Деркач сказав мені:

– Головна проблема – бракує висококваліфікованих українських журналістів. Будуть добрі газети – буде читач.

З трибуни конґресу відомий скульптор Ернст Нєізвєстний (свого часу переслідуваний, але й автор пам'ятника на могилі Хрущова) сказав:

– Культура вища від політики. Вона робить те, чого не може політика.

Одне слово, як завжди буває при зустрічі людей з різних спільнот, не було на конґресі одностайности, тому попри обнадійливі заяви Віталія Ігнатенка, Ернста Неізвєстного, інших відомих людей, важко було мені викреслити з нотатника почуте і записане визначення: „російськомовна імперія преси". Чи не до неї прагнуть організатори таких зустрічей?

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

6 травня – розповідь доцента Леоніда Куценка та проф. Володимира Панченка (Кіровоград) „Подорож до двох вигнанців" в будинку УВАН (**206 West 100th Str., New York**). Поч. о 2-ій год.

◆

13 травня – концерт хору "Сурма" з нагоди 50-річчя в Культурному осередку парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаґо (**2247 West Chicago Ave.**). Поч. о 6-ій год.

◆

13 травня – ювілейний бенкет з нагоди 50-ліття Школи українознавства в Дітройті (**Український культурний центр – Воррен, Мишиґен**).

◆

14 травня – відзначення 100-ліття чоловічої гімназії в Івано-Франківському. Пожертви приймає проф. Орест Лисинецький (**172 Locust Drive, Union, NJ 07083**).

◆

15 травня – реченець зголошень у пластові табори і вишколи. Докладна інформація - на реклямних сторінках „Свободи".

◆

20 травня – загальні збори НТШ в Америці в будинку НТШ в Нью-Йорку. Початок роботи секцій о 10-ій годині. Збори о 1:30 по полудні.

◆

21 травня – концерт Оксани Кровицької в Українському Інституті Америки (**2 East 79th Str., New York**). Поч. о 3-ій год.

◆

21-23 травня – ювілейний з'їзд українських шкіл табору „Міттенвальд", Німеччина, на Союзівці. Тел. (**914) 626-5641.** Факс (**914) 626-4638.**

◆

22-26 травня – V Конференція з проблем української економіки у Львові. За інформацією звертатися до проф. І.С. Коропецького - тел.: **(215) 517-7389**, факс **(215) 204-8173.**

◆

3 і 4 червня – святкування 75-ліття СУА в Українському Народному Домі (140 Друга Авеню в Нью-Йорку). На святі відбудеться виставка світлин з життя округи, дитячої літератури.

◆

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон **(914) 626-5641**.

◆

Українську радіопрограму "Голос України" можна слухати в околицях Нью-Йорку і Нью-Джерзі щосуботи від 2-ї до 3-ї години **на хвилях 1430 AM.** Керівник Петро Рибчук.
Тел. **(201) 246-0109.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

УКРАЇНА І СВІТ

Неповторна краса вишневого цвіту

Принцеса України Дарія Лунь під час паради на фестивалі „Вишневий цвіт" у Вашінґтоні.

88 років тому з Японії було завезено до Вашінґтону 3000 саджeнців вишні-сакури, а 52 роки тому відбувся перший фестиваль „Вишневий цвіт" – фестиваль принцес. Цього року у фестивалі взяли участь принцеси з кожного штату Америки, а декілька посольств представили від своїх країн інтернаціональних принцес, між ними Словаччина, Чехія, Індія, Литва, Киргизія, Угорщина, Румунія, Еспанія, Індонезія.

Україну представляла її громадянка Дарія Лунь, що вчиться в Темпл-університеті у Філядельфії і має добрі успіхи у навчанні та громадській діяльності. Програма фестивалю була складена на цілий тиждень, під час якого 60 принцес відвідували американський Конґрес, посольства Японії, Литви, Словаччини, України, різні громадські організації.

Під час відвідин посольства України у Вашінґтоні принцес привітав посол України Костянтин Грищенко. Дарія Лунь розповіла про Україну, про її культуру і мистецтво. Принцеси оглянули мистецьку виставку з творів Дарії Лунь і Марії Лунь, яка була Принцесою України в 1999 році і члена Національної Спілки художників України Даниїли Лунь – мами сестер-близнюків. Кожна принцеса отримала в подарунок одну з писанок ручної роботи, які вразили всіх. „В День національної кухні" в приміщенні Post-Office-Museum у Вашінґтоні відвідувачі мали змогу скуштувати страви з 30 країн. Понад 1000 вареників і голубців зі задоволенням з'їли гості.

Фестиваль закінчився величавою парадою на центральній вулиці Вашінґтону, яка тривала три години. Багато американців і гостей вітали принцесу від України, яка гордо з українським прапором проїхала недалеко Білого Дому. Отже, ще 60 дівчат-принцес фестивалю роз'їхались по Америці і по світі з доброю згадкою і думкою про Україну.

Провести фестиваль допомогли головні спонзори – компанія „Міст-Америка" і телепрограма „Контакт", а також Кредитова спілка „Самопоміч" у Філядельфії, банк „Певність" з Філядельфії і радіо „Нині", теж з Філядельфії, за що їм усім українська принцеса Дарія Лунь дуже вдячна.

Оксана Пахльовська

Чорнобиль

Біда підходить, а не чутно кроків.
Самої суті вивітрена суть.
Гіркі слова замучених пророків –
Невже й тепер вони нас не спасуть?

О, що в ту мить відкрилося поету?
Душа кричала і пручалась: ні!
Сьогодні – нас, а завтра – всю планету
розбудять злії люди у вогні.

Зачинять знов усі залізні брами
і пустять димом пам'ять вівтарів.
Крізь грізний грім всесвітніх барабанів
уже не чутно зойку матерів.

Князівська земле? Плачуть твої предки
Трагічним снам століття замалі.
Чорнобиль був. Чорнобиль попередив
про це, що може статись на Землі.

Це правнуки реактор спорудили.
Чиж пройде Бог по цій гіркій воді?
Чого ж ти не прокинулась – тоді,
коли тебе, окрадену, будили?!

Володимир Кличко – втретє чемпіон світу

Боксер Володимир Кличко переміг в Нью-Йорку у суботу, 29 квітня, у другому равнді бою Інтерконтинентального Чемпіонату у важкій вазі Дейвида Бостіса з Арізони, США. Володимир Кличко втретє підтвердив титул Інтерконтинентального чемпіона за версією WBA і підняв свій особистий рахунок до 33-1 (33 перемоги на 1 поразку).

Фото Ассошіейтед Пресс – УНІАН.

„День Перемоги" – совєтське свято в українських шатах

Роман Сербин

Цього року припадає 55-та річниця закінчення Другої світової війни. Україна, яка найбільше зазнала лиха з удару двох тодішних тоталітарних імперій, готується до величного відзначення кінця цієї трагедії. З нагоди „святкування Перемоги у Великій Вітчизняній війні", Президент України підписав Указ, в якому передбачається виготовлення „Книги Пам'яті учасників бойових дій", проголошення конкурсу на найкраще історичне дослідження про війну та надання ступендій колишнім комбатантам і учням військових закладів. Плянується також створення „єдиного меморіяльного комплексу" для „увічнення пам'яті переможців". Ветеранам, яких в Україні сьогодні нараховують 6 мільйонів, а в тому числі – 500,000 учасників бойових дій, будуть роздані медалі „Захисника Вітчизни", „Богдана Хмельницького" та „За мужність". Ця програма потребуватиме великих коштів. На самі медалі потрібно 90 млн. гривень (понад 15 млн. ам. дол.).

Український „День Перемоги" в дечому нагадує „День пам'яті" (Memorial Day), відзначуваний західними державами 11 листопада – в знак закінчення Першої світової війни. Обидва дні є, властиво, святами ветеранів, нагода з рідними й друзями згадати полеглих товаришів і віддати їм шану. Для України дата кінця Першої світової війни не може мати того самого значення, що на Заході, бо після загального перемир'я на українських землях війни тривали ще довгі роки. Зате річниця німецької капітуляції надається для українського „Дня Пам'яті", бо навіть якщо бійці Української Повстанської Армії далі гинули в нерівній боротьбі за українську незалежність, то все ж таки для українських вояків в Червоній армії війна вже закінчилася. А головне, що гітлерівська Німеччина була остаточно розбита і та смертельна небезпека, яку німецькі війська несли цілій Україні, відступила. У війні з німцями загинули зі зброєю в руках мільйони українців, і були знищені мільйони українського цивільного населення. Немає сумніву, що жертвам і героям, що вижили в ту жахливу війну, належиться урочистий „День Пам'яті". Суттєве питання інше: чи совєтське свято, яке Україна вбирає в народні шати, відповідає духові часу та інтересам молодої української держави?

Теперішній „День Перемоги" Україна відзначає не як річницю капітуляції Німеччини (8 травня), як це святкує, наприклад, Франція, а як совєтський „Праздник Победы", який за наказом Президії Верховної Ради СРСР відбувся день пізніше (9 травня). В совєтському політичному міті „День Перемоги" виступав як кульмінація „Великої Вітчизняної війни", яка принесла „країні Рад" повне „визволення від фашизму". Ці три поняття – „вітчизняна війна", „визволення", „перемога" – відображали не так розвиток історичних подій, як політичні кличі, кинені ще на початку німецько-совєтської війни. 23 червня 1941 року, вже на другий день після нападу Німеччини на СРСР, у московській „Правді" появилася стаття під заголовком „Велика вітчизняна війна радянського народу", в якій і була мова про минуле „визволення" Західньої України, Західньої Білорусі, Бесарабії і Прибалтики та про майбутню „перемогу над ворогом". Отож не народ назвав війну „вітчизняною", як це вчили дітей радянські підручники, а комуністична партія, запозичивши цю назву франко-російської війни 1812 року. А долю „вітчизни" в тій війні партія поєднала з долею її великого „вождя" у бойовому кличі „За родіну! За Сталіна!". Під час війни всі ці кличі мали служити надхненням для боротьби з Німеччиною.

Новий символ повинен був приспішити розпочате вже злиття поневолених Москвою націй в один совєтський народ. Учительський посібник з методики викликання історії України, виданий 1970 року уточнює: „Учні мають добре зрозуміти, що (...) в боях з фашистськими загарбниками в період Великої Вітчизняної війни (...) міцніли і гартувались братерська дружба й нерозривний союз українського народу з російським". Отже, міт „Великої Вітчизняної війни" став чинником консолідації „імперії зла", бо довгі роки допомагав Кремлеві втримувати цілість імперії. Але чи можна його використати в інтересах молодої української держави? В недавно виданому підручнику з історії України для старшокласників і студентів автори запевняють, що це український народ назвав війну „Великою Вітчизняною", „бо в ній він боронив свою Вітчизну – Україну". Цієї думки, мабуть, дотримуються Президент України та уряд. Насправді цей міт подвійно шкідливий для України: по-перше, він побудований на спотвореному розумінні історії, а по-друге – він своєю суттю совєтоцентриський, тому, логічно, антиукраїнський. Сьогодні знаємо, що СРСР був імперією, і що Україна була в ній колонією. Чи міг український народ справді так віддано боротися „За Родину, за Сталіна", як це колись описували совєтські автори? Мілован Джілас, післанець Тіта до Сталіна, був на совєтсько-німецькому фронті 1944 році і дивувався зі стриманости українського народу: „Насправді, – писав він, – не можна було заховати пасивне ставлення українців до війни і до радянських перемог".

Міт „Великої Вітчизняної війни" та пов'язане з ним свято „Перемоги" шкідливі для нової української держави, бо вони тягнуть український народ назад, до спільної колиски „братніх совєтських народів". Досить переглянути літературу на тему війни, яку ще далі видають комуністи, щоб побачити ностальгію за спільною „вітчизною", спільними спогадами про „Велику Вітчизняну війну". Доки міт буде полононити уяву ветеранів колишньої Червоної Армії, доти не можна буде дійти до злагоди між українськими вояками, які з різних причин опинилися по двох боках фронту. А УПА, єдина військова формація, яка не підлягала ні одному, ні другому чужоземному тиранові, і боролася за визволення своєї української батьківщини, буде й надалі трактована як ворожа організація. Відкинувши міт „Великої Вітчизняної війни". Україна зможе віддати правдиву пошану усім жертвам і героям Другої світової війни. Для цього Україні треба не „Дня Перемоги", а „Дня Пам'яті".

Монтреаль, Канада

На шахтах Ватутіного можна побачити майбутнє Донбасу

Кожний мільйон тонн видобутого вугілля забирає життя п'ятьох шахтарів

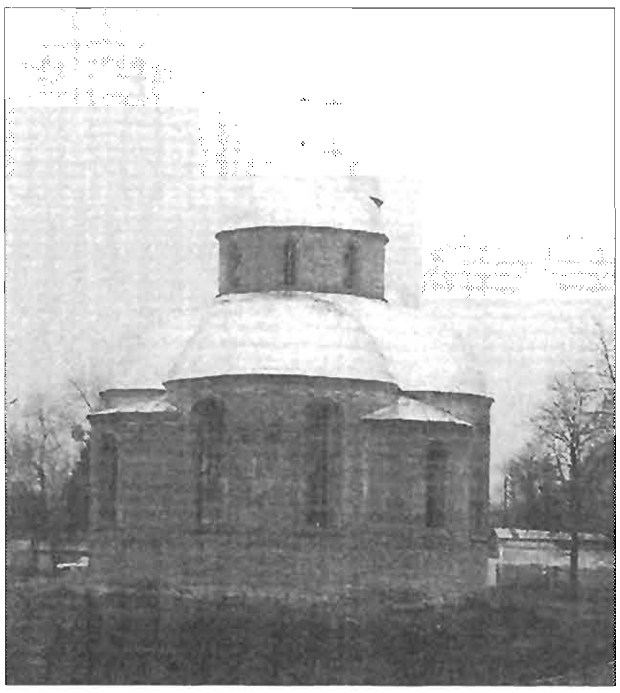
Олександер Вівчарик,
спеціяльний кореспондент „Свободи"

11 березня ц. р. Україна здригнулася від жахливої звістки: о 13 годині 35 хвилин на шахті імені Баракова Державної компанії „Краснодонвугілля", на глибині 664 метрів, стався вибух. Під землею перебувало 287 гірників, з них загинуло 80. Сімох у тяжкому стані доставили в обласну лікарню. Наймолодшому із загиблих було 19 років. Без батька залишилося 135 дітей, серед яких – 71 дитина віком до 16 років. Водночас Донецький вугільний басейн – не єдине в Україні місце шахтного видобутку вугілля. Наш спеціяльний кореспондент Олександер Вівчарик побував на шахтах Ватутінського буровугільного родовища, що на Черкащині, і підготував цю розповідь.

Чому стався вибух на шахті імені Баракова?

Трагедія болем відгукнулася і в нашій родині. Адже мій батько Ілля Вівчарик 22 роки рубав, як кажуть шахтарі, вугілля на Далекій Півночі, в місті Інті (7 років як в'язень совєтських концтаборів, а 15 років – на так званій волі). Тож слова „шахта", „лава", „штрек", „кліть", „вагонетка", „терикон" увійшли в мою свідомість з дитинства. На шахті я мився, підстригався, пив чай, тут мені на свята давали подарунки. Шахта у мене асоціюється з різким смородом териконів, з пилом чорного вугілля, з касками шахтарів. Пригадую, як мати кожного разу хрестила батька, коли він ішов на зміну, згадую шматки вугілля з відбитими на них дивовижними листками, які батько приносив з роботи. Тому у нашій родині будь-яка трагедія на шахтах – наша трагедія.

Я пам'ятаю лише кілька випадків загибелі шахтарів в Інті. То була чистісінька випадковість, яка може статися на будь-якому виробництві. Але ті кілька смертей сколихнули все місто, і навіть надихнули кінематографістів на зйомки фільму „Випадок на шахті №8", головну ролю у якому зіграв чудовий актор з Інти, син репресованих Євген Урбанський. А от те, що почало коїтися згодом, виходить поза будь-які норми. 1969 року батько вийшов на пенсію, і ми оселилися в Смілі на Черкащині. А через 10 років нас вразила трагедія на шахті „Молодогвардійська" виробничого об'єднання „Краснодонвугілля", коли загинуло 54 гірники; 1980 рік – шахта „Гірська" – 68 загиблих; 1986 – шахта „Ясиновська–Глибока" – 30 загиблих; 1987 – „Чайкіне" – 36 загиблих. Страшно й казати, але в Україні сьогодні є понад 10 тисяч дітей, чиї батьки загинули в аваріях на шахтах! Кожний мільйон тонн видобутого вугілля забирає життя п'ятьох шахтарів.

Єдина споруда, яка будується в місті, це – Свято-Успенський собор. Хто прийде до нього?

Постає запитання: чому так і коли це скінчиться? Відомо, що вугільна промисловість дуже небезпечна, а там, де є небезпека, завжди є жертви. Однак на Півночі, в Інті, за 14 років, що я там прожив, на шахтах загинуло лише кілька чоловік, а в Україні лише торік – 297 шахтарів. А вже цього року – понад 120! Причини трагедій лежать в різних площинах. Перш за все, наші шахти морально і технічно застаріли. Недарма після останньої аварії міністер палива та енергетики України Сергій Тулуб заявив, що 80 відсотків шахт у нас належать до особливо небезпечних саме через застаріле обладнання і недотримання правил безпеки. Без вугілля не обійтись ні промисловості, ні енергетиці країни. Тож, незважаючи на небезпеку, на те, що на багатьох шахтах собівартість вугілля становить 500(!) долярів США за тонну, його продовжують добувати, навіть ціною людських життів.

У той же час кандидат економічних наук А. Кабанов пише (журнал „Економіка України"): „Науково-технічні організації Міністерства палива і енергетики значно зменшили витрати на свої науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи". То звідки ж братися новій сучасній техніці, приладам діягностики тощо? У Совєтському Союзі вугільна промисловість діставала дотацію держави, бо були гроші від продажу нафти, газу, а також завдяки дармовій праці мільйонів рабів у концтаборах.

Другою причиною аварій є людський фактор. Я прийшов до висновку, що багато чого в цій справі залежить і від людей, які працюють на виробництві, від їхньої освічености, культури, порядности. Шахти в Інті будували або спеціялісти дореволюційного гарту, або колишні бандерівці. Ці люди звикли все робити надійно і грунтовно. Крім того, вони знали, що їм доведеться видобувати вугілля на зведених ними ж шахтах. Такого розуміння ситуації, на жаль, часто не вистачає шахтарям Донбасу. Люди тут у своїй масі приїжджі. Велика їх кількість не відчуває своєї причетности до України, а звідси – і байдужість, і недисциплінованість. Шахта ім. Баракова особливо небезпечна раптовими викидами метану, пилогазової суміші і навіть породи. Тільки суворе дотримання правил безпеки дозволяє добувати на ній вугілля. Однак, джерелом вибуху якраз і стало грубе порушення цих правил – того трагічного дня проводилися вогняні роботи (!) з ремонту конвеєра, що суворо забороняється під час перебування в шахті людей.

Звичайно, дехто зауважить, що всі біди починаються з важкого життя у шахтарських селищах. У гірників, мовляв, просто немає іншого виходу, окрім одного – видобувати вугілля будь-якою ціною. Може й так, та не у випадку з шахтою ім. Баракова. На ній не так давно було встановлено два нові добувні комплекси, лави оснащено вдосконаленим кріпленням, а компанія „Індустріяльний союз Донбасу" взяла на себе і збут вугілля, і повне матеріяльне забезпечення шахти, і вчасну виплату заробітної платні, яка тут піднялася до 900 з гаком гривень (для України це багато). Вугілля тут високоякісне, коксівне, робочий пласт сягає 1.6 м. Видобуток його збільшився за рік з 500 до 2,010 тонн на добу. З двох тисяч гірників, що працюють на шахті, нікого не звільняли ...

Редактор ватутінської газети „Місто робітниче" Петро Блажко (зліва) і колишній депутат Верховної Ради СССР Віталій Дубінін мають різні погляди на долю міста.

А щодо влади... Хіба не є промовистим те, що, відповідаючи на запитання: „Хто, на вашу думку, несе головну відповідальність за катастрофу на шахті ім. Баракова?", поставлене на веб-сторінці УНІАН, 49 відсотків опитаних поклали відповідальність на керівництво країни – з огляду на „багаторічний занепад вугледобувної галузі" і лише 11 відсотків назвали винними тих працівників шахти, хто безпосередньо припустився порушення техніки безпеки. Як у нас кажуть, риба псується з голови...

Шахтарський край називають бездонним котлом проблем. І серед них є одна, про яку зараз говорять дуже мало, хоча за наслідками вона може бути навіть страшнішою за аварії на шахтах. Це проблема мертвих міст на місці шахт. Першим таким містом стає Ватутіне в Черкаській області.

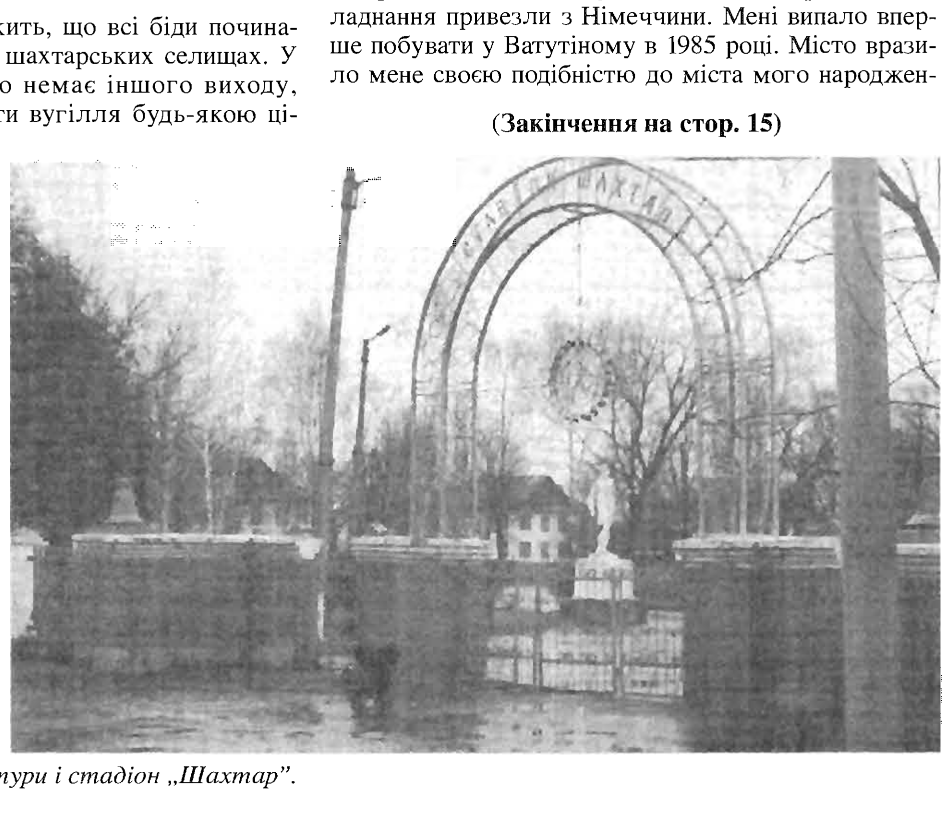
Ватутіне – мертве місто

Ватутіне, по суті, вмерло 1997 року – у рік свого 50-річчя. Відкрили на Звенигородщині буре вугілля ще у 1846 році. А свою теперішню назву воно отримало 19 квітня 1949 року на честь командувача Першим Українським фронтом в роки Другої світової війни генерала Миколи Ватутіна, який загинув в бою з вояками УПА.

У короткий час, з допомогою селян, які, рятуючись від голоду, тікали з колгоспів на будови, і німецьких військовополонених, було зведено шахти, підприємства і навіть будинки для шахтарів. Все обладнання привезли з Німеччини. Мені випало вперше побувати у Ватутіному в 1985 році. Місто вразило мене своєю подібністю до міста мого народжен-

(Закінчення на стор. 15)

Спорожніли будинки культури і стадіон „Шахтар".

На шахтах Ватутіного...

(Закінчення зі стор. 14)

ня – Інти: такі ж шахти, привітні шахтарі, такі ж будинки і такий же пил, дими.

Після трагедії на шахті ім. Баракова я знову поїхав до Ватутіного, цього разу за редакційним завданням „Свободи". Різниця між тим, що є, і між тим, що було, вражає. Всі шахти і вуглерозрізи не працюють, зупинилися електростанція, брикетна фабрика, всі супутні підприємства. Тисячі людей залишилися без роботи. Містом бродять задурманені алькоголем і наркотиками молодики, шприци валяються просто під ногами. Хто ініціятивніший, виїхав на роботу – до Москви чи Ізраїля. Дуже багато ватутінців працює в Португалії. Хто залишився – рятується городами і тимчасовими підробітками.

Я розмовляв з багатьма людьми, і всі наголошували на тому, що шахти і вуглерозрізи закрили передчасно, а про нові робочі місця для шахтарів не подумали взагалі. Подібні випадки зупинення виробництва, а отже і, практично, життя в населених пунктах, траплялися, без сумніву, і в інших країнах. Однак у Ватутіному все ускладнилося тим, що закриття підприємств збіглося в часі з суспільними змінами і занепадом економіки в державі. Тому влада байдужа до проблем невеликого містечка, через це і роботу звільненим знайти в Україні майже неможливо.

Про Ватутіне дбали і пам'ятали, коли воно давало вугілля. Взагалі, шахтарі в СРСР були у якійсь мірі робітничою елітою. Їх і постачали продуктами краще, ніж інші категорії робітників, і заробітну платню вони мали непогану. От і у Ватутіному збудували свого часу м'ясокомбінат – одне з небагатьох досі діючих підприємств міста.

Унікальний німецький транспортно-відвальний міст розвалився на шматки взимку 1970 року через порушення правил його експлуатації.

Люди, які волею долі опинилися у Ватутіному, усе ж полюбили і своє місто, і свою працю. З якою гіркотою оповідає про нинішнє життя ватутінців колишній начальник відділу праці шахтоуправління Володимир Мерва. Його батько приїхав на шахту у 1947 році, бо тут на день давали кіло хліба. Сам він теж був шахтарем, потім став начальником, а тепер у паніці: де ж працюватимуть його діти?

Колишня міська пекарня.

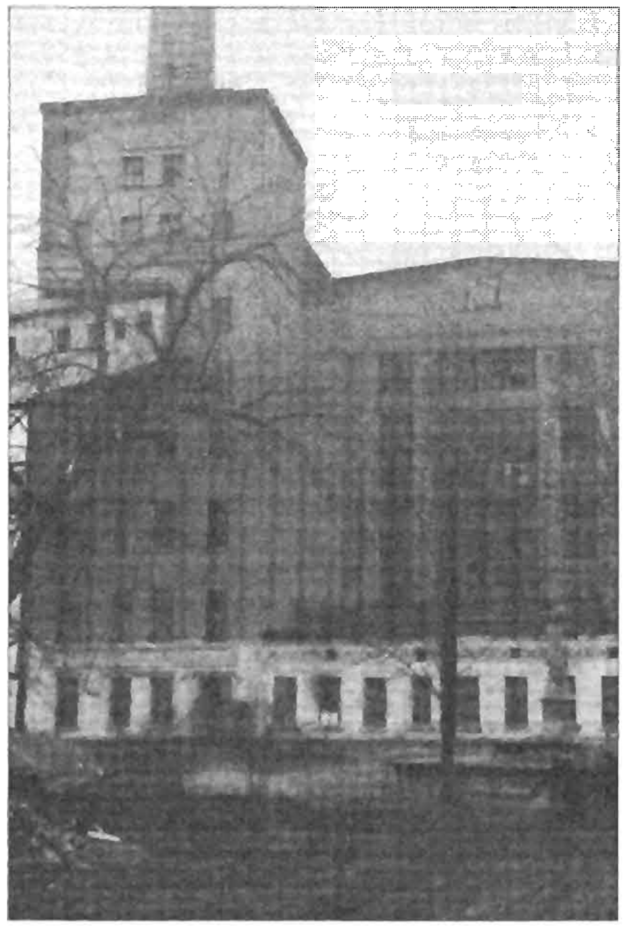
Колишній гірничий інженер Петро Блажко вважає, що шахти у Ватутіному ще могли працювати. Залишкові поклади шахти „Богачівська" складають 2.1 мільйона тонн. Ще 6.9 мільйона тонн могло дати Мокрокалигірське родовище. Воно на 80 відсотків було готове до роботи, але... його затопили. Є інші розвідані родовища. Якби ж то його болями перейнялися у Києві! Але де там! Хіба їм болить за маленьку батьківщину шахтарів, коли не дуже болить за всю Україну? Хіба їм болить за потоптану гордість гірників, які найкращі свої роки провели під землею, чиї руки так мало колисали синів, чиї очі так небагато бачили сонце, чиї ноги протоптали стежки у важких і тягучих від підземної „мачмали" штреках і вибоях.

Те, що люди не мають за що жити сьогодні, це одне. Але як їм жити завтра? Про це я запитав у міського голови Андрія Денисюка і його заступника Георгія Пастернака. Вони мені відповідали з обережним оптимізмом, мовляв, торік промисловість міста збільшила виробництво на 26 відсотків...

За пляном реструктуризації вугільної галузі Ватутіному мали б виділити з державного бюджету 60 млн. гривень. Але цього року на реструктуризацію всієї галузі виділили, як твердять керівники Ватутіного, лише 40 мільйонів. Місту обіцяли 7–9 мільйонів, а зараз не обіцяють нічого. Тож без фінансування всі пляни просто нереальні! У Ватутіному – безробіття, на одне робоче місце претендує 202 (!) особи.

Отже, Ватутіне – місто, яке чи не першим в Україні пізнало, що то таке – закриття шахт. Це прообраз майбутнього Донбасу. У Ватутіному можна б було повчитися, поекспериментувати, набути досвіду у реструктуризації галузі. Проте невеличке місто гине. То як держава рятуватиме Донбас? Прем'єрміністер вже пропонував закрити „неблагополучні" шахти, а на Донбасі були випадки самоспалення шахтарів з відчаю, хоча до масового закриття шахт там ще не дійшло...

Між тим, у нас є державна програма реструктуризації вугільної промисловости України, і є структури, які повинні її здійснювати, зокрема, Українська державна компанія з реструктуризації. Для проведення реструктуразації були також розроблені окремі проєкти Евросоюзу, Тасіс, Світового банку тощо. Навіть була підписана кредитна угода між Україною і Міжнародним банком реконструкції та розвитку про надання позики на реструктуризацію вугільної галузі. Однак, кошти першого траншу позики у 1996 році були спрямовані на... фінансування дефіциту державного бюджету, а із заходів, передбачених проєктом, нічого, практично, не було виконано. Через це Україні не надали другого траншу у 1997 році. Були великі пляни щодо реструктуризації вугільної галузі і на 1999 рік. На це плянувалося виділити 471 млн. долярів США. Уряд обіцяв здійснити широку програму розвитку малого та середнього бізнесу на Донбасі.

Теплова електростанція буде розібрана.

Згадана програма, як твердилося, спрямована на створення 10 тисяч робочих місць у тих населених пунктах, де плянується закриття шахт. До речі, середні витрати на створення одного робочого місця плянувалися в розмірі 3.5 тисячі долярів США. Отже, програма чудова, та хто відчув її результати?

Влітку минулого року Верховна Рада України ратифікувала Оргуську конвенцію. Її головною тезою є те, що „люди мають право жити в доброму здоров'ї і плідно працювати у гармонії з природою". Для українців, особливо для жителів шахтарських регіонів, ця теза звучить якщо й не знущально, то у всякому разі нереально. У нас ідеться вже не про здоров'я і гармонію з природою, а про життя взагалі, про шматок хліба насущного на кожен день.

Що чекає малі міста і селища Донбасу? Невже доля Ватутіного?

А. Бриттан диригуватиме на небуденному концерті

У суботу, 13 травня, о 8:00 год. вечора в авдиторії Ніхоляса Ратґерського університету в Нью-Брансвику, Н. Дж., Адріян Бриттан диригуватиме Молодіжною симфонічною оркестрою Нью-Джерзі – вона виконає І акт „Валькірії".

„Валькірія" – саґа любови, розпочинається страшним буревієм у лісі, де поранений чоловік добирається до колиби. Коли ж він закохується у жінку, яка там живе – їхні переживання кульмінація і розв'язка, яскраво представлені у витончених оркестрових кольорах.

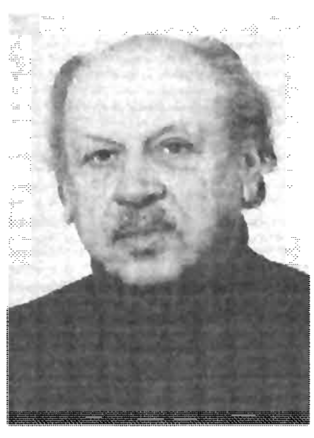
Диригент Адріян Бриттан був творцем Молодіжного симфонічного оркестру Нью-Джерзі, одного з найбільш новаторських ансамблів у країні, котрий вже в цьому сезоні виступив з такими шедеврами, як Друга симфонія Рахманінова та „Смерть і видозміна" Ріхарда Штрауса.

Талант і посвята цих 95 учнів-середньошкільників притягнула не тільки ентузіястичну увагу Ньюйоркської Ваґнерівської спілки, але також і участь декількох визначних професіоналістів з Оркестри Метрополітальної опери.

Четверо визначних музик, включно з Раймондом Ґнєвиком, концертмайстром зі 40-літнім стажем, посвятили свій час і досвід, щоб приїхати до Нью-Джерзі та допомогти на пробах цих молодих музик.

У справі квитків телефонуйте на число **(908) 771-5544.**

В українському Гантері буде цікаве літо

Композитор Ігор Соневицький

Центр Української Культури під керівництвом композитора Ігоря Соневицького, якого уряд України нагородив Орденом за заслуги 3-го ступеня, відкриває 18-ий з черги літній сезон в Гантері, Н.Й.

Виконавцями програми будуть: челістка Наталя Хома (5 серпня), піяніст Олександер Слободяник (12 серпня), тенор Роман Цимбала і сопрано Анна Бачинська (19 серпня), Соломія Сорока (26 серпня) і композитор Мирослав Скорик з участю сопрано Анни Ковалко та піяніста ЦУК Володимира Винницького (2 вересня).

Крім концертів клясичної музики (на яких завжди звучать твори українських композиторів), відбудуться курси народного мистецтва (від 31 липня до 11 серпня) під проводом інструкторів Л. Волинець, Л. і С. Зєлик та А. Бачинської. 2 липня відбудеться виступ Марти Зєлик, перекладача Державного департаменту США.

Заплановано також вечір Студії мистецького слова Лідії Крушельницької. Адреса Центру Української Культури на Інтернеті, де подана ціла програма: **www.musicandartgc.brama.com**

Купіть дитині книжку

Сьогодні дитина в Україні через байдужість влади та матеріяльну скруту позбавлена рідного слова. Єдиний україномовний журнал „Бористен" на зрусифікованому сході України, попри власні фінансові труднощі, видав книжечку Любові Овсянникової „Цей дивний світ" для найменших читачів. Частину тиражу ми безкоштовно передамо до бібліотек, шкіл та сиротинців Січеслава.

Ви допоможете редакції у цій шляхетній справі, коли придбаєте книжечку для своїх дітей та онуків, подаруєте друзям, а також спонзоруйте розповсюдження книжки серед дітей України. Книжечка невелика за обсягом, гарно ілюстрована, має чудову кольорову обкладинку, окрім дитячих віршів, містить цікаві малюнки-обриси, котрі можна розфарбувати.

Разом з авіяпересилкою з України книга коштує 6 долярів. Гроші ласкаво просимо слати на ім'я Іларіона Хейлика. Його адреса: **Ilarion Chejlyk, 45 Mountain Ave., Warren, N.J. 07059, USA.**

Ми будемо щиро вдячні за вашу підтримку!

З глибокою пошаною.

Редакція „Бористена", м. Січеслав.

ЗВІДУСІЛЬ

В Ірані судять звинувачених у шпигунстві ізраїльтян

В іранському місті Ширазі у понеділок, 1 травня, розпочався суд над першим із 13 ув'язнених жидів, звинувачених у шпигунстві в користь Ізраїля. Іранська судова влада показала на телебаченні 31-річного Гаміда Тефіліна, котрий зізнався, що шпигував для Ізраїля. Він сказав на допиті, що належав до шпигунської мережі членів якої нібито вишколювали в Ізраїлі – вчили, як „діставати вістки від мусульман". Свою провину Г. Тефілін визнав на телебаченні після того, як уряд рішуче відмовився допустити рідню підсудного, і оборонців людських прав на цей політично забарвлений суд.

Росія звільнила чеченських повстанців

Пресове агентство ІТАР-ТАСС повідомило, що в неділю, 30 квітня, російські власті звільнили зі слідчих таборів у північній Чечні 31 чеченця, ув'язнених за участь у повстанському русі. Цим кроком Росія розраховує здобути ширшу підтримку серед населення чеченської республіки. Згадані звільнення були частиною амнестії, яка передбачає, що колишні повстанці складуть зброю в обмін за волю. Генеральний прокурор Росії в Чечні Віктор Кравченко сказав, що досі завдяки амнестії звільнено 105 колишніх повстанців.

Угорські райони постраждали від повені

Зведений аварійно-рятувальний загін Міністерства непередбачених ситуацій України продовжує діяти в районах Угорщини, які постраждали від повені. Українські рятувальники зміцнюють дамби. З початку робіт прокладено 5.6 км. шляхів, на дамби укладено 12.6 тис. мішків з ґрунтом та вивезено 2,680 кубометрів ґрунту.

Літаки АН-140 складатимуть в Ірані

Україна та Іран плянують складати літаки АН-140 в іранському місті Ісфахан, заявили на спільній пресовій конференції заступник міністра закордонних справ Ірану Садег Харазі та міністер закордонних справ України Борис Тарасюк. Вони зазначили, що проєкт є багатообіцяючим, оскільки АН-140 минулого тижня отримав міжнародний сертифікат. Літак створено російськими та українськими спеціалістами, щоб замінити застарілий АН-24.

Проблеми наступного покоління літніх осіб

Дворічні досліди Центру з'єднання Гарвардського університету дозволили зробити висновок, що у 2030 році населення віком понад 65 літ подвоїться у порівнянні з сьогоднішнім днем і сягатиме приблизно 70 млн. осіб або 20 відсотків усього населення США. З уваги на це будівнича індустрія мусітиме запропонувати проєкти спорудження кращих будинків і вибору мешканевих приміщень для згаданої вікової групи населення. Тільки 10 відсотків старших осіб живе у мешканевих комплексах для старших, а інших 10 відсотків живуть з рідними.

Запрошення на рідну землю

Громада села Черче Рогатинського району, що на Івано-Франківщині, доручила мені, сільському голові, через редакцію газети „Свобода" звернутися до всіх наших земляків, які проживають за кордоном, і уклінно запросити їх приїхати влітку цього року в Україну, до рідного села, щоб разом зі своїми односельчанами відсвяткувати 100-ліття черчівської еміграції за океан. Урочистості заплановано на 12 липня 2000 року, у день свята св. Петра і Павла.

Виїзд наших селян до США, Канади, Латинської Америки, Австралії у пошуках кращої долі – це наша історія, а історію треба пам'ятати і шанувати. Емігранти з України ніколи не забували рідної землі, своєї мови, близьких і рідних, які залишилися в краю. Вони допомагали їм як могли і матеріяльно, і духовно. У часи сталінського лихоліття немало книжок потрапило підпільним шляхом в Україну. Вони допомагали нам у боротьбі за визволення від московської неволі.

Відрадно, що естафету добрих діянь продовжує і молоде покоління української діяспори за океаном, пам'ятаючи, де зросло їх родове коріння і чиї вони діти. Тому сподіваємося, що всі наші земляки – і старші, і молодші, і зовсім юні, і ті, що народилися в Україні, і ті, котрі появилися на Божий світ в Америці, Канаді чи в інших країнах, відгукнуться на наше запрошення і знайдуть можливість приїхати до рідного села, щоб у теплому колі односельчан відсвяткувати цю історичну подію. Передбачається широка культурна програма. З цією метою організовано спеціяльний комітет, завданням якого є підготувати гарне свято.

Громада села висловлює щиру подяку організаторам збірки коштів на відновлення Народного дому в с. Черче Мирославові Гладуну (США), Марті Цехош і Ярославові Чолію (Канада). Дякую редакції газети „Свобода" за надану можливість звернутися до наших дорогих земляків. Ласкаво просимо у гості на рідну землю.

Іван Антонів,
сільський голова
Івано-Франківська область,
Рогатинський район, с. Черче

Листи

Щедрі люди допомогли в біді

Минулого року „Свобода" розповіла про біду нашої родини: важко захворів мій чоловік, батько трьох наших діток. Минулого вересня завдяки допомозі щедрих людей з Америки чоловікові зробили операцію і тепер він перебуває на лікуванні в протитуберкульозному диспансері.

Ми дякуємо працівникам „Свободи", які донесли нашу біду до громади, а також Анні Гавенко (Крайнік) та Софії Андрушків, які підтримали нас і вселили надію. Нам допомогли Левицькі з Нью-Йорку, М. Сидір, Надія з Джамейки, С. Парубчак, В. Богданів, Богдан Ковалюк, Марія Тумсяк. Дякуємо їм за чуйність і співчуття, за те, що разом з нами переживаєте наш біль.

Наталя Береза,
м. Луцьк, вул. Чернишевського,
23а, кв. 3

Альжирець хоче познайомитись з нашою громадою

Редакція отримала цікавого листа від Камала Гамане з Альжиру, в якому він висловлює своє захоплення українською громадою у США та бажання довідатись про її історію. З цим наміром К. Гамане бажає познайомитися з особами, котрі могли б з ним про це вести листування чи висилати йому українські матеріяли англійською мовою. Його адреса: **Kamal Hamane 19, Rue LuBet Bel-Air, Badjarah Algiers, Algeria.**

Такі й тут появились

І в Австралії є прихильники переходу УПЦ в США під константинопольський омофор, а також Патріярхату. Коли вся Україна і еміграція протестували проти сваволі в Маріуполі, вони не підтримали протестів більшости, не виступили також проти побоїща, вчиненого при похороні Патріярха Володимира. Жоден з них не підписав листа протесту, який підписували православні, католики і баптисти.

Це тому, що в протесті оскаржувався Митрополит Володимир Сабодан, а він декому з наших є духовним батьком.

Федір Габелко,
Австралія

ЛИСТ І КОМЕНТАР

Може б спершу привітати?..

Така уже наша вдача: щоб не діялося – все не так... Вшанували в Америці, в місті Долішньому Чічестері, що в штаті Делавар, громадського діяча українського походження Василя Пастушка, назвавши його іменем одну з вулиць міста. Здавалося б, гордитися треба, привітати В. Пастушка, який уже роки праює на добро УНС, будучи головним контролером. Але... пошта принесла листа від М.К. (повне прізвище є в редакції) з Рочестеру такого змісту: "Нема чим хвалитися! Названо по польськи: "Pastuszek". По українськи мало би бути Pastuszok".

Отакої.

Ще у справі хрестоматії української літератури

Додаткові пояснення до листа д-ра Я. Славутича („Свобода", 17 березня ц. р.).

Для читачів, не обізнаних із діяльністю „Слова", та авторів, які вислали свої праці до згаданого збірника, хочемо додати деякі роз'яснення. Критика діяльности „Слова" у листі д-ра Славутича до „Свободи" (17 березня ц. р.) не стосувалася до „Світового Об'єднання українських письменників „Слово", а тільки секції канадського „Слова", управа якого перебувала в Едмонтоні. Як ми вже раніше інформували, у жовтні 1997 року управа Об'єднання „Слова" провела загальні збори кореспонденційним способом і отримала схвалення своєї діяльности (абсолюторію). На превеликий жаль, не знайшлося людини, яка була б згідна очолити Світове об'єднання в майбутньому.

Від 31 грудня 1997 року завдання „Слова" обмежилося видавничою діяльністю, тобто виготовленням збірника. Членами видавничого фонду стали Ліда Палій, Світлана Кузьменко та Маріян Дальний. Головним редактором видання згодився бути д-р Я. Славутич, а мовним коректором – Світлана Кузьменко. 20 грудня 1997 року обраний редактор писав таке: „Мені подобається думка, що наш чотирнадцятий збірник „Слова" з підназвою „Хрестоматія української літератури в Канаді" мав би охопити всіх членів „Об'єднання „Слова". На жаль, відтоді сталися деякі зміни. Д-р Славутич працював довший час в Україні, а опісля займався підготуванням третьої частини „Західньоканадського збірника НТШ". Внаслідок тих обставин він перевтомив зір та перейшов операцію. Ситуація з його зором дуже погіршилася через випадок в автобусі, про що він згадує у своєму листі.

Велику частину праці вже виконав сам Яр Славутич, однак дальшу редакцію перейняв на себе д-р М. Шкандрій, професор Манітобського університету. Видання вийде під назвою „Хрестоматія української літератури в Канаді". Туди ввійдуть, крім творів сучасних канадських письменників, також праці деяких авторів, які писали ще до Другої світової війни. Д-р Шкандрій вирішив не брати під увагу українських письменників з інших країн. На те він має право, бо гроші на видання прийшли виключно з фонду Ю. Стефаника в Едмонтоні та з розпродажу попередніх збірників „Слова" в Канаді.

В найближчому часі збірник буде готовий до друку.

Головному редакторові д-рові Я. Славутичеві бажаємо швидкого покращання його здоров'я.

Ліда Палій,
голова Видавничого фонду „Слова"

Ми заснували жіночий клюб

Близько року тому в Івано-Франківську створено жіночий клюб „Плеяда". Основною метою клюбу є благочинна діяльність, культурно-масові заходи, допомога в працевлаштуванні жінок, які залишились без роботи, організація надомної праці, а також пропагування підвищення ролі жінок, участь їх в громадсько-політичному житті України.

Оскільки досвіду в діяльності клюбів в нас немає, то доводиться самотужки організовувати роботу. Можливо, через „Свободу" ми знайдемо партнерів з подібних клюбів у США і будемо співпрацювати, обмінюватись досвідом, вчитись, а може й готувати спільні акції в Україні чи за її межами.

Наша адреса: **м. Івано-Франківськ 76000, вул. Незалежності, 65**, тел.: **(342) 58-24-59, або 55-25-11.**

Стефанія Семенишин,
президент клюбу

До передплатників...

(Закінчення зі стор. 1)

людей, викриваючи перед вільним світом правду про нелюдську комуністичну систему, совєтські тюрми, концтабори, розстріли, розкуркулення, кріпацьке колгоспне життя, голод 1923-33 років, розстріли у Вінниці та інші звірства комунізму – того комунізму, з лабет якого вони самі вирвалися у вільний світ. Тепер, коли Україна стала незалежною державою, постали і нові проблеми та пріоритети.

Старша ґенерація відходить в інші світи, кошти видання газет значно збільшились, а кількість читачів з року в рік зменшується. Тому провід УРДП-УДРП та Фундація ім. І. Багряного вирішили підсилити своїми читачами найстаршу українську газету в світі „Свободу".

Всім читачам „Українських вістей", які не отримують „Свободи", висилаються показові числа з проханням стати читачами „Свободи", яка одночасно надасть свої сторінки і для „Вістей Фундації" (Фундації ім. І. Багряного).

Річна передплата для членів УНС 40 дол., а для нечленів УНС – 50 дол. Річна передплата для заокеанських читачів – наземною поштою така сама ($40 і $50 відповідно, а летунською – 160 дол., до Австралії – 175 дол.).

Управа Фундації ім. І.Багряного

"Українські вісті" ...

(Закінчення зі стор. 1)

зважаючи на високу смертність старшого читача. Газета стала сучаснішою.

Завдяки електронній пошті й нашим кореспондентам в багатьох країнах світу, ми в кожному випуску друкуємо по 120–160 матеріялів різного жанру й доволі оперативних. Ми маємо кореспондентів у Росії, зокрема, в Москві, Петербурзі й Зеленому Клині, в Словаччині, Румунії, Ізраїлі, Польщі, Арґентині, Австралії, Бразилії, Німеччині,Греції, і, звичайно, в Україні.

Знаючи, що "Свобода" – це громадська газета, кожна організація, кожен читач вважає "Свободу" своєю трибуною. Тому ми щодня одержуємо з поштою стільки листів, як жодна інша газета в діяспорі. Сподіваємось, що всі колишні передплатники "Українських вістей" не вагаючись приєднаються до багатотисячної авдиторії читачів "Свободи".

Раїса Галешко,
головний редактор "Свободи"

Керівник податкової адміністрації...

(Закінчення зі стор. 1)

автоматичну реакцію: починається шантаж народних депутатів задля ухвалення ними поправок до Конституції після референдуму. Якщо виходити виключно з політичних наслідків того, про що казав М. Азаров, то варто піти ще далі: 202-ох депутатів-сумісників або примушуватимуть скласти з себе керівні повноваження у бізнесових структурах, або спікер Плющ змушений буде тягти їх до суду й відбирати депутатські мандати. Далі, якщо уявити, парлямент зменшиться на невизначену кількість депутатів, значна частина яких може виявитись "мажоритарниками", а не "списочниками". Тоді – довибори у значній кількості округів. Якщо йтиметься про "списочників", то за рахунок тих, хто давно перекинувся зі своєї партійної когорти до іншої, будуть поповнені партійні фракції.

Ситуація видається непередбачуваною, але й це не все. Адже в разі, коли в парляменті одночасно звільняться 200 крісел, – настане година "Х": загальна чисельність Верховної Ради може опинитися, в кращому разі, на межі необхідного конституційного кворуму, а в найгіршому – нижче цієї межі. І тоді – нарешті! – Президент матиме можливість розпустити парлямент... Коментувати весь перелік цих проблем будуть, звичайно ж, самі депутати. Але зараз найцікавішим є питання, чому це глава Державної податкової адміністрації України вирішив раптом оприлюднити відомості, які в нього мали б бути під рукою вже років зо два, не менше. І чому він так довго не повідомляв Президента і громадськість про порушення Конституції майже половиною складу Верховної Ради?

М.Азаров своїм виступом повністю розсекретив благородні наміри Президента щодо тіньовиків. Звичайно, коли парлямент приступить до розгляду закону про леґалізацію (якщо, звичайно, встигне), він намагатиметься якось оформити питання довіри до владних органів, які контролюватимуть цей дуже делікатний процес.

Складається враження, що на тлі загальної діяльности Державної податкової адміністрації як холодного знаряддя таємної політичної боротьби виконавчої влади з парляментом надто голосний хід М. Азарова викриває якісь нові процеси ще й навколо його „парафії".

Найпростіше уявити собі мотиви викривальної поведінки головного податківця як спробу нарешті нагадати про себе: здається, кабінет Ющенка похитнувся, і можна зробити крок до прем'єрського крісла (ім'я М.Азарова фіґурувало у списках претендентів на прем'єрську посаду ще з часів Пустовойтенка).

Ірина Погорєлова,
УНІАН

Боротьба за реґентство...

(Закінчення зі стор. 3)

Глава адміністрації робить дивну заявку, з якої може навіть випливати, що він і сам би не проти увійти в цю "ґенерацію" претендентів і конкурентів. Власне, саме бажання зрозуміле і нікому не заборонене, якщо не зважати на вказівку Л.Кучми. Але чому вже тепер В.Литвин вважає за необхідне вести про це розмову?

Відповідь на це питання, очевидно, пов'язана з установленням у посланні Президента до парляменту нічим не вмотивованого терміну ухвалення поправок до Конституції: вересень 2000 року. Робити такі обмеження для законодавців Президентові не дозволяє жоден закон, та врешті й результати самого референдуму. Хоча бажання мати вже на вересень право розпускати парлямент через неухвалення бюджету – очевидне: в цьому разі можна було б спровокувати й уряд, і парляментську більшість таким чином, щоб бюджет-2001 був провалений, а дострокові вибори були призначені на весну 2001року. Але це в разі, якби парлямент у вересні, невідомо з якого дива, схвалив ці поправки. Тому й зрозуміло, що в президентському посланні закладається ще простіший варіянт: провал голосування змін до Конституції 300 голосів, після чого наступають ті самі загадкові "відповідні", або "адекватні" заходи. Заздалегідь запланована парляментська криза, яку багато хто з політиків пов'язує з одночасною кризою урядовою, – і шлях до президентського правління відкритий.

Варто зазначити, що загроза встановлення в Україні якоїсь із форм "делеґованої демократії", як називає диктатуру політолог М.Погребинський, з'являлася в Україні протягом останніх років – неодноразово. І правових підстав у кожному разі для цього було не більше як тепер. Але чим вирізняється нинішній момент? Можливо, саме наявністю тієї "нової ґенерації", яка вже не витримує очікувань і прагне перейти до безпосереднього керування державою? Тоді постає питання: хто ж становитиме цю "нову ґенерацію" в разі реалізації повномасштабної політичної кризи восени 2000 року? Адже якщо йтиметься про розгін президентом парляменту, – то удар буде завданий по всіх без винятку його політичних силах, в тому числі й СДПУ(о) В.Медведчука, якого, до речі, щойно спіткала втрата цілої низки закарпатських чиновників, котрі заявили про недоцільність для своєї кар'єри перебування в партійних есдеківських лавах. А якщо Президент вижне восени ще й уряд Ющенка, то одночасно буде покладено край і так званому проєктові "блоку правих сил". Тож виходить, що вже в 2000 році може бути покладено край теперішній, більш-менш "новій генерації"... Себто хтось плянує, що на її місце прийде інша, ще новіша...

Мабуть, плян такий: під час загальної політичної кризи восени, весь центр ваги в державі автоматично перейде до осіб з уже не просто близького, а найближчого оточення Президента. У Росії особливої ваги на дострокових президентських виборів набула посада прем'єра. В Україні ж посада глави уряду буде чи не найслабшою з усіх можливих. Найсильнішою може виявитися хіба що посада глави президентської адміністрації. Особливо при Президенті, який уже починає своїми емоційними випадами нагадувати "друга Бориса". Втім, речник Кучми нещодавно заборонив пресі розмірковувати про здоров'я ґаранта...

Не буде, мабуть, великим перебільшенням вважати, що йдеться фактично про введення в Україні неґласної посади "реґента". Судячи з публічних спроб В. Литвина закріпити цю ролю за собою, боротьба в нетрях президентського оточення триває жорстока.

(Коментар УНІАН)

ЗВІДУСІЛЬ

У Києві знайдено новий твір Й.С. Баха

Один з останніх музичних творів Йоганна Себастіяна Баха вперше побачив світ у новій біографії композитора. Це праця мотет у стилі хоральної музики створений за мотивами композиції давно померлого батька Баха, також Йоганна. Твір знайдено в архіві у Києві, а також партитури творів сина Баха Карла, які не публікувалися і не виконувалися. Мотет, як вважається, було написано наприкінці 1749 року, за шість місяців перед смертю Баха.

Пільги для гомосексуалістів у Вермонті

У середу, 26 квітня, губернатор стейту Вермонт Дін Говард підписав перший в країні закон, який надає парам гомосексуалістів майже всі пільги традиційних подруж, назвавши це „відважною і сильною заявою" штату Вермонт. Закон дозволяє парам гомосексуалістів оформлювати цивільні шлюби від 1 липня 2000 року. Їх стосуватимуться усі права і обіцянки подруж в ділянках податків, спадкоємства.

В Афганістані каменували жінку

Непохитні керівники афґанського релігійного Талібану засудили у північному Афґаністані до побиття камінням матір семеро дітей, звинувачену у перелюбстві. Минулого листопада таліби застрілили жінку, яка захищаючись, вбила сокирою свого брутального чоловіка. Як подало радіо Талібану, кару виконано у понеділок, 1 травня, на спортивному стадіоні у Мазар-е-Шаріф перед кількома тисячами глядачів.

Цигани домагаються справедливости від Чехії

Протестуючи проти дискримінації та сеґреґації їхніх дітей в школах, 18 циганських родин внесли до Европейського суду людських прав позов проти Чеської Республіки. Автори позову зазначають, що їхніх дітей протизаконно переведено до шкіл для нерозвинених дітей, тим самим вони втратили можливість дальшої освіти, щоб здобути будь-яку відповідну кар'єру.

У США збільшилась кількість студентів з меншин

Досліди вказують, що значно збільшилася кількість афро-американських і еспано-американських випускників середніх шкіл у 1990-их роках, які поступили в університети. Крім того, ці ж досліди виказали, що збільшилось число афроамериканців, які не закінчують середньої освіти, а еспано-американці відстають і від білих, і від афроамериканців.

„Ґрінпіс" проти ядерних реакторів в Україні

Експерт "Ґрінпіс" у ядерній ділянці Тобіас Манчмеєр уважає, що Великій Британії слід переглянути свій намір фінансувати будівництво нових ядерних реакторів в Україні. Минулого тижня міністер закордонних справ Робін Кук пообіцяв виділити гроші, щоб допомогти Україні завершити будівництво реакторів, заморожене після розвалу СРСР.

Вісті з Львівської Богословської Академії

Високий гість – екуменічний Патріярх

У зв'язку з похоронами Патріярха УАПЦ Димитрія у Львові побував Єпископ Всеволод Майданський, архиєрей Української Православної Церкви (Вселенський патріярхат) США та Канади. Владика відвідав Львівську Богословську Академію (ЛБА), про яку чув багато добрих відгуків. Владику зустрічали ректор о. д-р Михайло Димид, декан богословського факультету о. д-р Петро Ґаладза, духівник Академії о. Петро Свідрун. Єпископ Всеволод Майданський передав до бібліотеки свою книгу, присвячену проблемам єдности між Церквами.

Княжий дар з Америки

Вічний фонд імени Михайла та Ольги Ковальчуків у розмірі 110 тисяч американських долярів заснував інж. Михайло Ковальчук з Маямі на вшанування пам'яти Митрополита Андрея Шептицького та

Ольга та Михайло Ковальчуки.

Патріярха Йосифа Сліпого з метою становлення і розвитку у Львові майбутнього Українського Католицького Університету. Благодійність інж. М. Ковальчука триває вже 60 років. Ще 1943 року, коли німецька бомба пошкодила баню собору св. Юра, Михайло Ковальчук і ще три доброчинці, зібрали і пожертвували 150 злотих на ремонт храму.

Михайло Ковальчук є меценатом Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, Українського Музею в Нью-Йорку та Наукового Товариства ім. Шевченка. Ольга Ковальчук була членкинею 43-го відділу СУА.

Вручено дипломи

13 березня ц.р. відбулось вручення дипломів випускникам богословських курсів, отцям Львівської архиєпархії УГКЦ.

З 230 священиків, які розпочали богословські курси в академії, лише 103 отримали дипломи. Для тих священиків, які не закінчили цих курсів, академія має намір провести набір на вечірній курс навчання.

Візита посла Канади

6 квітня ц.р. офіційне перебування у Львові Надзвичайний посол Канади в Україні Дерек Фрейзер і його дружина професор Христина Гантель-Фрейзер розпочали з відвідання академії.

Дерека Фрейзераріднить з академією той факт, що його дружина є тут гостьовим професором, проводить студентський семінар конфліктної психології. Цей новий серед гуманітарних дисциплін предмет викликає велике зацікавлення студентів. Батько Христини – Гантель-Фрейзер, будучи солдатом вермахту, потрапив у полон під Києвом і був засланий до Сибіру, де познайомився з українськими греко-католицькими священиками, під впливом яких прийняв католицьку віру.

Саме 6 квітня виповнилось 32 роки з дня шлюбу цієї пари. Вони виховали чотирьох дітей, постійно виявляли підтримку релігійним організаціям, займались доброчинною діяльністю і, таким чином, стали гарним прикладом християнського подружжя.

Дерек Фрейзер, зворушений теплою атмосферою, висловив глибоку повагу до української спільноти за пережиті нею режими комунізму та нацизму, за те, що попри всі труднощі в Україні відбувається духовне й національне відродження.

Андрій Курляк,
студент ЛБА

Міжконфесійний семінар

3 березня в академії відбувся четвертий з черги екуменічний семінар, організований Інститутом релігії та суспільства ЛБА. Окрім традиційних учасників семінару, представників УАПЦ, РКЦ, УГКЦ, УПЦ КП, Вірменської Апостольської Церкви, Церкви християн віри євангельської та Церкви євангельських християн-баптистів, у цій зустрічі взяла участь робоча група загальноевропейського проєкту „Примирення – завдання Церков України, Білорусі, Польщі й Німеччини". Директор Інституту релігії та суспільства ЛБА Мирослав Маринович зачитав реферат на тему „Духовні аспекти інтеграції України в Европу".

Архиєпископ Вроцлавський, ректор Варшавської християнської Академії Єремія ознайомив учасників семінару з проєктом „Примирення – завдання Церков України, Білорусі, Польщі й Німеччини", який був започаткований у 1995 році.

Презентація Катехитичного Правильника

На 4 травня ЛБА призначена презентація Катехитичного Правильника Української Греко-Католицької Церкви. Мета цього документу – подати роздуми і принципи, що можуть служити підставою для розробки практичних вказівок при вишколі катехитів та застосуванні катехизи в УГКЦ.

На презентацію Правильника запрошені Єпископ помічник Глави УГКЦ Любомир Гузар, секретар Синоду Єпископів Юліян Ґбур, члени Катехитичної комісії УГКЦ, представники всіх єпархій УГКЦ в Україні, православних церков і тих державних установ, діяльність яких дотична до катехитичної праці.

Хто призвів до розколу Церкви?

Припустимо, що уряд дійшов би до висновку, що у самостійній Україні настав час визнати провідною церквою Київський Патріярхат. Але тут, власне, виникає запитання: котрий Патріярхат? Маємо ж два!

Пригадаймо, як воно було спочатку. Після проголошення самостійности України автоматично зукраїнізовано й Церкву – перейменовано її з Російської Православної Церкви на Українську Православну Церкву. І була ж вона єдина у тому часі. Але національних і релігійних патріотів на чолі з владикою Філаретом це не влаштовувало. Вони вважали, що в Незалежній Україні повинна існувати й незалежна – автокефальна Церква під зверхністю Київського Патріярхату. Вони звернулися до Московського патріярха у цій справі. Але московський є московський: полинуло з Москви до Києва прокляття на „невірного слугу" Митрополита Філарета. І на його місце прийшов митрополит Володимир, який очолив УПЦ МП.

Та владика Філарет сказав, що „прокляття" подиктоване великою несправедливістю. І одного дня пролунало історичного значення проголошення Української Православної Церкви Київського Патріярхату під проводом Патріярха Філарета. Вірилося, що сповнені Божої мудрости і справедливости наші провідні церковні достойники самостійницького спрямування всі сили спрямують на усвідомлення народу, що „у своїй хаті своя правда", і зуміють спрямувати більшу половину громад до переходу у Київський Патріярхат. Але не так сталося, як бажалося. Через за слабку національну свідомість декотрих священиків та, особливо через поділ на два патріярхати нелегло було підлеглим Москві парафіям переходити до Київського Патріярхату. Тепер УПЦ МП налічує понад 8 тисяч парафій, УПЦ КП – 2.5 тисячі, УАПЦ – 1 тисячу. Чи так має бути?

На превеликий жаль, в пресі появляються матеріяли з осудом Патріярха Філарета. На сторінках „Свободи" Євген Сверстюк у статті „Про відродження віри і Церкви" порівнює УПЦ Київського Патріярхату з УПЦ МП: „... Київський патріярхат є породженням тієї ж самої школи. Він теж хоче бути єдиною державною Церквою...". Як це розуміти? Повинно бути, на його переконання, кілька православних Церков?

А далі: „... характерно, що Київський патріярхат в Україні не конфліктує з Московським патріярхатом (який його кляне), а конфліктує з УАПЦ... а то вдає, нібито Патріярх Філарет і є наступником Патріярха Мстислава...".

Патріярх Філарет був заступником Патріярха Мстислава, заступником Патріярха Володимира, а після його відходу у вічність, Патріярхом обрано Філарета. Отже, Патріярх Філарет є послідовником Патріярха Мстислава!

У тому самому числі „Свободи" доповнила атаки на Патріярха Філарета Наталія Кібець з Міннеаполісу статтею „З яким Києвом?". „...В Україні має бути Українська Автокефальна Православна Церква...", – підкреслює Н. Кібець. І далі: „... Придивіться уважно, хто ховається за вивіскою сучасного Київського Патріярхату? Сучасний Київський Патріярхат не визнає автокефалії...".

Виходить, що Н. Кібець не знає значення грецького терміну „автокефалія". Автокефальна церква – це самостійна церква, адміністративно незалежна від іншої церковної організації того самого віровизнання. Українська Православна Церква КП є незалежна – автокефальна. І немає потреби згадувати про це у її назві. „Хто очолює сучасний Київський Патріярхат? Сумна біографія і сумні дії цієї особи. Москва, якій так ретельно в свій час допомагав сьогоднішній патріярх..." – і на таке звернула увагу із діяспорної позиції авторка статті. І це до певної міри правда. І Філарет, і Кравчук, і Кучма, і Драч, і Дзюба, і Павличко, і багато інших „невідкритих патріотів", які зайняли провідні становища в державній адміністрації, пережили разом з народом 73-річне поневолення, займаючи поважні позиції в комуністичному СССР, але за сприятливих обставин проголосили самостійну Україну та незалежну Православну Церкву Київського Патріярхату, яку по черзі очолювали Патріярх Мстислав, Патріярх Володимир і Патріярх Філарет.

Київський Патріярхат на чолі зі Патріярхом Філаретом потрібний українському народові, а особливо, як визнає нехотячи Кібець, молоді. А молодь – це майбутнє нації!

Степан Новицький,
Оквіл, Онтаріо

Гасло свята: "З'єднані в Христі"

20 і 21 травня 2000 року українська громада Клівленду на чолі зі своїми ієрархами Митрополитом Константином, головою УПЦеркви в США і Робертом, українським католицьким єпископом пармської дієцезії урочисто відзначать 2000-ліття Різдва Христового. Святкування почнуться вже 20 травня, спільним Молебнем з участю українських православних і католицьких ієрархів в УПСоборі св. Володимира в Пармі, а в неділю, 21 травня Службами Божими в церквах обох віросповідань. Того ж дня по полудні відбудеться бенкет з концертом в Астродомі УККатедри св. Йосафата в Пармі. Концерт буде складатися з виступу мішаного збірного хору під диригентурою Анни Келлер і дитячого хору під диригентурою Маркіяна Комічака, виступу жіночого тріо „Мальви" і святочного слова. Віримо, що громадянство відгукнеться на заклик наших ієрархів та своєю масовою участю і жертвенністю засвідчить віру в „З'єднання в Христі" і цим дасть гідний приклад другим до наслідування в діяспорі і в Україні. Плянується видати з цієї нагоди і пропам'ятну книгу, щоб закарбувати на довгі літа цю вагому подію.

Д-р Володимир Боднар,
пресовий референт

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Музика Михайла Вербицького переживе віки

М. Вербицький

У березні цього року минуло 185 років від дня народження і 130 років від дня смерти славнозвісного українського композитора Михайла Вербицького, автора чудових церковних співів, хорових і оркестрових композицій, а також музики до слів Павла Чубинського, які ми сьогодні знаємо як національний гимн незалежної української держави – „Ще не вмерла Україна".

Вшановуючи цю світлу постать української духовної культури, належить теплим словом згадати перемиського єпископа Івана Снігурського, мецената і вихователя, засновника катедрального хору в Перемишлі і знаменитої хорової школи, з якої вийшли, крім М. Вербицького, десятки талановитих організаторів українського музичного життя.

Не забуває свого славетного земляка Яворівщина, де М. Вербицький прожив понад 20 літ свого життя і де знайшов вічний спочинок.

4 березня ц. р. у Яворові, в Народному домі „Сокіл" відбулася науково-практична конференція на тему „Михайло Вербицький і Україна" – з участю провідних музикознавців Львова і Дрогобича. У школах і бібліотеках району діяли виставки матеріялів, присвячених духовній, просвітницькій та творчій діяльності о. М. Вербицького.

А 5 березня відбувся урочистий похід до могили о. М. Вербицького у селі Млини (тепер Республіка Польща). В поході взяли участь, разом з яворівчанами, гості з Борисполя – батьківщини Павла Чубинського.

У вечорі відбувся великий концерт силами художніх колективів Яворова та інших міст Львівщини, і хору ім. Павла Чубинського з Борисполя.

З рефератом про творчість Михайла Вербицького виступив історик з Бориспільщини А. С. Зиль. І ця обставина сприйнялась усіма присутніми як символ духовної єдности західних і східніх земель України.

Роман Жеплинський,
керівник Народного хору „Нова Яворівщина", Львівська область

Вірменський піяніст в Чикаґо

В Українському Інституті модерного мистецтва 26 березня ц.р. відбувся концерт з серії клясичної музики, у виконанні вірменського піяніста Сергія Бабаяна. Дружні зв'язки між українцями і вірменами відомі з історії.

В Україні вірмени знаходили захист ще за часів князя Лева I у XIII ст., коли Львів став релігійним осередком вірмен східнього обряду. Евпаторія, Ялта, Київ, Одеса, Донбас, Львів й інші міста України мали великі вірменські поселення.

Сергій Бабаян – випускник Московської консерваторії з кляси фортепіяно, студент Михайла Плєтнєва, Віри Горнастаєвої і Лева Наумова. Він переможець багатьох міжнародних і американських конкурсів. Програма недільного концерту була різноманітна і цікава. На початку звучав сучасний твір, написаний австралійським композитором Вайном в 1990 році – соната в двох частинах.

Відтак було виконано твори Рахманінова, які розкрили високий технічно-емоційний талант виконавця Але особливе враження справили „Варіяції для Гольдберга" Йогана Себастіяна Баха.

Вражаюче виконання піяніста викликало захоплення чикаґських слухачів. Публіка овацією вітала виконавця. Це ще одне признання українсько-вірменської співдружности на полі мистецтва.

Леся Коленська

Концерт в поміч незрячим дітям

Цими днями з бенефіс-концертом в Пармі з метою допомоги незрячим дітям в Україні виступив піяніст Роман Рудницький, який якраз повернувся зі свого концертового турне в Африці.

Через декілька днів після цього в Пармі не менш успішно виступили оперний співак-баритон Олег Чмир і віртуоз-піяніст Володимир Винницький. А ще через два дні, також в залі Святопокровського осередку, концертував бандурист з України, зі Львова, Тарас Лазуркевич, лавреат першого Міжнародного конкурсу бандуристів ім. Гната Хоткевича.

Представляла його слухачам бандуристка Надя Тарнавська, а також акомпаніювала йому на бандурі, коли музикант брав до рук сопілку.

Д-р Володимир Боднар

НОВІ ВИДАННЯ

Як вела себе Росія у 1918 році

До історії українсько-російських взаємин

„Мирні переговори між Українською державою та РСФСР 1918 р. (Протоколи і стенограми пленарних засідань)". Ред.: Я. Пеленський, В. Смолій, В. Верстюк. Київ–Нью-Йорк–Філядельфія: Видавництво М. П. Коця, 1999. 367 стор.

Всебічне вивчення українсько-російських взаємин є одним з найголовніших завдань сучасної української історіографії та політології. Нещодавно вийшла друком у Києві книжка-збірник досі неопублікованих документів і матеріялів з Центрального державного архіву вищих органів влади та управління (ЦДАВО) України – про мирні переговори між Українською державою та Російською Соціялістичною Федеративною Совєтською Республікою у 1918 році. Матеріяли збірника стосуються мирної конференції у Києві 23 травня – 7 жовтня 1918 року, організованої урядом Української держави – Гетьманатом Павла Скоропадського та Совєтською Росією.

Ця конференція була своєрідним наслідком Брестського мирного договору, укладеного за Української Народної Республіки 3 березня 1918 року, згідно з яким Совєтська Росія визнала політичну незалежність Української держави. В ході київських мирних міждержавних переговорів було підготовлено прелімінарний, тобто попередній, мирний договір між Українською Державою та Совєтською Росією щодо остаточного припинення війни, врегулювання взаємних кордонів (зокрема йшлося про Дон, Крим і навіть Кубань) та ряд інших громадянських, дипломатичних, економічних і фінансових справ.

Українську делегацію репрезентували: голова С. Шелухин, заступник голови – І. Кістяковський (з 10 серпня заступником голови делегації став П. Стебницький): члени – О. Сливинський, О. Ейхельман, Х. Барановський, А. Свіцин та П. Линниченко. Крім того, було засновано сім комісій: політичну, військово-морську, фінансову, економічну, комунікаційну, культуру, юридично-редакційну.

З російської сторони у переговорах брали участь: Х. Раковський (голова делегації), Д. Мануїльський і ряд експертів: А. Ждан-Пушкін, О. Шабуневич, Н. Вейс, М. Зубков, О. Немировський, С. Одиницов, К. Загорський, І. Тихицький, А. Борман, С. Холодовський, В. Берьозкін, П. Інбер, І. Ситін, В. Горинeвський, Є. Татарин та інші.

Під час переговорів українська сторона користувалася українською мовою, російська – російською.

Документи збірника засвідчують розвиток стосунків між Українською державою та Совєтською Росією у 1918 році і становлять вагомий внесок у недостатньо досліджену ділянку українсько-російських взаємин. Непересічне значення публікації полягає ще й у тому, що ці матеріяли виявляють неабияку схожість між тодішніми і сучасними проблемами українсько-російських взаємин. Це яскраво віддзеркалене у підході російської сторони до постання української незалежної держави. Під час переговорів, ігноруючи умови Брестського миру, Росія вважала, що існування незалежної Української держави не має чіткого міжнародного визнання, і зволікала час.

„Розгляд питань українсько-російських мирних переговорів 1918 року", – читаємо у передмові О. І. Лупандіна, – становить не тільки науковий інтерес, а й набуває особливої актуальности у зв'язку з розвитком подій сьогодення, з обставинами, що супроводжували процеси розпаду тоталітарної союзної держави, державного самовизначення окремих її частин і встановленням між новоутвореними пострадянськими державами принципово нових відносин міжнародного рівня, в яких на новому витку історичного розвитку багато в чому простежуються своєрідні 'традиційні' тенденції. Зокрема це характерно нині для відносин між Україною, яка зробила чергову спробу розбудови своєї державности, та Росією, в політиці якої яскраво проявляються ідеї великоросійської зверхности".

Книжка вийшла друком у серії „Пам'ятки історії України: джерела новітньої історії" заходами Інституту історії України Національної Академії наук України, Інституту східньоевропейських досліджень НАН України, Східньо-европейського дослідного інституту ім. В. Липинського (США), Головного архівного управління при Кабінеті Міністрів України та ЦДАВО України. Вона неодмінно зацікавить істориків, правознавців, політологів, викладачів та студентів. Її можна набути за 24.95 дол. у: **W. K. Lypynsky, East European Research Institute, 469 Flamingo Street, Philadelphia, PA, 19128.**

Христина Пеленська,
СЕДІ, Філядельфія

Нове видання куховарської книги

Парафіяни церкви Непорочного Зачаття, Гемтремк і св. Йосафата у Воррен, Мишиґен, повідомляють громаду, що появилося нове видання українсько-американської куховарської книжки „Наша кухня", в якій вміщено 350 нових переписів від закусок до тортів і пляцків. Ця книжка видана з метою придбання фондів на утримання наших шкіл та вдосконалення їхніх навчальних програм. В журналі US News and World Report (18 січня 1999 р.) школа при церкві Непорочного Зачаття була включена в список найкращих середніх шкіл США. Багато наших кредитівок та організацій відгукнулися на наш заклик і допомогли своїми пожертвами у виданні цієї книжки.

Ми адресуємо їм слова нашої щирої подяки. Бажаючих замовити книжку просимо вислати 20 долярів за один примірник і 4.95 дол. за пересилку на адресу: **Immaculate Conception Ukrainian Church, 11700 McDougall, Hamtramck, MI 48212,** Тел.: **1-313-893-1710.**

СПОРТ

Сторінку підготував
Омелян Твардовський,
спортовий кореспондент „Свободи“

ВІДБИВАНКА

Українки на американських аренах

Продовжує свої виступи в рамках відбиванкової (волейбольної) Федерації Америки жіноча дружина УСВТ „Чорноморська Січ“. В цьому сезоні це зовсім нова, вповні відмолоджена дружина, в складі якої старших, досвідчених спортсменок замінили юначки 20 і нижче років. З ними успішно працюють тренер середньої школи Коламбія в Мейплвуді Євген Чижович і провідник-ланковий Володимир Рудакевич. В складі дружини у вишколі і змаганнях визначились талановиті юначки Ліда Рудакевич, сестри Дарія і Марта Яцикевичі, Таїса і Лариса Кордуби, Урсуля Перера (юначка бразилійського походження) і кілька студенток середньої школи Коламбія. Провід ланки постарався заповнити склад юначками українського походження, та, на жаль, не так сталося, як бажалося. Чи то наші дівчата не зацікавлені в спорті, чи їх не заохочують батьки? Можна зауважити, що наша молодь не завжди займається корисним дозвіллям і тому зникають спортові ланки по наших осередках і в молодечих організаціях.

Дружина „Ч. Січі“ в квітні продовжила традицію своїх попередниць і на двох офіційних турнірах знову змагалася як „Юкреніан Січ“ (під такою назвою виступають дружини „Ч. Січі“). В першому турнірі наші дівчата успіху не мали, але вже в другому, з набутим досвідом, вони майже дорівнювали сильнішим клюбам, з якими хоч програли зустрічі, але з пристойними вислідами і переважно в кінцевих фазах змагань. Провідник і тренер дружини продовжуватимуть працю з цим гуртом юначок, які, якщо не втратять ентузіязму до спорту, вже в недалекому майбутньому осягнуть вищий рівень гри.

Підсумки останнього турніру:

Клюби	Виграші	Програші
1. Рокленд В. К.	6	2
2. Павер Зон І	6	2
3. Тім Екстрім	4	4
4. УСВТ „Ч. Січ“	2	6
5. Павер Зон II	2	6

ФУТБОЛ

УСВТ „Ч. Січ“ – Портуґіз С.К. – 2:0

Успішно продовжує виступи у чемпіонаті еліт-дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліґи“ Нью-Джерзі дружина УСВТ „Ч. Січ“. У трьох зустрічах другої половини сезону „січовики“ виграли дві і одну звели в нічию, здобули 7 точок і в табелі ігор займають шосте місце.

16 квітня ц. р. наші футболісти перемогли без великих зусиль, після того, як суперники вийшли на поле в складі лише семи футболістів. Фатальною для португальців виявилася та неділя. На 15-ій хвилині зазнав пошкодження ноги їхній футболіст і суддя, згідно з правилами, був змушений припинити гру. А до цього часу українські футболісти вели вже 2:0. Ґолі забили Йосиф Довічак і Олександер Бабушкін. Остаточний вислід цих змагань встановить провід дивізії, він може стати – 3:0, якщо буде прийнято рішення про перемогу „Ч. Січі“. Склад „Ч. Січі“: М. Гойчка, І. Чешко, Я. Твардовський, А. Панас, Й. Довічак, М. Ковальчик, С. Новак, Г. Сергіїв, Я. Вислоцький, О. Бабушкин, Є. Юлевич, В. Єровинкін, С. Петрик, Є. Міладинов, Р. Длябаль, М. Чабан. Провідник Яро Твардовський, тренер Д. Соколяк.

УСК Нью-Йорк – Нексгед Юнайтед СК – 2:0
УСК Нью-Йорк – Нью-Йорк „Вандерерс“ – 1:2

У двох чергових змаганнях чемпіонату Другої дивізії „Космополітальної Сакер Ліґи“ в Нью-Йорку футболісти УСК-у здобули три точки. В попередніх змаганнях з англійським клюбом „Нексгед Юнайтед“ наша дружина домінувала в грі, в якій створила ряд можливостей до здобуття голів, але не влучила у ворота суперника. На 5-ій хвилині з подачі Дураковича-Коваленка Вернард відкрив рахунок – 1:0, який не змінився до кінця першої половини гри. Після перерви на 65-ій хвилині Кай з подачі Вовка забив другого голя. Резервова дружина УСК-у перемогла резервістів „Нексгед Юнайтед – 2:1.

16 квітня ц. р. відбулася зустріч з клюбом Нью-Йорк „Вандерерс“, яку УСК програла (1:2). Перша половина гри скінчилася внічию – 1:1. В другій половині гри суддя незаслужено видалив з гри нашого футболіста Вовка. Маючи чисельну перевагу, „Вандерерс“ забив вирішального голя – 2:1. Після цих змагань наша дружина займає в табелі ігор п'яте місце. Резервова дружина УСК-у зіграла з резервою „Вандерерс“ з нічийним вислідом – 1:1.

Склад першої дружини УСК-у: Опуте, Дейлі, Коваленко, Корі, Арабія, Дуракович, Надонос, Маріс, Гантс, Йоффе, Вовк. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

УСО „Тризуб“ Філядельфія – лідер в „Інтер Кавнті Сакер Лізі“

Перша футбольна дружина УСО „Тризуб“ – чемпіон минулого року цієї ліґи – вже забезпечила собі звання чемпіона і в цьогорічному сезоні, маючи ще два змагання, висліди яких вже не змінять позиції лідера. Досі футболісти „Тризуба“ провели 14 змагань, 13 з яких виграли і єдину зустріч в сезоні програли. Крім цього, „Тризуб“ бере участь в іграх за аматорську Чашу Америки, в яких вже переміг клюби „Едсон“ (4:3), „Літл Клаб“ (12:0), „Монтко“ (2:1) і „Юнайтед Джермен-Гангеріян“ (3:0), завдяки цьому здобув першість в цій серії Східної Пенсильвенії. У чвертьфіналі „Тризуб“ зустрінеться 21 травня на виїзді з репрезентантом Нью-Йорку. Результати футбольних зустрічей „Тризуба“ в іграх в чемпіонаті „Інтер Кавнті Сакер Ліґи“: Гантер СК – 8:1, Гілл Тавн – 3:1, Філ. Крікет – 6:1, Ю. Джерм. Ган – 8:3, Гілл Тавн – 8:0, Гантер СК – 3:0, В. Е. СК – 4:1, Монтко – 3:1, Філ. Крікет – 4:0, Фенікс СК – 2:0, В. Е. СК – 3:0, Ю. Джерм. Ганг – 1:3. „Тризуб“ в ролі переможця минулорічного Українського турніру за Чашу Великих Озер 27–28 травня візьме участь в іграх, що відбудуться з нагоди 50-річчя УСТ „Черник“ в Дітройті, а 1–4 липня – в Українській Олімпіяді у Філядельфії.

ШАХИ

УСЦАК допомагає шахістам України

Ще до проголошення незалежности України, на початку 1991 року, Українська Спортова Централя Америки й Канади (УСЦАК) почала фінансову допомогу спортові в Україні, створивши для цього Фонд відродження спорту в Україні, а згодом і Олімпійський фонд. На заклик УСЦАК щедро відгукнулася українська громада Північної Америки.

Із зібраних фондів УСЦАК виділив гроші на різні потреби сорока спортовим федераціям України, допоміг визначним спортсменам, дав кошти для олімпійських збірних України в Ліллегаммері (1992 р.) і Атланті (1996 р.). Досі УСЦАК видав на допомогу українському спорту понад 300 тисяч долярів.

Одним з прикладів такої допомоги стали юні шахові „зірки“ з Краматорська в Донбасі – Руслан Пономарьов і Тетяна Кононенко, які заявили про свою вірність Україні та бажання захищати її честь на міжнародній арені. Довідавшись про це, Управа УСЦАК створила Фонд „Тетяна-Руслан“, з якого у 1997 році надала стипендії обом шахістам та їхнім тренерам. В наслідок Р. Пономарьов в 1996 році, маючи тільки 12 років, переміг на чемпіонаті Европи серед юнаків до 18 років, а наступного року став чемпіоном світу в тій же категорії. В 1998 році він здобув шахову корону України серед чоловіків. Водночас Руслан став наймолодшим гросмайстром в історії, осягнувши цей найвищий шаховий титул у віці 14 років. Т. Кононенко, змагаючись в чемпіонатах Европи, в 1996 році поділила 1-2 місце серед дівчат до 18-ти, а в 1997 році здобула третє місце серед дівчат до 20-ти років. Недавно вона здобула право участи в чемпіонаті світу серед жінок.

Багато юних талантів з шахів появилося у Львові та на Львівщині. У 1998 році збірна дітей Львова й околиці віком до 12 років перемогла своїх однолітків – збірну Англії. Сенсаційні успіхи мала Аня Музичук зі Стрия, 1990 року народження. Вона вже двічі перемогла на чемпіонаті Европи серед дівчаток: у 1998 році Аня Музичук стала наймолодшим майстром в історії ФІДЕ. Але в Україні не було коштів для участи шахістки в чемпіонаті світу. Довідавшись про це, УСЦАК торік виділила для Ані фінансову допомогу.

Подібну стипендію одержав торік від УСЦАК львів'янин Андрій Волокітін, віце-чемпіон світу серед шахістів до 12 років у 1998 році. Дістала допомогу також 10-літня львів'янка Катерина Лагно. Ця чотириразова чемпіонка України не мала за що поїхати до Еспанії на чемпіонат світу 1999 року. Батько і тренер Каті Олександер Лагно передав мені листа від Львівської шахової федерації до УСЦАК з проханням про фінансову допомогу. Управа УСЦАК на чолі з Мироном Стебельським негайно затвердила це прохання, і юна чемпіонка України одержала від УСЦАК тисячу долярів. Великими була наша радість і зворушення, коли кілька тижнів пізніше ми дізналися, що Катя Лагно перемогла на чемпіонаті світу серед дівчаток. „Без вашої допомоги ці успіхи просто були б неможливими“, – написав до УСЦАК президент Львівської шахової федерації, гросмайстер Адріян Михальчишин. Львівський журналіст Іван Яремко признав у газеті „Молода Галичина“, що „без заокеанської допомоги сидіти б нашим дітям удома“.

Україна рясніє юними талантами в шахах, і ми хотіли б й надалі сприяти їхньому розниткові. Це можливе тільки при дальшій жертвенности нашої громади для Фонду відродження спорту в Україні, що існує при УСЦАК.

Усіх, кому не байдужі осяги українських дітей, які прославляють ім'ї своєї батьківщини на світовій арені, просимо ласкаво висилати пожертви на адресу УСЦАК, із зазначенням, що це на фонд „Тетяна-Руслан“. Адреса: **USCAK, 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106.**

Д-р Орест Попович

У Львівському палаці шахів, 22 вересня 1999 року, (зліва) Олег Музичук – батько і тренер Ані, д-р Орест Попович – ланковий шахів УСЦАК, Аня Музичук – чемпіонка Европи серед дівчаток в 1996 і 1998 роках, Мирон Стебельський – голова УСЦАК, гросмайстер Адріян Михальчишин – президент Львівської шахової федерації, Андрій Волокитін – віце-чемпіон світу в 1998 році, Іван Яремко – львівський журналіст, Олександер Волокитін – батько Андріяна.

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

1-4 липня	– Олімпійський турнір, „Тризубівка“;
5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка“;
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка“;
16-17 вересня	– Турнір КЛК, „Союзівка“;
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка“.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, квітень 2000 р.

Сума	Ім'я	Місто
200 дол.	YHUR	Нью-Йорк, Н.Й.
150	Українські письменники	Торонто, Онт., Канада
50	Шеґедин Тарас	Савт Орандж, Н.Дж.
40	Місіянович Еміль	Валатай, Н.Й.
38	Місіянович Еміль	Валатай, Н.Й.
28	Сироватка Василь	Дірборн, Миш.
25	Кухар Роман	Вікторія, Кен.
	Лебедович Міляс	Саванна, Джа.
23	Мамчур Віра	Вест Гартфод, Конн.
20	Яринюк Іван	Медісон Гайтс, Миш.
	Каркоць Петро	Коламбія Гайтс, Мінн.
	Клек Андрій	Норт Порт, Фла.
	Петришин Володимир	Кренфорд, Н.Дж.
	Підвербицький А.	Скенектеді, Н. Й.
	Свідзинська Ольга	Львів, 290000, Україна
	Змій Євген	Шорт Гіллс, Н.Дж.
18	Лучанко Анастазія	Рочестер, Н.Й.
	Стельмах Адріян	Лівонія, Миш.
15	Филипович Євген	Ст. Пітерсбурґ, Фла.
13	Марков Йосиф	Спрінґ Гілл, Фла.
	Петренко Леонід	Сан Ситі Вест, Аріз.
10	Антоняк Зенон	Ричленд, Ваш.
	Апонюк Катерина	Едмонтон, Ал., Канада
	Бойчук Анна	Ріґо Парк, Н.Й.
	Хойнацька Н.	Овк Форест, Ілл.
	Денисенко Володимир	Кергонксон, Н.Й.
	Дзидзан Надія	Чикаґо, Ілл.
	Яременко Ігор	Фаунтен Веллей, Каліф.
	Кеске Люба	Вудленд Гіллс, Каліф.
	Кінах Богдан	Су Сейнт Марі, Онт., Канада
	Кохановська Галина	Етобіко, Онт., Канада
	Корчмарик Франко	Монтреаль, Кве., Канада
	Курило Володимир	Асторія, Н.Й.
	Лебідь Ярослав	Філядельфія, Па.
	Леськів Ярослав	Френчтавн, Н.Дж.
	Лучанко Анастазія	Рочестер, Н.Й.
	Луцишин Мирон	Фінікс, Аріз.
	Маєр Б.	Монтреаль, Кве., Канада
	Оріян Петро	Лінкольн, Аркз.
	Полищук Єлисавета	Бетлегем, Па.
	Попчук А.	Філядельфія, Па.
	Ратич Ростислав	Едісон, Н.Дж.
	Семущак Юлія	Чикаго, Ілл.
	Шимонович Йосиф	Розлиндейл, Масс.
	Сось-Гайда Катерина	Сан Антоніо. Тек.
	Стек Уляна	Міссіссагва, Онт., Канада
	Турчин Андрій	Трентон, Н.Дж.
	Вох Дмитро	Іст Гановер, Н.Дж.
	Волянський Володимир	Едистон, Па.
	Єрмоленко Валентина	Міннеаполіс, Мінн.
	Єрмоленко Валентина	Міннеаполіс, Мінн.
	Зерник Антонія	Аліквіппа, Па.
8	Банас Френцис	Омага, Неб.
	Ханас Петро	Овк Лавн, Ілл.
	Харамбура Андрій	Рочестер, Н.Й.
	Дзидзан Надія	Чикаґо, Ілл.
	Гладун Осип	Ветерсфілд, Конн.
	Каба Богдан	Анагайм, Каліф.
	Карпюк Юрій	Тандер Бей, Онт., Канада
	Коцелко Нестор	Чикаго, Ілл.
	Когут Дмитро	Істон, Па.
	Коритовський Володимир	Гемтремк, Миш.
	Криштальський М.	Міссіссагва, Онт., Канада
	Луценко Лариса	Філядельфія, Па.
	Максимів С.	Віл Ла Селл, Кве., Канада
	Мазепа, Зиновія	Равдон, Кве., Канада
	Перейма Ореста	Баффало, Н.Й.
	Петрунія Олександер	Бруклин, Н. Й.
	Правак Юрій	Вілліямсвілл, Н.Й.
	Савка Лариса	Дес Плейнс, Ілл.
	Самопоміч – Клюб Сеньйорів	Нью-Йорк, Н.Й.
	Стахів Дарія	Стретфорд, Конн.
	Стадник Степан	Чикаґо, Ілл.
	Топольницька Богданна	Ґренд Айл, Вт.
	Торіеллі Марта	Колонія, Н.Дж.
	Турчин Зоя	Елленвілл, Н.Й.
	Угорчак Теодор	Філядельфія, Па.
	Вардинець Марія	Воррен, Миш.
	Вульчин М.	Мт. Вернон, Н.Й.
	Захаріясевич Мирон	Філядельфія, Па.
5	Баб'як Марія	Болдер, Кол.
	Бадинський Йосиф	Фінікс, Аріз.
	Барицький Микола	Баффало, Н.Й.
	Базюк Ярослав	Рочестер, Н.Й.
	Буксар-Рейтер Оксана	Овшенсайд, Каліф.
	Держко Евстахій	Лортон, Ва.
	Ковальчук Лідія	Нью-Говп, Па.
	Лащенюк Василь	Піскатавей, Н.Дж.
	Лонишин Юрко	Самерсет, Н.Дж.
	Лисобей Христина	Черрі Гілл, Н.Дж.
	Макар Ольга	Рочестер Гіллс, Миш.
	Мандибур Валентина	Ґротон, Конн.
	Пірощенко Андрій	Віті, Віск.
	Радь Іван	Балтимор, Мд.
	Руденко Галина	Ґошен, Н.Й.
	Рудник Августин	Монровія, Каліф.
	Воронич Олександер	Парма, Ог.
	Винницька Патриція	Бетлагем, Па.
3	Хміляк Василь	Клівленд, Ог.
	Дякун Микола	Лівонія, Миш.
	Гресь Ян	Кліфтон, Н. Дж.
	Гнот Юрій і Марія	Томс Рівер, Н.Дж.
	Іванейко Ольга	Бінгемптон, Н.Й.
	Каніщак Андрій	Ярдвіл, Н.Дж.
	Коротко Уляна	Бінґемтон, Н.Й.
	Козіцький Володимир	Йонкерс, Н.Й.
	Кульчицький Володимир	Лорейн, Ог.
	Леськів Микола	Філядельфія, Па.
	Лилак Микола	Рочестер, Н.Й.
	Мандзій Рудольф	Гесбрук Гайтс, Н.Дж.
	Маркович М.	Лейк Ворс, Фла.
	Матійців Василь	Віндзор, Онт., Канада
	Пилипюк Анна	Едмонтон, Ал., Канада
	Писарів Джуді	Вайомінґ, Р.Ай
	Саґата Степанія	Савт Гемпстед, Н.Й.
	Семчишин Ілля	Гартфорд, Конн.
	Семенина Іванна	Кергонксон, Н.Й.
	Стефанишин Параска	Сейнт Луїс, Мо.
	Шмайда Марія	Ню Бриттан, Конн.
	Тритяк-Кедон Христина	Вінніпеґ, Ман., Канада
2	Микитич Карл	Лонг Айленд Сіті, Н.Й.
1	Дудар Микола	Воррен, Миш.
	Лужняк Богдан	Купер Сіті, Фла.

Разом **1,490 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

З'їзд учнів парафіяльної школи при церкві свв. Петра і Павла в Коговз, Н.Й.

Продовж довгих літ існувала в Коговзі цілоденна парафіяльна школа, яку провадили Сестри Василіянки. Завдяки їхній великій праці школа стояла на високому рівні і була однією з кращих в околиці. Авторитет школи піднісся дуже високо, коли один з її учнів дістав чотирирічну стипендію до Ля Сел Інституту, діставши найкращі з 252 кандидатів оцінки.

Багато учнів, які закінчили цю школу, дістали стипендії в середніх приватних школах та університетах, здобувши високу професійну освіту.

Крім знань, школа вложила великий вклад в релігійно-моральне і патріотичне виховання дітей. Багато випускників школи добились високих професійних вершин.

З ініціятиви Нусі Павлів-Маріяні створився організаційний комітет, який поставив собі за ціль зорганізувати зустріч учителів і учнів парафіяльної школи від початку її існування 1947 р. до закриття в 1980 р. З нагоди цієї зустрічі ми хочемо згадати тих, які відійшли від нас і подякувати їм за їх невмирущу працю для розквіту нашої громади.

ЗУСТРІЧ

відбудеться 28 і 29 травня 2000 р.

ПРОГРАМА:

В неділю ранком відправиться СЛУЖБА БОЖА
О год. 1-ій по пол в Коговз Гай-скул – КОНЦЕРТ. Участь візьмуть:
ведуча солістка Нью-Йорк Ситі Опера – *ОКСАНА КРОВИЦЬКА*
вокаліст – *МАРІЯННА ВИННИЦЬКА*
та піяніст – *ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ*

Після концерту програма продовжиться пікніком з перекускою, а опісля – забава. Під час пікніку і забави можна буде побачити пам'яткові знимки і різні речі, які пригадають усім гарні дні, проведені в нашій парафіяльній школі.

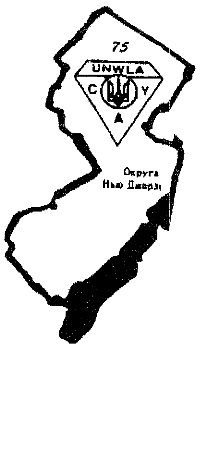
В понеділок, „MEMORIAL DAY“, 29 травня

на парафіяльному цвинтарі після Панахиди при головному хресті в день шанування ветеранів американських і українських збройних сил відбудеться коротка святочна програма та покладення вінка в честь загиблих ветеранів.

Організаційний Комітет запрошує всіх випускників, їхніх родичів, друзів і всіх бажаючих прибути на цю зустріч і провести час в гарній товариській атмосфері.

За інформацією та придбанням квитків просимо звертатися до:

НУСІ ПАВЛІВ-МАРІЯНІ: 1-518-235-5951
або до **АЛЕКСА ОМЕЦІНСЬКОГО: 1-518-283-7353**

UKRAINIAN NATIONAL WOMAN'S LEAGUE of AMERICA, INC.
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ОКРУЖНА УПРАВА НЬЮ-ДЖЕРЗІ

урочисто відзначить

75-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

у неділю, 21 травня 2000 р.

Св. Літургія – 11:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя
при Sanford Avenue & Ivy Street, Newark, NJ

СВЯТКОВИЙ ПОЛУДЕНОК із МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ
о год. 1-ій по пол.

в Українському Народному Домі при
140 Prospect Street, Irvington, NJ

ДОПОВІДАЧІ:
Почесна Голова СУА – *АННА КРАВЧУК*
Заступниця голови СУА – *МАРІЯ ТОМОРУҐ*

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА: *ТАІССА БОГДАНСЬКА*, голова 28 Відділу СУА
Рецитація: *ОЛЕНА МЕЛЬНИЧУК*, почесна членка Округи і голова 24 Відділу СУА

ВИСТАВКИ:
Фотографічна виставка історії та діяльности Округи Нью-Джерзі та її Відділів
Літературні твори авторства членок СУА Округи Нью-Джерзі

КАРТИНИ МИСТЦІВ – членок СУА Округи Нью-Джерзі
Фотографічна виставка Стипендійної Акції СУА приготовлена референткою стипендій СУА *ЛЮБОЮ БІЛЬОВЩУК*

Вступ на полуденок – 35 дол. від особи
Чек виписувати на: UNWLA NJ Regional Council
зголошення приймаються **до 16 травня 2000 р.**
Просимо присилати до: Mrs. Lidia Kramarchuk, 66 Charles Street, Clifton, NJ 07013
Tel.: (201) 773-4548

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDMESDAY NOON ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M. OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column ____ $12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	7 1/4" X 2c	$165.00
1/4 Pg	14 1/2" X 1c	$165.00
1/4 Pg	3 5/8" X 4c	$165.00
1/8 Pg	7 1/4" X 1c	$85.00
1/8 Pg	3 5/8" X 2c	$85.00
1/8 Pg	1 13/16" X 4c	$85.00
1/2 Pg	7 1/4" X 4c	$310.00
1/2 Pg	14 1/2" X 2c	$310.00
1 Pg	14 1/2" X 4c	$600.00

Quantity discounts:

Ads	Rate
1-9 ads	$12.00 per inch/Sc
10 or more ads	20% discount
24 or more ads	25% discount
52 ads	30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislawski
Advertising Manager
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ (Приятелі Руху)

запрошує

українське громадянство Нюарку і околиці

на ДОПОВІДІ

професорів Кіровоградського Державного Педагогічного Університету ім. В. Винниченка

Проф. ВОЛОДИМИР ПАНЧЕНКО

завідувач катедри зарубіжної літератури, голова Громадського комітету захисту демократії

Проф. ЛЕОНІД КУЦЕНКО

доцент катедри української літератури, член ОУН, т-ва „Просвіта"

Тема доповідей:

„УКРАЇНА СЬОГОДНІ"

п'ятниця, 12 травня 2000 р., год. 7:30 веч.

заля УКЦеркви св. Івана Хрестителя, Сендфорд авеню, Нюарк, Н.Дж.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ

Передплата на рік лише 50 дол.

Замовляйте прекрасний дарунок на ДЕНЬ МАТЕРІ, ДЕНЬ БАТЬКА і ВИПУСКНИКІВ УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ своїм дітям, батькам та друзям

„ПРОСТО УКРАЇНА – SIMPLY UKRAINE"

190 кольорових фотографій з різних куточків України

фотограф ТАНЯ Д'АВІНЬЙОН

книжка – 40 дол. з пересилкою

T. D'Avignon – 25 Church St., Newton, MA 02458 • Tel.: (617) 964-1942

E-mail:taniafoto@netscape.NET

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ для ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ ХОРУ „СУРМА" в ЧИКАҐО

мають шану запросити Вас на

СВЯТКУВАННЯ

що відбудуться

в суботу, 13 травня 2000 р.

в Культурному Осередку парафії свв. Володимира і Ольги
2247 West Chicago Avenue

ПРОГРАМА:

6-та год. веч.	– Коктейль
7-ма год. веч.	– Концерт – дир. проф. Роман Андрушко
8-ма год. веч.	– Ювілейний бенкет
Після бенкету	– ЗАБАВА

Просимо замовляти місця на концерт і бенкет:

Культурний Осередок: **1-773-384-6400**
АНТІН КІТ: 1-773-278-1202 або ІГОР СКУБЯК: 1-312-829-9622

Щиро запрошуємо українську громаду на Ювілейні святкування

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує вас на

ЮВІЛЕЙНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

з нагоди 100-ліття від дня народження

ВАСИЛЯ ЧАПЛЕНКА

1900 – 1990

відомого письменника, мовознавця, публіциста

ПРОГРАМА

1. Життєвий шлях Василя Чапленка .... ***Євген Федоренко***
2. Творча діяльність та літературне оточення Василя Чапленка (доеміграційний період) .... ***Микола Чабан*** **Україна**
3. Василь Чапленко – мовознавець .... ***Ася Гумецька***
4. Василь Чапленко як письменник і критик .... ***Микола Француженко***

ВИСТАВКА ПРАЦЬ ВАСИЛЯ ЧАПЛЕНКА

Конференція відбудеться:

в неділю, 14 травня 2000 р., о год. 2-ій по пол.

в будинку УВАН: 206 West 100th Street, New York, NY 10025
Tel.: (212) 222-1866

Дирекція Українського Інституту Америки має честь запросити Вас на концерт-бенефіс і прийняття на користь "Crown Jewel Endowment" і "Daria Hoydysh Endowment for the Arts" на якому виступить

зірка "New York City Opera"

Оксана Кровицька

сопрано

з піяністом Вячеславом Бакісом

в неділю, 21 травня, 2000 о год. 3:00 поп.

Датoк: $125/на особу, $200/на пару (обмежена кількість місць)

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
2 East 79th Street, NYC 10021
212.288.8660 www.brama.com/uia

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ І ПІДПРИЄМЦІВ НЬЮ-ЙОРКУ і НЬЮ-ДЖЕРЗІ

представить спеціяльного

гостя-промовця

ЛАРРІ ЯНЧИНСЬКОГО

Північно-американський представник Т-ва Української символіки

Субота, 13 травня 2000 р., год. 7:30 веч.

RAMADA INN, 130 Route 10 W. East Hanover, NJ

Тема:

РОДОВІД В УКРАЇНІ: ЯК ДАЛЕКО НАЗАД МОЖНА ПРОСЛІДЖУВАТИ РОДОВІД В УКРАЇНІ?

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!
Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862

5-РІЧНЕ РІВНОМІРНЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Український Народний Союз, найстарша і найбільша українська братська забезпеченева установа у світі, подає до відома членам УНС, читачам „Свободи" та читачам „Українського Тижневика", про найновіший плян термінового забезпечення Т-5.

Життя – це дорогоцінний подарунок – забезпечте його!
За такі низькі вкладки чи не варто забезпечити себе?

	FEMALE NON-SMOKER			MALE NON-SMOKER		
	$100,000	$175,000	$250,000	$100,000	$175,000	$250,000
AGE	FEMALE NON-SMOKER	FEMALE NON-SMOKER	FEMALE NON-SMOKER	MALE NON-SMOKER	MALE NON-SMOKER	MALE NON-SMOKER
25	$11.19	$17.94	$24.69	$12.19	$19.16	$27.19
35	$11.19	$17.94	$24.69	$12.19	$19.16	$27.19
40	$13.19	$21.44	$29.69	$15.19	$24.94	$34.69
45	$17.19	$27.00	$39.69	$21.19	$35.44	$49.69
55	$34.19	$58.19	$82.19	$45.19	$77.44	$109.69

Вкладки базовані на місячних ставках. Маємо багато інших забезпеченевих плянів для Вашої користі.

На Ваше бажання можемо послужити точними інформаціями.

Телефонуйте на число: **1-800-253-9862**

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638

Запрошуємо працювати з нами — Союзівка вас чекає!

Приймаємо працівників на літо 2000 року.

Працю надається згідно з кваліфікаціями.

Потребуємо:

- ❖ таборових братчиків і сестричок
- ❖ персонал до провадження різних занять для дітей і дорослих
- ❖ конферансьє
- ❖ персонал для обслуги харчами
- ❖ персонал до їдальні та кав'ярні та Q-cafe
- ❖ працівників для прибирання кімнат
- ❖ працівників до загальної праці

Сподіваємося, що молоді працьовиті студенти приєднаються до нашого непересічного збору, відчують надзвичайну атмосферу СОЮЗІВКИ, як також скористають з багатьох літніх розваг і втіх.

Членство в УНСоюзі обов'язкове.

Перевагу надається тим працівникам, які зможуть прибути в перших днях червня та залишитися аж до Дня праці включно.

Термін зголошень до 16 квітня 2000 р.

За формами зголошень просимо телефонувати на число: **914 626-5641**

10 років чесної та відданої праці для Вас

DNIPRO CO.

Пакунки в Україну: швидко, ґарантовано, дешево!

- *Відбираємо пакунки з хати.*
- *Надійна та гарантована достава за 4 - 8 тижнів.*

Brooklyn, NY
80 Avenue "O"
Tel. 718-234-8943

Warren, MI
26499 Ryan Rd.
Tel. 810-759-6563

Parma, OH
5909 State Rd.
Tel. 440-886-7124

Hamtrack, MI
11758 Mitchell St.
Tel. 313-892-6563

Newark, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free 888-336-4776

Philadelphia, PA
1801 Cottman Ave.
Tel. 215-728-6040

Clifton, NJ
565 Clifton Ave.
Tel. 973-916-1543

Chicago, IL
2319 W.Chicago Ave.
Tel. 773-486-6563

Elk Grove Village, IL
224 Crossen Ave.
Tel. 773-486-2332

Інші послуги

Долари в Україну через Вестерн Юніон або вручаємо готівку власноручно.
Авіаквитки в Україну та з України.
Візи в Україну без запрошення.
Завірені переклади та оформлення документів.
Запрошення для відвідувачів з України.

Продаємо телефонні картки ($10 картка-66 хв. розмови з Україною).
Рентуємо відеокасети.
Перепис відеокасет будь-якої системи в PAL/SECAM/NTSC.
Зустрічаємо і відвозимо в аеропорт.

У наших крамницях можна придбати: кераміку, хустини, обруси, книжки, поштівки, писанки, відео та аудіокасети, українські сувеніри, українські вишиванки, електронні перекладачі з англійської на українську мову.

$10 знижки на електронні перекладачі

$10 знижки на вовняні хустки із френзлями

$10 знижки на зустрічі і довезення в аеропорт

$10 знижки на квитки в Україну

$5 Перезапис відеокасет з PAL/SECAM у NTSC

Шкіряні зимові чоботи від **$ 25**

Найбільша в світі українська висилкова фірма

Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

З нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

» ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ *Україна* **» ПАКУНКИ**

до **4** днів
Експрес 24 години

ЗАВЖДИ НАЙНИЖЧІ ЦІНИ

- ҐАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо доляри особисто в руки

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пачки з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: 1-800-361-7345

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

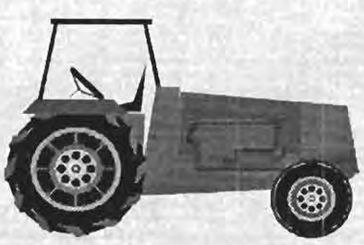
10 років разом з громадою

#1 в США та Канаді

Свій до свого по своє!

» НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

до 35% ЗНИЖКИ

» ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

Достава від 1 до 4 тижнів

За безкоштовним каталогом телефонуйте: 1-800-361-7345

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення!

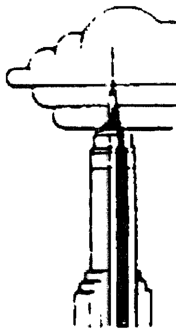
На кожне замовлення даєм письмове підтвердження від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc.	MEEST - AMERICA	MEEST-KARPATY	MEEST-CALIFORNIA	MEEST-ALBERTA
97 Six Point Rd.	817 Pennsylvania Ave.	2236 W. Chicago Ave,	500 E. Harvard Str.	10834 97 Street,
Toronto, ON M8Z 2X3	Linden, NJ 07036	Chicago, IL 60622	Glendale, CA 91205	Edmonton, AB T5H 2M3
Tel.: (416) 236-2032	Tel.: (908) 925-5525	Tel.: (773) 489-9225	Tel.: (818) 547-4910	Tel.: (403) 424-1777
1 (800) 361-7345	1 (800) 288-9949	1 (800) 527-7289		1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці. За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: 1 -800-361-7345

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

Rare opportunity. Superb condition full-size concert grand piano, 9'3" Petrof (larger than Steinway concert grand). Made in 1965, used very little, so almost as new. Beautiful case, no corrosion or wear, excellent bright sound. Immaculate white ivory keys and new Renner hammers. Very similar to equivalent Bösendorfer model – same extra keys in bass and same frame. Perfect for large room, larger house, or hall. Price: $35,000.

Contact: **Roman Rudnytsky, 380 Cranberry Run Drive, Boardman, Ohio 44512-2501.**
Phone and fax: **(330) 758-8752; e-mail: Musart03@aol.com**

ВСЕЦІЛА ОПІКА ЗДОРОВ'Я
Аптека та хірургічне приладдя

Приймаємо всі забезпеченеві пляни:
Медікер, медікейд та багато інших

Рецепти
Вітаміни
Хірургічне приладдя
Магнетична терапія
Окуляри
Усі постачання для хворих на цукрицю
лікувальні трави

Виконання ортопедичного приладдя
Приготування візків для хворих, підпор і палиць
Опіка для поранених

Говоримо українською мовою.
Доставляємо ліки безкоштовно додому в нашій дільниці і підбираємо рецепти

66 Друга авеню
Нью-Йорк, НЙ 10003

Додаткові послуги:
Нотаріяльні справи
Копіювальні машини і факс
Викликання фільмів
Продажа „метрокарт"

Тел.: (212) 473-0500
Фах: (212) 473-6366

UKRAINIAN SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION, PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

CERTIFICATE SPECIAL

12 Month term
$5.000 minimum deposit

6.00% APR
6.17% APY

Toll Free 1-888-POLTAVA

MAIN OFFICE:	24th Street Branch:	Ukrainian Center Branch:
1729 Cottman Ave.	2307 Brown St.	910 Henrietta Ave.
Philadelphia, PA 19111	Philadelphia, PA 19130	Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 725-4430	Tel.: (215) 232-3993	Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 725-0831		Fax: (215) 379-2757

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США? Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

FOREIGN CONSULTANTS Inc.
EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціяцій AACRAO та NAFSA виконує „**EVALUATION**" (оцінку) дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-4842
(773) 761-0030

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ мін. 10 фунтів
ЛІТАКОМ 2 - 3 тижні, мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ Висилка та доства
ЕЛЕКТРОНІКА 220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ до Західної України

Будь-який харчовий пакунок з нашого каталогу

10% OFF з цим купоном

ТІЛЬКИ У НАС! **ВСІ ХАРЧІ З АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ**

ВІДПРАВКА КОМЕРЦІЙНИХ ВАНТАЖІВ

Є ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД $88 ДО $248

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

OFFERS A VARIETY OF BENEFICIAL & CONVENIENT FINANCIAL SERVICES

Secured Investments with Stock Market Returns
HIGH YIELD Jumbo Share CD's • IRA's

LOW RATE: Mortgages, Auto, Business, Signature, Lines of Credit & other LOANS

Certificate Specials
7.19% APY*
4 year jumbo
*Rates subject to change without notice

ATM • VISA • Check & Credit Cards •
Direct Deposit, • Automatic Loan Payments, • Wire Transfers, • Checking, • and much, much, more...

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

824 Ridge Rd. East, Rochester NY 14617 • (716) 544-9518 • Fax: (716) 338-2980
www.rufcu.org

• ЗНАЙОМСТВА •

Жінка, 72 роки, шукає старшого мужчину віком до 77 р. для компанії.
Тел.: 1-352-688-7606

Американець-бізнесмен, 50 років, 5-7, любить музику, фільми, виставки, подорожі і ресторани, познайомиться з українкою, щуплою, віком 30-40 років.
Тел.: 917 941-5879 або **718 961-9007**

Васильців Люда, 26 років, бажає познайомитися з мужчиною до 35-ти років. Адреса: ***Львівська область, Золочівський район, село Вороняки, вулиця Шкільна 44.***

• НА ПРОДАЖ •

Продається будинок з майстернею окулярів в Юніон, Н.Дж., 1769 Wolbert Terrace, NJ, у зв'язку з виїздом оптика Анни Шумейко-Седляк. Звертатися до Тараса Олесницького – ERA Lapides Estate. **Tel.: (973) 761-1040.**

• ПРАЦЯ •

Шукаємо жінку, українку для догляду 1.5 річної дитини і легкої домашньої праці, 5 днів в тижні. Бажано без проживання.
Тел.: 973 324-1056

Чоловіки (троє) з України порядні, працьовиті, віком 35-38 р. шукають будь-яку працю в США чи Канаді. Бажано авіа-переліт та перший час перебування – в кредит. Згідні на ваші умови. Пропозиції надсилайте на адресу: Віктор Галицький, а/с 246, м. Кам'янець-Подільський-5, Хмельницької об., 32305, Україна.

Приймаємо людей до праці в Піцерії на Фльориді Добра платня, медичне забезпечення.
Тел.: 407 443-6201
від 9-ої ранку до 11-ої веч.

Порядна, освічена жінка, 66 років, шукає роботи з проживанням. Не боїться жодної праці.
Тел.: 617 964-1942

Ділимося сумною вісткою з приятелямиі знайомими, що 22 квітня 2000 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ДЕМЧИШИН з роду МИКИЦЮК

нар. в Печеніжині, Україна

Похована з церкви св. Михаїла в Менвіл, на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В безмежному смутку залишилися:

доньки – ІРЕНА
– ОКСАНА
– ГАЛИНА
– МАРТА з чоловіком ДЖАНОМ

внуки – ОЛЕСЯ, ДЖАН і ЛЯРИСА

Вічна її пам'ять!

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
11 травня 1999 р.
нашої найдорожчої МАМИ, БАБУСІ і СЕСТРИ

бл. п.

МАРІЇ СМІШКЕВИЧ

з дому БАРАН

вдови по бл. п. інж. Омелянові Смішкевичові

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в четвер, 11 травня 2000 р.

в наступних церквах:

св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж., год. 7:45 ранку;
св. Трійці, Кергонксон, Н.Й., год. 7:45 ранку;
св. Трійці, Сілвер Спрінг, Мд., год. 9-та ранку;
Царя Христа, Бостон, Масс., год. 5-та по пол.;
Входу у Храм Пресвятої Богородиці, Норт Порт, Фла., год. 8:30 ранку;
а також в Оттаві і в Україні.

Просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

ПОДЯКА

Рівночасно складаємо найсердечнішу подяку нашій дорогій родині, приятелям, друзям і знайомим, які прибули на похоронні відправи і віддали останню пошану і прислугу нашій найдорожчій МАМІ, БАБУСІ і СЕСТРІ.

Сердечна подяка за щирі співчуття, висловлені особисто і листовно і за те, що ви були близько з нами в час нашого важкого пережиття і великого смутку. Своїми щирими розрадами ви облегшили наш біль та розлуку.

Щиро дякуємо о. Леонідові Малкові з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., за уділення Покійній Тайни Оливопомазання на останню дорогу і за переведення похоронних відправ, та за відправу Заупокійної Літургії в сороковий день після смерти.

Ми безмежно вдячні о. митратові Еміліянові Шараневичеві, довголітньому другу нашої мамці й нашої родини, за його незаступиму участь у похоронних відправах, і за його батьківську розраду і теплі спогади про Покійну.

Також наша безмежна подяка о. д-рові Андрієві Чировському, директорові Інституту ім. Митрополита Андрея Шептицького в Оттаві, який прибув, щоб відпровадити свою тету на вічний спочинок. Його участь у похоронних відправах, його щирі співчутливі слова під час Парастасу і на Службі Божій облегшили нам наш безмежний біль.

Дуже дякуємо дякові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Михайлові Стащишинові і членам хору за спів під час похоронних відправ.

Особливо дякуємо членкам 89 Відділу Союзу Українок Америки і Марійської Дружини в Кергонксоні, в організаціях яких покійна була довголітньою членкою, за їх щирі вислови співчуття.

Дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за переведення похорону.

Ще раз дякуємо вам всім.

Нехай Всевишній обдарує вас своїми щедрими ласками.

В пам'ять Покійної зложили:

<u>НА СЛУЖБИ БОЖІ:</u>
Стефанія і Євген Бреничі, родина Федьків-Буковських, Оксана і Микола Веремєнки, Наталія і Євген Змиї, Кетрін Кайлі, Любомир Калинич, Оксана і Ігор Кінaлі, Наталія Кравчук, Ольга Лазірко, Євгенія і Мирослав Подоляки, Юрій Подоляк, Союз Українок в Кергонксоні, Марія Семанишин, Марійка Смішкевич, Маргаріта і Юрій Смішкевичі, Христина і Марко Смішкевичі, Марія Ситник, Софія і Іриней Темницькі, Дарія і Іван Турянські, Богданна і Богдан Худьо, Віра Яворська, Ірина і Ярослав Яворські, Ірена Ярош.

<u>НА СЛУЖБУ БОЖУ В ЛЮРДІ зложили:</u>
Марійка і Омелян Гельбіг.

<u>НА КВІТИ:</u>
Ганя і Богдан Домбчевські, Оксана і Ігор Кінaлі, Євгенія і Мирослав Подоляки, Христя і Антін Ролянди, родини Смішкевичів, Аріядна, Тамара і Діяна Чировські, Ірена і Ярослав Яворські.

<u>НА ДОВГОЛІТНІ НОВИНИ ДО МАТЕРІ БОЖОЇ зложили:</u>
Агафія Походай і Катруся Терлецька.

<u>НА ІНСТИТУТ ім. МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО в ОТТАВІ, КАНАДА зложили:</u>

по	500	дол.	Оксана і Любомир Кузьмаки, Зеня і Юрій Яворські;
по	100		Ярослава і Микола Крижанівські, Іванна і Микола Чировські, Любов і Тарас Шегедини;
по	50		Оксана і Юрій Базилевські, Таїса Богданська, Маруся і Лев Домбчевські, Наталія і Іван Коропецькі, Ольга і Богдан Козаки, Любомира і Теодозій Крупи, Євгенія і Мирослав Подоляки, Оксана і Ігор Раковські, Люба і Юрій Стефанівські, Оксана Стеранка, Віра і Остап Тершаківці, Марія і Сидор Тимяки, Стефанія і Антон Феденишини, Адя і Орест Федаші, Осипа і Юрій Яворські, Ірена і Ярослав Яворські;
	35		Ляриса і Дмитро Пенцаки;
	30		Оксана і Микола Веремєнки;
по	25		Женя Гащенко, Катруся і Іван Іванчуки, Зоряна Клюфас, Марія і Богдан Полянські, Ярослав Січинський;
по	20		Ірена і Осип Голинські, Маріса і Олександер Смішкевичі;
	10		Лівія Дацківська.

<u>НА ПЛАСТ зложили:</u>

100	дол.	Зірка і Роман Воронки.

<u>НА МОНАСТИР СЕСТЕР СТУДИТОК у ЛЬВОВІ:</u>

	2,000	дол.	Оксана і Любомир Кузьмаки;
	500		Зеня і Юрій Яворські;
по	200		Ольга і Богдан Козаки, Іванна Яворська (Огайо);
	150		Осипа Черник-Яворська;
по	100		Ганя і Богдан Домбчевські, Наталія Кравчук, Люся Чайківська;
по	50		Дарія Будна, Марія і Володимир Бутенки, Зеновія і Василь Василіви, Юрій Дребич, панство Запутовичі, Олександер Кедринський, Оксана і Ігор Кінaлі, Наталія і Іван Коропецькі, Марія і Онуфрій Литвини, Ірена Мрищук, Надія Світлична, Дарія і Іван Турянські, Богданна і Богдан Худьо, Наталія і Володимир Чайківські;
по	25		Марія Ґерус, Катруся і Іван Іванчуки, Іванна Кононів, Курінь „Чорноморські Хвилі";
по	20		Клінтон Делі – Тереса і Казімір, Христина і Антін Ролянди, Ніна і Адріян Черняки;
по	10		Параскевія і Осип Лацки, Оля і Михайло Стащишини.

Разом 6,670 дол.

Усім жертводавцям складаємо найщирішу подяку.

У безмежному горю:

доньки – ОКСАНА КУЗЬМАК з мужем ЛЮБОМИРОМ і донею РОКСОЛЯНОЮ
– ЗЕНЯ ЯВОРСЬКА з мужем ЮРКОМ і донею МАРІЄЮ

З глибоким жалем повідомляємо членство Українського Золотого Хреста і українську громаду, що 19 березня 2000 р. відійшла у вічність у Чикаго

бл. п.

АННА СТАРОДУБ

нар. 1921 р. в Галичині, довголітня секретарка Головної Управи УЗХ, громадська діячка, віддана з молодости українській справі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 і 24 березня в похоронному заведенні Музички, а після Заупокійної Служби Божої – в українській католицькій церкві свв. Володимира і Ольги.

Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ відбудуться Заупокійні відправи в українських церквах.

Глибоке співчуття донькам Покійної.

Вічна їй пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА УЗХ

Замість квітів на могилу донька Покійної просить складати пожертви на УЗХ.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

д-ра

ПЕТРА МІРЧУКА

буде відслужена заупокійна

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

у церкві Христа Царя у Філядельфії, Па., 14 травня 2000 р., о год. 11:30 ранку.

Інші Богослуження за спокій душі Покійного будуть відправлені **16 травня 2000р.**

<u>у слідуючих церквах:</u>

св. Миколая у Вілмінгтоні, Дел.;
Святого Духа у Честері, Па.;
св. Миколая у Філядельфії, Па;
св. Благовіщення у Мелровз Парк, Па.;
свв. Петра і Павла у Бриджпорті, Па.;
св. Анни у Ворінгтоні, Па.;
св. Володимира у Стемфорді, Конн.;
семінарії св. Йосафата у Вашінгтоні;

<u>та в церквах:</u>

у Львові, Стрию, Зарваниці та інших місцевостях України.

Родина просить прийти і помолитися за душу бл. п. Петра Мірчука

дружина – АНІЗІЯ
сини – ЯРЕМА
– о. РОМАН та
– ІГОР

Ділимося сумною вісткою, що 18 квітня 2000 р. після короткої недуги відійшов у вічність на 73-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО та ДІДО

бл. п.

ПАВЛО КАЛЬБА

нар. 30 жовтня 1926 р. в Чернехівці, Збаражський р-н, Тернопільська обл., Україна

ПОХОРОН відбувся 20 квітня 2000 р. з церкви св. Стефана у Томс Ривер, Н. Дж. на цвинтар св. Духа у Немтонбург, Н.Й.

В глибокому смутку залишилися:

дружина – АННА з дому КУСЄВИЧ
мама – АННА
донька – МАРІЯННА ЗАЯЦЬ з чоловіком МИРОСЛАВОМ і дітьми АДРІЯНОМ, РЕНАТОЮ і ДАМ'ЯНОМ
син – ТАРАС з донею ТАТІЯНОЮ
брат – ЯРОСЛАВ з дружиною МАРІЙКОЮ і дітьми
та ближча і дальша родина в Канаді і в Україні.

Вічна йому пам'ять!

З невимовним жалем і болем ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 10 квітня 2000 р. на 71 році трудолюбивого життя, відійшла в Божу вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА І ШВАГРОВА

сл. п.

мґр філософії

НАТАЛКА ДЕНИС

з дому СОЛОНИНКА

Довгі роки викладала латину в університеті ім. Івана Франка у Львові, була засновницею т-ва „Холмщина" і секретаркою видання книжки про Українську Холмську Гімназію, була заступницею голови Союзу Українок у Львові, заслужена суспільна діячка.

ПАНАХИДА і ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13 квітня 2000 р., похоронена на Янівському цвинтарі біля своїх родичів.

В 40-ИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ

<u>19 травня о 9 год. ранку</u>

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Юра у Львові, Україна

<u>20 травня о 6 год. вечора</u>

буде відправлена

ПАНАХИДА

в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері.

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

муж – доц. інж. БОГДАН ДЕНИС
дочки – ГАЛИНА з чоловіком ОЛЕГОМ і внучкою НАТАЛЕЮ
– ОКСАНА з чоловіком ОЛЕГОМ і внуками АНДРІЄМ і МАКСИМОМ
– ІРЕНА з внуком ОСТАПОМ і внучкою ІВАНКОЮ
сестри – д-р НАДІЯ ДЕДЮХ з донькою МИРОСЕЮ і зятем АНАТОЛІЄМ, з внучками ОЛЕНКОЮ і БОГДАНКОЮ з донькою ОРИСЕЮ, внучками НАДЕЮ і ЛІДОЮ;
– ГАЛИНА з чоловіком інж. АЛЕКСАНДРОМ ВЕРБЕНЦЕМ
брат – БОРИС з дружиною ЙОАСЕЮ, сином ГРИГОРІЄМ, невісткою СИЛЬВІЄЮ і внучкою КАСЕЮ; з донькою МАРУСЕЮ і внучками КАСЕЮ і АГАТКОЮ.

Вічна їй пам'ять!

З великим смутком повідомляємо, що 30 квітня 2000 р. в день Великодніх свят відійшла у вічність наша дорога і незабутня ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ЕВГЕНІЯ СТЕПОВА

з дому ВЛАДИЧИНСЬКА

нар. 22 лютого 1911 року в Перемишлі.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 3 травня 2000 р., в похоронному заведенні Hines–Rinaldi у Silver Spring, MD.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4 травня 2000 р. в українській православній церкві св. Андрія Первозваного в Silver Spring, MD. і була похоронена на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:

чоловік – КОНСТАНТИН
син – ВОЛОДИМИР з дружиною СИНТІЄЮ
дочки – ТОНЯ і ОЛЯ
внуки – МИКОЛА і МИХАЙЛО
внучки – ХРИСТИНА і МАРІЯ

Вічна її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що 30 квітня 2000 р. на 87-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

СТЕФАНІЯ УШАК

нар. 9 лютого 1914 р. в селі Болехів на Львівщині

ПАНАХИДА відбулася 4 травня 2000 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми у Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – 5 травня 2000 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

В глибокому смутку залишилися:

сини – ЗЕНОН з дружиною ДАРІЄЮ та дітьми МЕЛАНІЄЮ, НАТАЛЕЮ, МИХАЙЛОМ і ОЛЕСЕМ
– БОГДАН

Вічна їй пам'ять!

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ СТАНИЦЯ НЮАРК, Н.Дж.

Ділимося з побратимами сумною вісткою, що у вівторок, 18 квітня 2000 р. в ранніх годинах, по короткій недузі, в місцевості Тамс Рівер, стейту Нью-Джерзі відійшов від нас довголітній і активний член Станиці

бл. п.

ПАВЛО КАЛЬБА

колишній стрілець Дивізії „Галичина"

ПОХОРОНЕНО побратима Павла на українському цвинтарі св. Духа в місцевості Гемптонбургу, в стейті Нью-Йорк.

Опечаленій дружині, дітям і внукам наше щире вояцьке співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ В НЮАРКУ